

◆ TIPIC ◆

Al sfintilor Părinti prin Dumnezeu predanisit tuturor celor ce vor voi a se indeletnici intru cetera Psalitrei, monahilor si tuturor tematorilor de Dumnezeu drept slavitorilor crestini.

Urtatorii de Dumnezeu, prea cuviosii si fericiti Părintii noștrii, luminatori a toată lumea, pământestii îngeri si creștii oameni, dintru inceput, dela Prea Sfântul Duh predanisirea monahiceasca deprinându-o, si cu Darul lui Dumnezeu cu totul lumenat făcându-se, pre Christos l-au sălășuit intru prea frumoasele sale suflete, prin viața lor cea cinstită, si biruitori asupra diavolului s'au arătat, desi cu ispite fără de număr dela acela au fost luptați; ci biruindu-l pre dânsul, mai luminat decât aurul cel lămurit strălucesc, si mai vârtoș decât zăpada s'au albit, si nematerialnice aripi de aur în cugetul lor luând, ca niște intraripăti creștii vulturi la cer au zburat, si nouă ne-au lăsat așezământ cântările lor, cele prin Dumnezeu predanisite, si umilincioase rugăciuni, prin care pre Dumnezeu milostiv l-au făcut lorusi. Că unii dintru dânsii Ciasurile cu Mijlociasurile le cântau, Psalmi alegând, Tropare si Rugăciuni alcătuind, si pre acestea cu rânduială prea cuvîncioasă bine întocmindu-le, le-au numit

Ciasoslov. Alții Psaltirea singură numai o cântau; iară alții, mai nevoitorii fiind, după fieștecare Catisma, Sinte Dumnezeule..., cu metanii și cu Troparele cele de pocăință și cu Răgăciunile, Psaltirea o săvârșau.



Tipic cum se cuvine a se celi Psaltirea preste tot anul.

Dela Duminica antipasha, carea este a Tomei, până la Septemvrie în 22, Psaltirea se cetește întru acest chip:

In Sâmbătă cea luminată, la Vecernie, Catisma întâia, toată. Duminică, la Utrenie, Catisma 2, 3 și Polieleul, în locul Catismei a 17, pentru Praznicul ce este. Iară întru toate alte Duminicii cetim Catisma a 17, afară de se va întâmplă Praznic, sau sfânt cu Polieleu.

Luni, la Utrenie, Catisma 4 și 5. La Vecernie, Cat. a 6. Marți, la Utrenie, Catisma a 7 și 8. La Vecernie, Cat. a 9. Mercuri, la Utrenie, Catisma a 10 și 11. La Vecernie, Cat. a 12. Joi, la Utrenie, Catisma a 13 și 14. La Vecernie, Cat. a 15. Vineri, la Utrenie, Catisma a 19 și 20. La Vecernie, Cat. a 18. Sâmbătă, la Utrenie, Catisma a 16 și 17. Iară Duminicile, la Vecernie, preste tot anul, nu cetim Psaltirea; numai de se va întâmplă Luni, Praznic sau sfânt cu Polieleu, atuncea se pune Duminica, la Vecernie, *Fericit bărbatul...*, întâiul antifon.

Iară la Polonoșniță, Luni, Marți, Mercuri, Joi și Vineri, preste tot anul, cetim Catisma a 17; iară Sâmbătă, Catisma a 9.

Iară dela 22 ale lui Septemvrie până la De-

chemvrie în 20, în toate Duminicile, în locul Catismei a 17, cântăm Polieleu, precum mai pre larg se arată spre sfârșitul acestei Cărți, la titlul: *Arătare pentru Polieleu*.

Iară preste săptămână, Luni, Marți, Mercuri și Joi, la Utrenie, se cetește câte trei Catisme, și la Vecernie totdeuna Catisma a 18. Iară de se va întâmplă în vre o zi Praznic, sau sfânt măcar numai cu Slavoslovie, atuncea la Utrenie se cetește 2 Catisme, și a 3-a la Vecernie. Si cetim întru acest chip:

Sâmbătă, la Vecernie, Catisma 1. Duminică, la Utrenie, Catisma a 2, a 3 și Polieleu. Luni, la Utrenie, Cat. a 4, a 5 și a 6. Marti, Cat. a 7, 8 și 9. Mercuri, Cat. 10, 11 și 12. Joi, Cat. a 13, 14 și 15. Vineri, Cat. a 19 și 20. Sâmbătă, Cat. a 16 și 17.

Asemenea se cetește și din 14 zile ale lui Ianuarie până în Duminica brânzei.

Învățătură cum se cetește Psaltirea în sfântul și marele Post.

In săptămâna întâia, a doua, a treia, a patra și a seasea, să se cetească toate Catismele, la a lor vreme, dar să nu se lase nici una.

Sâmbătă seara, obiceiuita Catismă întâia.

Duminică dimineață, Catisma a 2, 3 și 17.

Luni dimineață, Cat. a 4, 5 și 6. La Cias 1, Catismă nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias 9, Catisma a 9; seara, Catisma a 18.

Marți dimineață, Catisma a 10, 11 și 12. La Cias 1, Cat. a 13. La Cias 3, Cat. a 14. La Cias 6, Cat. a 15. La Cias 9, Cat. a 16; seara, Cat. a 18.

Mercuri dimineață, Catisma 19, 20 și 1. La Cias 1, Cat. a 2. La Cias 3, Cat. a 3. La Cias 6, Cat. a 4. La Cias 9, Cat. a 5; seara, Catisma 18.

Joi dimineață, Catisma a 6, 7 și 8. La Cias 1, Cat. a 9. La Cias 3, Cat. a 10. La Cias al 6, **Cat. 11.** La Cias 9, Cat. a 12; seara, Catisma a 18.

Vineri dimineață, Catisma 13, 14 și 15. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. 19. La Cias 6, Cat. 20. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Cat. 18.

Sâmbătă dimineață, Catisma 16 și 17.

Invațătură pentru Catisme, în săptămâna a cincia a sfântului și marelui Post, cum se cuvine a se ceți.

Sâmbătă seara, Catisma 1.

Duminică dimineață, Catisma a 2, 3 și 17.

Luni dimineață, Cat. a 4, 5 și 6. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias 9, Cat. a 9; seara, Catisma 10.

Marți dimineață, Cat. 11, 12 și 13. La Cias 1, Cat. 14. La Cias 3, Cat. 15. La Cias 6, Cat. a 16. La Cias 9, Cat. a 18; seara, Catisma 19.

Miercuri dimineață, Cat. 20, 1 și 2. La Cias 1, Cat. a 3. La Cias 3, Cat. a 4. La Cias 6, Cat. a 5. La Cias 9, Cat. a 6; seara, Catisma 7.

Joi dimineață, Cat. 8. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 9. La Cias 6, Cat. a 10. La Cias 9, Cat. a 11; seara, Catisma a 12.

Vineri dimineață, Catisma a 13, 14 și 15. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 19. La Cias 6, Cat. a 20. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Cat. a 18.

Sâmbătă dimineață, Catisma 16 și 17.

Și aşa se umple rânduiala cetrei Psalmirei.

Arătare cum se cuvine a se ceți Psaltirea în săptămâna Patimilor, în care numai o dată se celeste Psaltirea în Biserică, intru acest chip:

Scara, în Sâmbăta lui Lazăr, Catisma 1.

In Duminica Florilor, dimineață, Catisma a 2 și a 3.

Luni dimineață, Catisma a 4, a 5 și a 6. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 7. La Cias 6, Cat. a 8. La Cias al 9, Cat. nu este; seara, Cat. a 18.

Marți dimineață, Catisma a 9, a 10 și a 11. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 12. La Cias 6, Cat. a 13. La Cias 9, Cat. nu este; seara, Catisma a 18.

Mercuri dimineață, Catisma a 14, a 15 și a 16. La Cias 1, Cat. nu este. La Cias 3, Cat. a 19. La Cias 6, Cat. a 20. La Cias 9, Catismă nu este.

Intru aceeași Mercuri, seara, Cat. a 18, fără menținii. Și aşa se închide Psaltirea până în Sâmbăta Tomci, fără numai cântăm Catisma a 17 în Sâmbătă cea mare, în trei stări, precum scrie în Triod.

CUVÂNT ÎNAINTE

Pentru puterea Psalmilor și ce este Psaltirea.

Este soarele între celealte lumini ale cerului, aceea este Psaltirea între celealte Cărți insuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; Psaltirea luminează toate sinurile inimii, toate cugetele sufletului și toate mișcările minței, în μαρπὶς κύριος = micrὸς κόσμος, că ășa se

tâlcuește omul: lume mică; îl incâlzește și-l veseliește, îl luminează prin cunoștința adevarului și prin descoperirea dumnezeestilor taine; îl aprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt și cu umilința lacrimilor; îl veseliește cu aducerea aminte de Dumnezeu și cu făgăduința vecinilor bunătăți ale Ierusalimului cereșc. Încât nu este aşa de trebuințioasă călătoria soarelui, lumei, câtă este cetarea Psaltirei, omului. Că zice sfântul Ioan Gură-de-Aur: Mai bine să inceteze soarele din călătoria sa, decât să inceteze cetarea Psaltirei; că Psaltirea este mai folositoare decât toate Cărțile. Toate Cărțile, zice, sănt de folos, și mare grija fac dracilor, dar nu ca Psaltirea. Zice și marele Vasile: Nici o Carte alta slăvește pre Dumnezeu aşa, ca Psaltirea, nici se poate a se asemăna cu folosul ei.

Voea îți este a ști folosurile ce se pricinuiesc din cetarea Psalmilor? Însuți le vei pricepe, numai de vei ceta cu luare aminte, cu trezire și cu pricepere, că nu este cu puțință a numără ce poate lucra Psaltirea: cu ingerii slăvește pre Dumnezeu; pre toată lumea cea din cer și pre cea de supt cer și chiamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pre draci și blestemă; mare plâns și mare durere face diavolilor; pentru impărați, pentru boieri și pentru toată lumea pre Dumnezeu îl roagă; lucrează sfîntenie; pre suflet ca soarele îl luminează, ca apa îl curățește, ca focul îl incâlzește, ca unuldelemn cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge; poftele trupești, iuțimea, urgia și mânia le potolește; înmulțește credința, nădejdea și legătura dragostei; mai înainte spune cele viițore, alege aceste de acum, aduce aminte de cele tre-

cute. Cetarea Psalmilor, cu luare aminte, și din inimă împetrîtă scoate lacrimi. Psaltirea este parte cea aleasă cu ingerii, cântare prea iubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcălos, mânăiere bâtrânilor, înfrumusețare a tinerilor, luminare și înțelepciune a pruncilor, podobă prea frumoasă muerilor celor înțelepte; dătătoare de smerenie, izgonitoare trufașilor draci, azină întru înfricoșerile de noapte, odihnă ostenelelor de ziua.

Psaltirea este lucru ingeresc, moștenire crească, tămâie duhovnicescă. Si ce zicem multe? Tuturor toate este Cartea Psalmilor. Pentru aceasta unii au numit-o Vivlie mică, căci toate căte sănt pre larg în Cărțile Legei Vechi și ale ceii Noui, toate sănt tâlcuite pre scurt, de Duhul Sfânt, în Psaltire. Altii au potrivit Psaltirea ca o conoareă mare de obște, căci toate vîstierile înțelepcioanei și ale cunoștinței de Dumnezeu sănt ascunse într'însa.

Această neîmpuñinată și farădepriț mare comoră o hărăzim dragostei tale, binecinstitorule cetitor, ca dintru aceasta să-ți agonisești și bogăție vecinică, nestricăcioasă, păstrată în cenuri, unde furii nu se apropie, nici rugina o strică; căreea și noi, ca să ne învrednicim, împreună cu tine, pre cel în Treime proslavit Dumnezeu roagă-și, și lui, împreună, de toate să-i dăm multămită, amintă-

RÂNDUIALA

Cum se cade a se cetei Psalmirea de osebi.

De cei Pești, începe așa: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Iată de nu, ză! Pentru rugăciunile sănătoșoră Parinijilor noștri... Imparate ceresc... Sfinte Dumnezaule... Pre-sfântă Treime... Si după... Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 6.

Miluște-ne pre noi Doamne, miluște-ne pre noi, că neprincipându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoșii: miluște-ne pre noi!

Slava...

Cinstita prăznuire a Prorocului tău, Doamne, Cer a arătat pre Biserică, că fingerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Christoase Dumnezeule, în pace îndrepteață viața noastră.

Si acum...

Multe sănt multimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare; către tine am năzuit, Curată, căutând mântuire; cercetează neputinciosul meu suflit și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să-mi dea mie iertare de răutățile cele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată. Apoi:

Doamne miluște, de 40 de ori. Si te înșinu să poți. Deacă înspre rugăciunea aceasta sătore prea Sfântă Treime, la începutul Psalmelor

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule și Eăcătorule a toată lumea, ajută-mi și îndrepteață-mi inima mea să încep cu înțelepciune și să sfârșesc cu fapte bune acești de Dumnezeu însuși Psalmi, carii Duhul Sfânt, prin gura lui David, i-a grăit; pre carii și eu nevrednicul voiu acum să-i grăesc, dar cunoșcându-mi neprinciperea mea, căzând înaintea ta mă rog ţie și cer dela tine ajutor: Doamne Iisuse Christoase, îndrepteață mintea mea și întărește inima mea, nu de grajurile gurci să mă îngreuez, ci de înțelegerea cuvintelor să mă veselesc și să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune, care mă învaț, și să le grăesc; ca, cu faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaş la judecată părței cei de-a dreapta, cu toți aleșii tăi. Deci acum, Stăpâne, binecuvînteați, ca, răsuflând dela înină, cu limbă să strig întru acest chip:

Feridit bărbatul... (Psalmul 14)

încet, și cu luare aminte, și cu socoteală; și nu te grăbi, ca și cu mintea să înțelegi cele ce cetești.





Domnul a zis către mine: Fiul meu
ești tu, eu astăzi te-am născut;

6. Cere dela mine, și voiu da ție
neamurile moștenirea ta, și biruința
ta marginile pământului.

7. Paște-vei pre dânsii cu toiaj de
fer; ca vasele olarului vei zdrobi pre
dânsii.

8. Șiacum, împărați, înțelegeți; în-
vătați-vă toți carii judecați pământul.

9. Slujiți Domnului cu frică, și
vă bucurați lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu când-
va să se mânie Domnul și să perîți
din calea cea dreaptă,

11. Când se va aprinde degrabă
mânia lui; fericiti toți carii nădăj-
duesc spre dânsul.

PSALMUL LUI DAVID, 3.

Când a fugit de către față lui Avesalom, mulți
său, în pustie.

Doamne, căci s-au înmulțit cei ce
mă necăjesc! Multă se scoală asupra
mea!

2. Mulți zic sufletului meu: nu

este mântuire lui întru Dumnezeul lui.

3. Iară tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și cela ce înnalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Si eu m'am culcat și am adormit; sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voiu teme de mii de noroade, care împrejur mă 'mpresoară. Scoală, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeul meu;

7. Că tu ai bătut pre toți cei ce'mi vrășmășuesc mie îndeșert; dintii păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, și preste poporul tău binecuvântarea ta.

SLAVĂ...

întru sfârsit, în laude.

PSALMUL LUI DAVID, 4.

Când am strigat eu, auzițu-m'ai Dumnezeul dreptăței mele; întru ne-

caz m'ai desfătat; milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când greila inimă? Pentruce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Si să știți, că minunat a făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voi striga către dânsul.

4. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptăței și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului idelem, al lor s'a înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voiu culca și voi adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejde m'ai aşezat.

Intru sfârșit, pentru cea moștenitoare,

PSALMUL LUI DAVID, 5.

**Grauriile mele ascultă-le, Doamne;
înțelege strigarea mea.**

2. Ia aminte glasul rugăciunie mele, Impăratul meu și Dumnezeul meu; căci către tine mă voiu rugă, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voiu stă înaintea ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu voești fărădelege, tu ești. Nu va locui lângă tine cel ce viclenește,

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urit-ai pre toți cei ce lucrează fărădelege.

6. Perde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sănguiilor și vicleanul, urăște Domnul.

7. Iară eu intru multimea milei tale voiu intră în casa ta, închină mă-voiu spre sfântă Biserica ta, intru frica ta.

8. Doamne, povătuiește-mă intru

dreptatea ta; pentru vrășmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea;

9. Că nu este în gura lor adevar; inima lor este deșeartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau.

10. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cadă din cugetele sale; dupre mulți-meia păgânătăților lor, leapădă-i pre dânsii, că te-au amărit, Doamne.

11. Și să se veseliească toți cei ce nădăjduesc intru tine; în veac se vor bucură, și te vei sălășluți întru dânsii, și se vor lăudă întru tine cei ce iubesc numele tău.

12. Că tu vei binecuvântă pre cel drept, Doamne; că cu arma buneiviri ne-ai încununat pre noi.

Intru sfârșit, în laude, pentru a opă.

PSALMUL LUI DAVID, 6.

**Doamne, nu cu mânia ta să mă
măstri pre mine, nici cu iuțimea ta
mă cerți.**

2. Miluește-mă, Doamne, că ne-

putincios sănt; vindecă-mă, Doamne,
că s'au turburat oasele mele,

3. Și sufletul meu s'a turburat
foarte; și tu, Doamne, până când?

4. Intoarce-te, Doamne, izbăvește
sufletul meu; măntuește-mă, pentru
mila ta.

5. Că nu este întru moarte, cel ce
te pomenește pre tine; și în iad cine
se va mărturisi ţie?

6. Ostenit-am întru suspinul
meu, spălă-voiu în toate nopțile patul
meu; cu lacrimile mele așternutul
meu voiu udă.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul
meu; învechitu-m'am întru toți vrăș-
mașii mei.

8. Depărtați-vă dela mine toți cei
ce lucrați fărădelege, că a auzit Dom-
nul glasul plângerei mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea,
Domnul rugăciunea mea a priimit.

10. Să se rușineze și să se turbure
toți vrășmașii mei; să se întoarcă și
să se rușineze foarte degrabă.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 7

Cările Tăi cintat Domnului pentru cuvintele
lui Husi fiul lui Iemei.

Doamne Dumnezeul meu, spre
tine am nădăjduit; măntuește-mă de
toți cei ce mă gonesc, și mă izbă-
vește.

2. Ca nu cândva să răpească, ca
un leu, sufletul meu, nefiind cel ce
izbăvește, nici cel ce măntuește.

3. Doamne Dumnezeul meu, de
am făcut aceasta, de este nedreptate
întru mânilor mele,

4. De am răsplătit celor ce mi
răsplătesc mie, rele,

5. Să cad adecă dela vrășmașii
mei deșert; să gonescă dar vrășma-
șul sufletul meu și să-l prindă; și
să calce în pământ viața mea, și slă-
va mea în țărână să o aşeze.

6. Scoală-te, Doamne, întru mă-
nia ta; înnalță-te întru hotărăile vră-
șmașilor tăi.

7. Și te scoală Doamne Dumne-

zeul meu, cu porunca care ai pronuntit.

8. Si adunare de noroade te va incungurià.

9. Si pentru aceasta la innaltime te intarce. Domnul va judecà pre noroade. Judecà mie Doamne dupre dreptatea mea, si dupre nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârsească-se răutatea păcătoșilor, si vei îndreptă pre cel drept, cel ce cerci inimile si rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mantuește pre cei drepti la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept si tare si îndelungrăbdător si ne aducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți intarce, sabia sa o va luci; arcul său a încordat si l'a gătit pre el.

14. Si într'insul a gătit vasele morței; săgețile sale celor ce se ard le-a lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zemislit-a durere si a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat si o a deschis pre ea, si va cădea în groapa carea o a făcut.

17. Intarce-se-va durerea lui la capul lui, si pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

18. Mărturisi-mă-voiu Domnului, dupre dreptatea lui, si voiu cântă numele Domnului celui înalt.

Într-o sfârșit, pentru teaseuri

PSALMUL LUI DAVID, 8.

Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

2. Că s'a innălțat mare cuviințăta mai pre sus de ceriuri.

3. Din gura pruncilor si a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrășmașii tăi, ca să sfârâmi pre vrășmașul si izbânditorul.

4. Că voiu vedea ceriurile, lucrul

degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-l pomenești pre el? sau fiul omului, că-l cercezezi pre el?

6. Micșoratu-l ai pre dânsul puțin oare ce decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mânărilor tale.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui: oile, și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului,

8. Paserile ceriului, și peștii mărei, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

SLAVĂ...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după Tatăl nostru..., Troparele, Gias 1.

Intru fărădelegi zemislit fiind eu curvarul, nu cutez să cau la înălțimea ceriului, ci îndrăznind

spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fiu mie și mă mantuiește!

De vreme ce dreptul abia se mantuiește, dar eu unde mă voi arată, păcătosul? cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei. Ci cu cei de al unsprăzecelea cias impreună mă numără, Dumnezeule, și mă mantuiește!

Slavă...

Brațele părintești, grăbește a le deschide mie, că curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind, Măntuitorule, nu trece acum eu vederea inima mea cea săracită; căci către tine, Dómne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea ta.

Si acum...

Nădejdea creștinilor, Prea Sfântă Fecioară, pre Dumnezeu carele l-ai născut mai pre sus de minte și de cuvânt, neincetă roagă-l, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndrepătare vieței, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește, de 40 ori, și Rugaciunca aceasta:

Stăpâne atotțitorule și necuprinse, puterea **cea** începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele ființei cei Ipostatnice, și purcegătorul **uihului** tău celui de o putere, carele, pentru îndurările milostivirei și negrăita bunătate, nu ai **recut** cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă **intru** întunericul păcatului, ci dumnezeștile lumi
ni **ale** sfintelor tale învățături, prin Lege și prin

Proroci le-ai strălucit în lume, iară mai apoi pre singur Unulnăscut al tău Fiu, bine-ai-voit de a răsărît nouă prin trup, și la strălucirea luminei tale pre noi ne-a povățuit; – fie urechile tale lăud aminte spre glasul rugăciuniei noastre, și ne dăruiește nouă, Doamne, cu deșteptată și trează inimă să petrecem toată noaptea vietei aceștia, așteptând venirea Fiului tău și Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptăți spre lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și intru bucuria lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuesc, și nespusă dulceață a celor ce privesc frumșetea feței tale cea negrăită; că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și și te slavă înnalțăm, – Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului tău și Prea Sfântului și de viață făcătorului Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

CATISMA A DOUA.

Intru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului.

PSALMUL LUI DAVID, 9.

Arturisi-mă-voiu ţie, Doamne, cu totă inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veseli-mă-voiu și mă voiu bucură intru tine, cântă-voiu numele tău înalte.

3. Când se va întoarce vrășmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor peră de către fața ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea; sezut-ai pre scaun, cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile și a perit necredinciosul; numele lui 'l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrășmașului i-a lipsit săbiile intru sfârșit, și cetățile i-ai sfărâmat; perit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Si Domnul in veac ramane; gătit-
au la judecată scaunul său.

8. Si el va judeca lumea intru
dreptate; judeca-va norodul cu in-
dreptare.

9. Si s'a făcut Domnul scăpare
săracului, ajutor in vremi cuvioase
intru necazuri.

10. Si să nădăjduiască spre tine
cei ce cunosc numele tău: că nu ai
părăsit pre cei ce te caută pre tine,
Doamne.

11. Cântați Domnului celui ce lo-
cuește in Sion, vestiți intru neamuri
isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângeurile lor,
și-a adus aminte, nu a uitat striga-
rea săracilor.

13. Miluește-mă, Doamne, vezi
smerenia mea de către vrășmașii
mei, cela ce mă înnalță pre mine din
porțile morței;

14. Ca să vestesc toate laudele
tale, in porțile fetei Sionului, veseli-
ne-vom de mantuirea ta.

15. Afundatu-sau neamurile intru
stricăciunea carea o au făcut, in cursa
aceasta carea o au ascuns s'au prins
picioarul lor.

16. Cunoaște-se Domnul, judecați
făcând; intru faptele mânilor sale s'a
prins păcătosul.

17. Intorcă-se păcătoșii la iad,
toate neamurile cele ce uită pre Dum-
nezeu.

18. Că nu până in sfârșit va fi ui-
tat săracul; răbdarea săracilor nu va
peri până in sfârșit.

19. Scoală-te Doamne, să nu se în-
tăreasă omul, să se judece neamu-
rile înaintea ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege
preste ei, să cunoască neamurile, că
oameni sănt.

21. Pentruce, Doamne, stai depar-
tă trece cu vederea in vremi cuvi-
oue intru necazuri?

22. Când se mândrește necredin-
țiosul, se aprinde săracul; prindu-se
intru staturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine-se-cuvintează, întărătat-a pre Domnul.

24. Cel păcătos, dupre multimea mâniei lui nu va căută, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecătile tale de către fața lui; preste toți vrășmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voiu clăti din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărâciune și de ciocleșug.

28. Supt limba lui, osteneală și durere; șeade întru pitulare cu cei bogăți întru ascunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce

pre săracul; să apuce pre săracul, când îl va trage pre el.

30. În lațul său îl va smeri pre el; plecă-se-va și va cădeă, când va stăpâni el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața sa ca să nu vadă până în sfârșit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înnalță-se mâna ta, nu uită pre săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentruce a mâniat necredințiosul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întrebă.

34. Vezi, că tu la durere și la mânie privești, ca să-l dai pre el în mânie ale; tie s'a lăsat săracul; sărmănumului tu fii ajutător.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căută-se-va păcatul lui și nu se va află.

36. Domnul este Impărat în veac în veacul veacului; periți neamuri în pământul lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doam-

ne; la gătirea inimei lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mărî omul pre pământ.

Intru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID. 10.

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți ca o pasere?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeți intru întuneric pre cei drepti la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiilor omenești.

5. Domnul întreabă pre cel drept, și pre cel necredincios; iară cel ce iubește nedreptatea, urăște sufletul său.

6. Ploă-va preste cei păcătoși la-

țuri, toc și iarba pucioasă, și duh de vîfor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut fața lui.

SLAVĂ...

Intru sfârșit, pentru a opta.

PSALMUL LUI DAVID. 11.

Mântuește-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împuținat ade-vărurile de către fiilor omenești.

2. Deșarte a grăit fieștecările către vecinul său, buze violene în inimă, și în inimă a grăit rele.

3. Perde-va Domnul toate buzele cele violene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sănt, cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor și suspinul nefericiților, acum mă voi scula, zice Domnul, pune-mă-voiu intru mantuire, îndrăznă-voiu intru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte

curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

7. Tu Doamne ne vei păzi pre noi și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

8. Imprejur necredincioșii umbă; dupre înnălțimea ta ai înmulțit pre fiii omenești.

Intru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 12.

Până când, Doamne, mă vei uită până în sfârșit? Până când întorci fața ta de către mine?

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înnălță vrășmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte,

5. Ca nu cândva să zică vrășmașul meu: întăritu-m' am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucură dacă mă voi clăti.

6. Iară eu spre mila ta am nădăjduit, bucură-se-va inima mea de mântuirea ta, cântă-voiu Domnului celui ce a făcut bine mie și voiu cântă numele Domnului celui înalt.

Intru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 13.

Zis-a cel nebun intru inima sa: nu este Dumnezu. Stricatu-s'au și urîti s'au făcut intru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer a privit preste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege, său cel ce caută pre Dumnezeu.

3. Toți s'au abătut, împreună nețrebni s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu intru mâncare de pâne, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, un-

de nu eră frică, că Domnul este în neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, iară Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va dă din Sion mânuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucură-seva Iacov și se va veseli Israil.

SLAVA...

Întru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 14.

Doamne, cine va locui în locașul tău? Sau cine se va sălășlu în muntele cel sfânt al tău?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăește adevăr în inima sa,

3. Carele nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iară pre cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor năvinovați nu a luat.

6. Cel ce face acestea nu se va clăti în veac.

Serioarea stalpului lui David.

PSALMUL 15.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuesc.

3. Sfinților celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

4. Înmulțită-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voiu aduna adunările lor din sângeuri, nici voiu pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirei mele și a paharului meu. Tu ești cela ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei

puternici ai mei, că moștenirea mea supt puterea mea este.

7. Bine-voiu-cuvântă pre Domnul cel ce m'a înțelepțit pre mine, și încă și până în noapte m'au pedepsit rărunchii mei.

8. Mai înainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, că să nu mă clătesc.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălașlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsă sufletul meu în iad, nicăi vei dà pre cel cuvios al tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieței; umpleă-mă-vei de veselie cu fața ta; frumșete în dreapta ta întru sfârșit.

Rugăciunea lui David.

PSALMUL 16.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, iă aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze violene.

2. Dela fata ta judecata mea să iasă. Ochiul meu vadă dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetătu-o-ai noaptea; cu foc m'ailămurit, și nu s'a aflat întru mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căile celor ce silesc.

5. Săvârșești pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea ta mie și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mânuștești pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperemântul ariilor tale mă vei acoperi.

9. De către fața necredincioșilor carii m'au necăjit pre mine, vrășmașii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m'au încungiurat, ochii săi s'au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce locuește întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, întimpină-i pre ei și-i împedecă; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia ta de la vrășmașii mânei tale.

14. Doamne, din puțin de pre pământ, împărți-i pre ei în viața lor, și de cele ascunse ale tale s'au umplut pântecele lor; săturate-s'au de fii, și au lăsat rămașițe pruncilor lor.

15. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feței tale, sătură-mă-voiu când mi se va arăta slava ta.

SLAVA...

DUPĂ A DOUA CATEISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime...
Si după Tatăl nostru..., Troparele, Glas 2.

Eu sănăt, Doamne, pomul cel neroditor, carele nici o roadă de pocăință nu aduc. Si mă tem de

tăere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog tăie: Mai înainte de nevoea aceea, întoarce-mă și mă mândrește!

Ca valurile mărei s'au sculat asupra mea fară-delegile mele, ca o corabie în luciu, eu însumi mă învîforăsc de multe greșale; ci la limanul cel în prin pocăință, îndrepteață-mă, Doamne, și mă miluește!

Slava...

Miluește-mă, a zis David; și eu strig către tine: Greșit-am, Mântuitorule; păcatele mele, prin pocăință ștergându-le, miluește-mă!

Si acum...

Solitoarea cea ferbinte a creștinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvescă pre noi de toată răutatea și nevoea vrășmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară!

Doamne miluește, de 40 ori, și rugaciunea aceasta:

Stăpâne, întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Christos, Unuianăscut Fiului tău, dă-mi trup nefințat, inimă curată, minte deschisă, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt către căstigarea și încredințarea adevărului celui întru Christosul tău, cu carele tăie se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt; amin.

CATISMA A TREIA

Intru sfârșit, slugei Domnului lui David, carele a grăit Domnului cuvintele căntărei acestea, în ziua în carea l'a izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrășmașilor lui, și din mâna lui Saul, și a zis

PSALMUL 17:

Iubì-te-voiu, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și izbăvitorul meu;

2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, și voiu nădădu spre dânsul;

3. Apărătorul meu, și cornul mânătirei mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voi chemă pre Domnul, și de vrășmașii mei mă voi mândru.

5. Cuprinsu-m'au durerile morței; și râurile fărădelegei m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au încunjurat, întimpinatu-m'au lațurile morței.

7. Si când mă necăjam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat.

8. Auzit-a din Biserica cea sfântă a sa glasul meu; și strigarea mea înaintea lui, va intră în urechile lui.

9. Si s'a clătit și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au turburat și s'au clătit; că s'a măniat pre dâNSELE Dumnezeu.

10. Suitu-s'a fum intru mânia lui, și foc dela față lui se va aprinde; cărbuni s'au ațătat dela dânsul.

11. Si a plecat cerurile și s'au pogorit; și negură supt picioarele lui.

12. Si s'a suiat prete Heruvimi și a zburat, zburat-a pre aripile vânturilor.

13. Si a pus întuneric ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui; întunecoasă apă în nourii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea lui nourii au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Si a tunat din cer Domnul, și col innalt s'a dat glasul său.

16. Trimis-a săgeți, și i-a risipit pre ei; și fulgere a înmulțit, și i-a turburat pre ei.
17. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temeliile lumiei,
18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.
19. Trimis-a din înnălțime și m'a luat; ridicatu-m'a din ape multe.
20. Mântui-mă-va de vrășmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine; că s'au mai întărit decât mine.
21. Intimpinatu-m'au ei în ziua răutăței mele; și a fost Domnul întărea mea,
22. Și m'a scos întru lărgime; izbăvî-mă-va că m'a voit.
23. Și îmi va răsplăti mie Domnul, dupre dreptatea mea; și dupre curăția mânilor mele va răsplăti mie.
24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeul meu.
25. Că toate judecățile lui înaintea

- mea, și îndreptările lui nu s'au depărat dela mine.
26. Și voiu fi fără prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.
27. Și îmi va răsplăti mie Domnul dupre dreptatea mea; și dupre curăția mânilor mele înaintea ochilor lui.
28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;
29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic, te vei îndărătnici.
30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.
31. Că tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, lumină-vei înțunerecul meu.
32. Că întru tine mă voiuzbăvî de ispită, și întru Dumnezeul meu nou trece zidul.
33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului, cu foc lămurite. Scutitor este tuturor color ce nădăjduesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înnalte mă pui.

37. Carele înveți, mânilor mele la război, și ai pus arc de aramă brațele mele.

38. Si ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta ta m'a sprijinit.

39. Si certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăță.

40. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Gon-voiu pre vrășmașii mei, și voiu prinde pre dânsii, și nu mă voiu întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăji-voiu pre dânsii, și nu vor putea să stea; cădeă-vor supt picioarele mele.

43. Si m'ai încins cu putere spre răsboiu; împedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supt mine.

44. Si al vrășmașilor mei 'mi-ai dat mię dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai perduț.

45. Strigat-au—și nu eră cel ce mântuește—către Domnul, și nu i-a auzit pre ei.

46. Si-i voiu zdrumică pre ei ca praful în fața vântului, ca tina uliților voiu șterge pre dânsii.

47. Izbăvì-mă-vei de pricirea norodului, pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pre care nu 'l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie; fiii streini s'au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine-estevântat Dumnezeu; și să se înnalte Dumnezeul mântuirei mele.

51. Dumnezeule, cela ce dai izaudire mie și ai supus noroade supt

mine, izbăvitorul meu de vrășmașii
mei cei mânioși,

52. Dela cei ce se scoală asupra
mea mă vei înnălță; de omul nedrept;
mă vei izbăvă.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisi
ție încă neamuri Doamne, și
numelui tău voi canta,

54. Cel ce mărești măntuirile împăratului și faci milă unsului tău,
— lui David, și seminției lui până în veac.

SLAVĂ...

Întru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 18.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește
tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea
nopței vestește știință.

3. Nu sănt graiuri, nici cuvinte,
ale căror să nu se audă glasurile lor.

4. În tot pământul a eșit vestirea
lor, și la marginile lumii cuvintele
lor.

5. În soare a pus locașul său, și el
ca un mire ce ieșă din cămara sa,

6. Bucură-se-va, ca un uriaș să a-
alerge cale, din marginea ceriului
eșirea lui,

7. Si întimpinarea lui până la
marginea ceriului; și nu este cine să
se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană,
carea întoarce sufletele; mărturia
Domnului credincioasă, carea înțe-
lepțește pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte,
cele ce veselesc inima; porunca Dom-
nului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, carea
rămâne în veacul veacului; judecă-
țiile Domnului adevărate, îndreptate
împreună.

11. Dorite's mai vârtos decât a-
urul și decât peatra scumpă mult, și
mai dulci decât mierea și fagurul;

12. Pentru că robul tău păzește
acestea; și când păzește acestea, răs-
plătire este multă.

13. Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățeștemă; și de cele streine, iartă pre robul tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voiu fi și mă voiu curăți de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurei mele, și cugetul ini-mei mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimită ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea-cea-de-tot a ta, să se îngrașe.

4. Dea ție Domnul dupre inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucură-ne-vom de mântuirea

ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cere-rile tale; acum am cunoscut că a mân-tuit Domnul pre unsul său.

7. Auzi-l-va pre dânsul din ceriul cel sfânt al său; întru puteri este mân-tuirea dreptei lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai, iară noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chemă.

9. Aceștia s'au împedecat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mânăstește pre împă-ratul și ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chemă.

PSALMUL LUI DAVID, 20.

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul, și de mântuirea ta se va bucură foarte.

2. Pofta inimei lui 'i-ai dat lui, și de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul;

3. Că l-ai întimpinat pre el cu

binecuvântările bunătăței; pus-ai pre capul lui cunună de peatră scumpă.

4. Viață a cerut dela tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui, intru mânătirea ta; slavă și mare cuviință vei pune preste el;

6. Că-i vei dă lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pre dânsul, intru bucurie, cu fața ta;

7. Că împăratul nădăjduește spre Domnul, și intru mila celui înalt nu se va clăti.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrășmașilor tăi; dreapta ta să afle pre toți cei ce te urăsc pre tine;

9. Că-i vei pune pre ei ca un cupitor de foc în vremea feței tale.

10. Domnul, intru mânia sa, va turbură pre ei, și-i va mâncă pre ei focul.

11. Rodul lor de pre pământ il vei perde, și sămânța lor din fiii oamenilor;

12. Că au plecat asupra ta rele; cu-

getat-au sfaturi, care nu vor putea să stea;

13. Că-i vei pune pre dânsii dos; intru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.

14. Înnalță-te, Doamne, intru puterea ta; cântă-vom și vom lăudă puterile tale.

SLAVĂ...

intru sfârșit, pentru sprijinela cea de dimineață

PSALMUL LUI DAVID. 21.

D umnezeule, Dumnezel meu, iă aminte spre mine; pentru ce m'ai lăsat? Departe de mânătirea mea, cuvintele greșalelor mele.

2. Dumnezel meu, strigă-voiu ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iară tu în cel sfânt locuești, lauda lui Israhil.

4. Spre tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pre dânsii.

5. Către tine au strigat și s-au mândruit, spre tine au nădăjduit și nu s'au rușinat.

6. Iară cu sănt verme, și nu om;
ocara oamenilor și defaimarea norodului.

7. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocurit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul:

8. Nădăduit-a spre Domnul, izbăvească-l pre dânsul, mântuiască-l, că-l voește pre el.

9. Că tu ești cel ce m'ai tras din pântece, nădejdea mea dela țările maicei mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicei mele, Dumnezeul meu ești tu, nu te depărta dela mine;

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Incungiură-tu-m'au viței mulți, tauri grași m'au cuprins.

13. Deșchis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răgnește.

14. Ca apa m'am vîrsat, și s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcătu-s'a inima mea ca cea-

ra, ce se topește, în mijlocul pânteclui meu.

16. Uscătu-s'a, ca un vas de lut, vârtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în țărâna morței m'ai pogorit.

17. Că m'au încungiurat câni mulți; adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mânilile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele; și aceia priveau și se uitau la mine.

20. Impărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorti.

21. Iară tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău dela mine; spre sprijineala mea iă aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna cânelui, viața mea.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău fraților mei; în mijlocul adunărei te voi laudă.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, laudați-l pre el; toată sămânța lui Iacob slăviți-l pre dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sămânța lui Israîl,

27. Că n'a defăimat, nici a lepădat ruga săracului,

28. Nici a întors fața sa dela mine; și când am strigat către dânsul, m'a auzit.

29. Dela tine este lauda mea; intru adunare mare mă voiu mărturisitie; rugăciunile mele voiu dă înaintea celor ce se tem de dânsul.

30. Mâncă-vor săracii și se vor sătură și vor laudă pre Domnul; cei ce-l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului,

32. Și se vor închină înaintea lui toate moștenirile neamurilor;

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului; înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu, lui viază, și seminția mea va slujî lui.

36. Vestî-se-va Domnului neamul cel ce vine; și vor vestî dreptatea lui norodului ce se va naște, pre care l-a făcut Domnul.

PSALMUL LUI DAVID, 22.

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi.

2. În locul pășunei, acolo m'a sălașluit; la apă odihnei m'a hrănit, sufletul meu l-a întors.

3. Povătuì-tu-m'a pre cărările dreptăței, pentru numele lui.

4. Că de voiu și umblă în mijlocul umbrei morței, nu mă voiu teme de rele, că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea m-au mângâiat.

6. Gătit-ai înaintea mea masă,
împrotiva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu unt de lemn capul
meu, și paharul tău este înbătându-
mă, ca un puternic.

8. Și mila ta mă va urmă în toate
zilele vieței mele, și ca să locuiesc eu
în casa Domnului intru îndelungare
de zile.

PSALMUL LUI DAVID, 23

Al uneia din sărbători.

Al Domnului este pământul și
plinirea lui, lumea și toți cei ce lo-
cuesc într'însa.

2. Aceasta pre mări l-a întemeeat
pre el, și pre răuri l-a gătit pre el.

3. Cine se va suț în muntele Dom-
nului? Sau cine va sta în locul cel
sfânt al lui?

4. Cel nevinovat cu mânilo și cu-
rat cu inima, carele nu s'a luat înde-
șert sufletul său și nu s'a jurat întru
vicleșug vecinului său.

5. Aceasta va luă binecuvântare
dela Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Aceasta este neamul celor ce ca-
ută pre Domnul, al celor ce caută fața
Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați boeri porțile voastre,
și vă ridicați porțile cele vecinice, și
va intră Impăratul slavei.

8. Cine este acesta Impăratul
slavei? Domnul cel tare și puternic,
Domnul cel tare în răsboiu.

9. Ridicați boeri porțile voastre,
și vă ridicați porțile cele vecinice, și
va intră Impăratul slavei.

10. Cine este acesta Impăratul sla-
vei? Domnul puterilor, acesta este
Impăratul slavei.

SLAVĂ...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Tre-
ime... Si după: Tatăl nostru... Troparole, glas. 3.

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu,
pocăește-te. Țărâna în mormânt nu laudă, de gre-
șale nu se izbăveste. Strigă lui Christos Dum-
nezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai ina-
inte de a mă osândi, milostivește-te spre mine,
Dumnezeule, și mă miluește!

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? la în minte judecata, carea va să fie, și strigă lui Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Doamne, cela ce ești fără de păcate, miluește-mă!

Slavă...

La înfricoșată judecată, fără de părăși mă voiu vădi, fără de mărturii mă voiu osândi, că se vor deschide cărțile științei, și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveliște a tot nörodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățește-mă și mă mantuiește!

Si acăin...

Nelințeleasă și necuprinsă este, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată, ce s'a lărat întru tine, că pre cel necuprins, zemisindu-l l-a născut, în trup imbrăcat, dintru prea cînstitul tău sânge; pre carele, Curată, ca pre Fiul tău îl roagă să mantuiască pre toți cei ce-ți cîntă și!

Doamne miluește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne a-tot-țitorule, cuvinte al **Tatalui** celui mainainte fără de început, Dumnezeule cel însuși desăvârșit, Iisuse Christoase, carele pentru îndurările milei tale ceii ne asemăname, nici o dată nu te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei te odihnești, nu mă părăsi pre mine robul tău, Impărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mantuirei tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei tale.

Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucei tale, iară trupul meu, cu nepătimirea ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă, și picioarele mele le ferește de alunecare. Si nu mă perde pre mine cu farădelegile mele, prea bunule Dómne, ci mă ispitește, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, căută și altă cărărilă mele și vezi: de este calea a farădelegeri întru mine, mă întoarce dintru dânsa și mă povătuiește pre calea cea vecinică; că tu ești calea și adevărul și viața, și tăie slavă trimitem, împreună și celui fără de început al tău Părinte, și prea Sfântului și bunului și de viață săcătorului tău Duh, acum și pururea și în vecil vecilor; amin.



CATISMA A PATRA.

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 24.

Atre tine, Doamne, am ridicat
sufletul meu; Dumnezeul meu,
spre tine am nădăjduit, să nu mă ru-
șinez în veac,

2. Nici să-și râdă de mine vrăș-
mașii mei, pentrucă toți cei ce te rab-
dă pre tine, nu se vor rușină.

3. Să se rușineze cei ce fac fără-
delege îndeșert.

4. Căile tale, Doamne, arată-mi,
și cărările tale mă învață.

5. Indreptează-mă spre adevărul
tău și mă învață, că tu ești Dumne-
zeul, Mântuitorul meu, și pre tine te-
am aşteptat toată ziua.

6. Adă-ți aminte de îndurările
tale, Doamne, și de milele tale, că din
veac sănă.

7. Păcatele tinerețelor mele și ale
neștiinței mele nu le pomeni.

8. Dupre mila ta pomenește-mă
tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul;
pentru aceasta lege va pune celor ce
greșesc în cale.

10. Indreptă-va pre cei blânzi la
judecată, învăță-va pre cei blânzi că-
ile sale.

11. Toate căile Domnului, mila și
adevărul, pentru cei ce caută așeză-
mântul lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne,
să curățești păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, cel ce se teme
de Domnul? Lege va pune lui în calea
care a ales.

14. Sufletul lui intru bunătăți se
va sălășlu, și seminția lui va moșteni
pământul.

15. Intărire este Domnul celor ce
se tem de dânsul, și făgăduința lui va
arăță lor.

16. Ochii mei pururea spre Dom-

nul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă mânuește, că unul născut și sărac sănțeu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulțit; din nevoiele mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrășmașii mei că s'au înmulțit și cu urâciune nedreaptă m'au urit.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepti s'au lipit de mine, că te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeule, pre Israîl din toate necazurile lui.

PSALMUL LUI DAVID, 25.

Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Ispitește-mă Doamne și mă cearcă, aprinde rărunchii mei și ini-ma mea;

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am șezut cu adunarea deșertăciunei, și cu călcătorii de lege nu voi intră.

5. Urît-am adunarea celor ce vinclenesc, și cu cei necredincioși nu voi sedea.

6. Spălă-voiu întru cei nevinovați mânilor mele, și voi încunguri jertfelnicul tău, Doamne,

7. Ca să aud glasul laudei tale și să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăvîința casei tale și locul locașului slavei tale.

9. Să nu perzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații săngiurilor viața mea.

10. Întru ale căror mâni sănț fără-delegile, dreapta lor să a umplut de daruri;

11. Iară eū întru nerăutea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluește.

12. Picioarul meu a stătut întru în-

dreptare; întru adunări bine-te-voiu-cuvântă Doamne.

PSALMUL LUI DAVID, 26

Inainte de a se unge.

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieței mele, de cine mă voiu înfricoșă?

3. Când se vor apropiă asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mă nânce cărnurile mele,

4. Cei ce mă necăjesc și vrășmășii, mei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoșă inima mea.

6. De s-ar sculă asupra mea războiu, întru aceasta eu nădăjduesc.

7. Una am cerut delă Domnul, aceasta voiu căută: ca să locuesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele;

8. Ca să văd frumșeța Domnului și să cercetez biserică cea sfântă a lui.

9. Că mă ascuns în cortul său, în ziua răutăților mele; acoperit mă întru ascunsul cortului său.

10. Pre peatră mă innălțat; și acum iată a innălțat capul meu preste vrășmașii mei.

11. Încungiurăt-am și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare; glăsun, voi și voi cantică Domnului.

12. Auzi, Doamne, glăsun meu, cu carele am strigat; miluește-mă și mă ascultă.

13. Tie a zis inima mea: pre Domnul voiu căută; căutat-a pre tine fața mea; fața ta, Doamne, voi căută.

14. Să nu-ți întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie de la robuitău.

15. Ajutorul meu fiu, să nu mă lasă pezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeule, Mântuitorul meu;

16. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, iară Domnul, m'ă luat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea ta, și mă îndrepteză în cărare dreptă, pentru vrășmașii mei.

18. Nu mă da pre mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat

Dasupra mea mărturii nedrepte, și a
mințit strâmbătatea ei-și.

19.Cred că voi u vedeă bunătățile
Domnului în pământul celor vii..

20.Așteaptă pre Domnul, îmbăr-
bătăză-te, și să se întăreasă inima
ta, și așteaptă pre Domnul.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 27.

Către tine, Doamne, voi u strigă;
Dumnezeul meu, să nu taci de către
mine, ca nu cândva să taci de către
mine, și mă voi u asemăna celor ce se
pogoară în groapă.

2.Auzi, Doamne, glasul rugăciu-
nei mele, când mă rog către tine, când
ridic mânila mea către biserică cea
sfântă a ta.

3.Să nu mă tragi pre mine cu cei
păcătoși, și cu cei ce lucrează strâmbă-
tate să nu mă perzi,

4.Cu cei ce grăesc pace către ve-
cinii săi, iară cele reale în inimile lor.

5.Dă-le lor, Doamne, dupre lu-
crurile și dupre vicleșugul izvodi-
rilor lor.

6.Dupre faptele mânilor lordă-le
lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.

7.Că nu au înțeles spre lucrurile
Domnului și spre lucrurile mânilor
lui; surpă-vei pre dânsii și nu-i vei zidi.

8.Bine-este-cuvântat Domnul, că
a auzit glasul rugăciunei mele.

9.Domnul este ajutorul meu și
scutitorul meu; spre dânsul a nădăj-
duit inima mea și m'a ajutorat,

10.Și a înflorit trupul meu, și din
voea mea mă voi u mărturisi lui.

11.Domnul este întărirea norodul-
lui său, și scutitor măntuirilor unsu-
lui său este.

12.Măntuește pre norodul tău, și
binecuvintează moștenirea ta, și-i pa-
ște pre ei, și-i ridică pre ei până în veac.

PSALMUL LUI DAVID, 28

Pentru scoaterea Cortului.

Aduceți Domnului fiii lui Dum-
nezeu; aduceți Domnului pre fiii ber-
becilor.

2.Aduceți Domnului slavă și
cinste; aduceți Domnului slavă nu-

melui lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfârâmă chedrii; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Și va zdrumică pre dânsii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogului...

7. Glasul Domnului celui ce tăie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul; și va clăti Domnul pustiul Cadeșului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în biserică lui tot carele grăește mărire.

10. Domnul potopul va locu; și va ședeâ Domnul, Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului său

va da; Domnul va binecuvânta prenorodul său cu pace.

Întru sfârsit

PSALMUL

Cântarei înnoirei Casei; al lui David, 29.

Innăltă-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrășmasii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeul meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântu-i-tu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântati Domnului cei cuviosi ai lui, și vă mărturisiti pomenirei sfînteniei lui.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și viață în voea lui; seara se va sălășlu-i plângere, și dimineață bucurie.

6. Iară eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voiu clăti în veac.

7. Doamne, întru voea ta dă frumuseței mele putere; și ti-ai întors fața ta și m'am făcut turburat.

8. Către tine, Doamne, voi striga, și către Dumnezeul meu mă voi rugă.

9.Ce folos este întru săngele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi ţie țărâna? Sau va vesti adevărul tău?

10.Auzit-a Domnul și m'a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11.Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12.Ca să-ți cânte ţie mărireala mea, și nu mă voiu mâhnî, Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voiu mărturisi ţie.

SLAVA...

Întru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 30

Pentru uimire.

Pre tine, Doamne, am nădăjduit,
să nu mă rușinezi în veac; întru drăpătatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2.Pleacă către mine urechea ta,
grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor și spre casă de scăpare,
ca să mă mantuești;

3.Că puterea mea și scăparea

mea ești tu, și pentru numele tău mă
vei povătu și mă vei hrăni.

4.Scoate-mă-vei din cursa aceasta,
pre carea o au ascuns mie, că tu
ești scutitorul meu, Doamne.

5.In mânilor tale voi pune duhul
meu; izbăvi-tu-m'ai Doamne Dumnezeul
adevărului.

6.Urît-ai pre cei ce păzesc de
șertăciunile înzadar; iară eu spre
Domnul am nădăjduit.

7.Bucură-mă-voiu și mă voiu ve-
seli de mila ta, că ai căutat spre smerenia
mea; măntuit-ai din nevoi su-
fletul meu,

8.Si nu m'ai închis în mânilor
vrășmașilor; pus-ai în loc desfătat
picioarele mele.

9.Miluește-mă, Doamne, că mă
necăjesc; turbură-tu-s'a întru mânie
ochiul meu, sufletul meu și pântecele
meu.

10.Că s'a stins întru dureri viața
mea, și anii mei în suspinuri; slăbitia
întru sărăcie vărtutea mea, și oasele
mele s'au turburat.

11. La toți vrășmașii mei m' am făcut ocară, și vecinilor mei foarte, și frică cunoșcuților mei.

12. Ceice mă vedea u afară, au fugit dela mine; uitat am fost, ca un mort, dela inimă; făcute m' am ca un vas percut.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, că să ia sufletul meu s'au sfătuit.

14. Iară ești spre tine, Doamne, am nădăduit, zis-am: tu ești Dumnezeul meu.

15. In mânilor tale sortii mei; izbă-vește-mă din mâna vrășmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața ta preste robul tău; mantuiește-mă cu mila ta, Doamne, să nu mă rușinez, că te-am chemat spre tine.

17. Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele vi- clene, care grăesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defaimare.

19. Cât este de mare mulțimea bunătăței tale, Doamne, pre carea o ai păstrat celor ce se tem de tine, făcut-o ai celor ce nădăjduesc spre tine înaintea filor omenești.

20. Ascunde-vei pre dânsii, întru ascunsul feței tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort, de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine-este-cuvântat Domnul, că minunată a făcut mie mila sa în cetea întărită.

23. Iară eu am zis întru uimirea mea: lăpadat sănt de către fața ochilor tăi.

24. Totuși ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvi- noșii lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce deprisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inimile voastre, toți cei ce nădăduiți spre Domnul.

PSALMUL LUI DAVID, 31

Al intelegerii.

Fericiti cărora s'au ertat fără-delegile și cărora s'au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, învechitul-s'au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s'a îngreuiat preste mine mâna ta; întorsum' am spre chinuire când s'a înfispt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturis-i-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului și tu mi-ai ertat păgânătatea inimei mele.

7. Pentru aceasta se va rugă către tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropiă.

8. Tu ești scăparea mea de ne cazul ce mă cuprinde, bucuria mea;

izbăvește-mă de cei ce m'au încun giurat.

9. Înțelepți-te-voiu și te voi în dreptă în calea aceasta în carea vei merge; întări-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca calul și mușcoiul, la carii nu este priceperă; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strângă, ale celor ce nu se apropie de tine.

11. Multe săntătăile păcătosului; iară pre cel ce nădăjduește spre Domnul, mila îl va încungiură.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule...de 3 ori, Prea Sfântă Treime...și după: Tatăl nostru...Troparele acestea:

Glas 4.

S meritul meu suslet, cel ce s'a cheltuit toata viața întru păcate, cercetează-l Doamne, și ca pre curva mă primește și pre mine și mă mantuește!

I nnotând prin luciul acestei vieți, imi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe; și

neavând ocârmuitor pre gând, glasul lui Petru strig ție: Mântuște-mă, Christoase Dumnezeule, mântuște-mă, ca un iubitor de oameni!

Slava...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Christos, ca să auzim toți fericitul glas al acestuia Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiti slava cea cerească. Părtași facându-ne cu fecioarele cele întâlepte, să ne luminăm făcările noastre, prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăește-te mai înainte de eșirea ta, că judecata este fără de milă și nesuferită celor ce păcătuesc. Strigă către Domnul, întru umiliția inimii: Greșit-am ție întru cunoștință și necunoștință. Indurate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-te și mă mântuște!

Doamne miloste, de 40 de ori.

Si Rugăciunea aceasta:

Te Doamne unuia, și bunului, și nepomenitorului de râu îmi mărturisesc păcatele mele. La tine cad, eu nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am, și nu sănătatea vrednică să caute spre înmălințea cerului, de multimea nedreptăților mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dărueste-mi lacrimi de pocăință, cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog ție, să mă curățești, mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Si multime de intuicați și fără de omenie diavoli, mă vor întim-

pină, și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrășmașii mei, Bunile Doamne, nici să zică: în mânile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ți uită indurările tale, nici să-mi răsplătești mie dupre farădelegile mele, nici întoarce fața ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări, iară vrășmașul să nu se bucure de mine, ci-i stinge înfricoșarea lui, ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă desărtă. Si-mi dă mie nefăimată calea cea către tine, Bunile Doamne, pentru că de am și greșit, dar la alt doftor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu strein. Deci, nu gonă rugăciunea mea, ci mă ascultă, pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Si să se facă darul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că tu ești, Doamne, lumina cea mai pre sus de toată lumina, bucuria cea mai pre sus de toată bucuria, odihna cea mai pre sus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, carea rămâne în vecii vecilor; amin.



CATISMA A CINCIA.

PSALMUL LUI DAVID, 32

Nescris deasupra la Evrei.

1. Ucurați-vă, dreptii, întru Domnul; celor drepti se cuvine lauda.
 2. Mărturisiți-vă Domnului în a-lăută, în psaltire cu zece strune cântați lui.
 3. Cântați lui cântare nouă, bine cântați lui întru strigare;
 4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile lui cu credință.
 5. Domnul iubește milostenia și judecata; de mila Domnului este plin pământul.
 6. Cu cuvântul Domnului, cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurei lui, toată puterea lor,
 7. Adunând, ca un foale, apele mărei, punând în vîstierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume;

9. Că el însuși a zis, și s'a făcut; el a poruncit, și s'a zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boerilor;

11. Iară statul Domnului în veac rămâne, gândurile inimiei lui, în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruia Domnul este Dumnezeul lui, norodul pre carele l-a ales spre moștenire lui și.

13. Din cer a privit Domnul, văzută pre toți fiili oamenilor.

14. Din locașul său cel gata, privită spre toți cei ce locuiesc pământul,

15. Cel ce a zidit de osebi inimile lor, cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mantuiește împărătul prin multă putere, și uriașul nu se va mantui prin mulțimea vârtuței sale.

17. Amăgire este calul pentru măntuire, și cu mărimea puterii lui, nu va scăpa.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduesc întru mila lui,
19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i hrănească pre dânsii în foamete.
20. Și sufletul nostru aşteaptă pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este;
21. Că întru dânsul se va veseli înima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.
22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

PSALMUL LUI DAVID, 33

Când s'a schimbat fata sa înaintea lui Avimel, și el l-a stobozit pre dânsul și s'a dus.

Bine-voiu-cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Intru Domnul se va lăudă sufletul meu; audă cei blânzi și să se veseliască.
3. Măriți pre Domnul cu mine, și să innălțăm numele lui împreună.
4. Căutat-am pre Domnul și m'a

- auzit, și din toate necazurile mele m'a izbăvit.
5. Apropiati-vă către dânsul și valuminați, și fețele voastre nu se vor rușină.
6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l'a auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-a izbăvit.
7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pre ei.
8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduește spre dânsul.
9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.
10. Bogății au sărăcit și au flămânzit, iară cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.
11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învăță pre voi.
12. Cine este omul cel ce voește viață? carele iubește să vadă zile bune?

13. Oprește-ți inima ta dela rău,
și buzele tale ca să nu grăiască vi-
clegug.

14. Ferește-te de rău și fă bine,
caută pacea și o urmează pre ea.

15. Ochii Domnului spre cei
drepti, și urechile lui spre rugăciu-
nea lor.

16. Iară fața Domnului asupra ce-
lor ce fac rele, ca să peardă de pre pă-
mânt pomenirea lor.

17. Strigat-au dreptii, și Domnul
i-a auzit pre ei, și din toate necazurile
lor i-a izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei
umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu
duhul, va mândri.

19. Multe sănt necazurile drepti-
lor, și din toate acelea va izbăvi pre
ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele
lor, nici unul dintr'însele nu se va
zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cum-
plită, și cei ce urăsc pre dreptul vor
greși.

22. Mândri va Domnul sufletele
robilor săi, și nu vor greși toți cei ce
nădăjduesc spre dânsul.

SLAVA...

PSALMUL LUI DAVID, 34.

Judecă, Doamne, pre ceice-mi fac
mie strâmbătate; dă războiu celor
ce se oștesc asupra mea.

2. Apucă arma și pavăza, și te
scoală întru ajutorul meu.

3. Scoate sabia și închide calea
celor ce mă gonesc; zî sufletului meu:
mântuirea ta sănț eu.

4. Să se rușineze și să se înfrun-
teze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-
că-se înapoi și să se rușineze cei ce
mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feței
vântului, și îngerul Domnului necă-
jindu-i pre ei; facă-se calea lor întu-
nerec și luncare, și îngerul Domnu-
lui gonindu-i pre dânsii;

6. Că înzadar au ascuns mie stri-
căciunea lațului lor, îndeșert au ocă-
rît sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa, pre carea nu o știe, și prințătoarea, pre carea o a ascuns, să-l prindă pre el, și în laț să cadă.

8. Iară sufletul meu se va bucură de Domnul, veseli-se-va de măntuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea tiei? cel ce izbăvești pre sâracul și pre cel nevoiaș, dela cei ce-i răpesc pre dânsii.

10. Sculându-se asupra mea mărturie nedreaptă, de cele ce nu știam m'au întrebăt.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, părăsit este sufletul meu.

12. Iară eu, când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se întorcea.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m'aș jeli și m'aș mâhnî, aşa m'am smerit.

14. Și asupra mea s'au veselit și

s'au adunat; adunatu-s'au preste mine bătăi și nu am știut.

15. Despărțitu-s'au, și nu s'au umilit; ispitiu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjocură, scârșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu dela fața lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voiu tiei intru adunare multă; intru norod mult, te voiu lăudă.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrășmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc înzadar și fac semn cu ochii;

19. Că mie adeca cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândiau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai Doamne; să nu taci! Doamne, nu te depărta dela mine.

22. Scoală-te, Doamne, iă aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu

și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure ei de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru; nici să zică: înghițitul am pre dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună, cei ce se bucură de realele mele; îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce grăesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veseliească cei ce voesc dreptatea mea, și să zică pururea: mărească-se Domnul, cel ce voește pacea robului său.

27. Și limba mea se va învăță dreptatea ta, în toată ziua lauda ta.

Intra sfârșit, slugei Domnului

PSALMUL LUI DAVID, 35.

Zis-a călcătorul de lege, ca să grescă întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a violenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și s'o urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său; stătut-a lângă toată calea nu bună, și răutatea nu o a urât.

5. Doamne, în cer este mila ta și adevărul tău până la nourii.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu; judecătile tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântuì, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, și fiile oamenilor în umbra ariilor tale vor nădăjduì.

8. Imbătă-se-vor din grăsimea casei tale, și cu izvorul desfătărei tale vei adăpă pre dânsii.

9. Că la tine este izvorul vieței, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunoșc pre tine, și dreptatea ta celor drepti la inimă.

11. Să nu vie preste mine piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lăcreză fărădelegea; scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

SLAVA...

PSALMUL LUI DAVID, 36.

Nu râvnă celor ce violență, nici urmă pre cei ce fac fărădelege;

2. Căci ca iarba curând se vor uscă, și ca verdeata buruenei degrabă vor cădea.

3. Nădăduște spre Domnul, și fă bunătate, și locuește pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va dă ţie cererile inimiei tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăduște întru dânsul, și el va face.

6. Si va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca ameazăzi.

7. Supune-te Domnului, și-l roagă pre dânsul; nu râvnă celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și la-

să mânia; nu râvnă ca să violențești;

9. Că cei ce violență, de tot vor perni; iară cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Si încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu-l vei află,

11. Iară cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfășă întru multimea păcei.

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinți săi.

13. Iară Domnul va batjocuri pre el; că mai înainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabia au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pre săracul și pre scăpatatul, ca să jungheie pre cei drepti la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcurile lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, iară Domnul întărește pre cei drepti.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușină în vremea crea rea, și în zilele foametei se vor sătură, că păcătoșii vor peră.

20. Iară vrășmașii Domnului, îndată ce s'au mărit și s'au înălțat, potolindu-se, ca fumul s'au stins.

21. Imprumute-se păcătosul, și nu va plăti, iară dreptul se îndură și dă.

22. Căice bine-l-cuvintează pre el, vor moșteni pământul; iară cei ce-l bleastemă vor peră.

23. Dela Domnul pașii omului să îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădeă nu se va zdruncină, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai Tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici seminția lui cerând pâne.

26. Toată ziua miluește și împrumută dreptul, și seminția lui întru binecuvântare va fi.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și locuiește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pre cei cuvișoți ai săi, în veac se vor păzi; iară cei fărădelege se vor gonii, și seminția celor necredincioși, de tot se va perde.

29. Iară dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălăslui în veacul veacului preste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțe lepcione, și limba lui va grăbi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în ini ma lui, și nu se vor potigni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pre cel drept și cauță să-l omoare pre el;

33. Iară Domnul nu va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judecă lui.

34. Așteaptă pre Domnul și păzeș te calea lui, și te va înălță, ca să moștenești pământul; când vor peră păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pre cel necurat, prea înălțându-se și ridicându-se ca chedrii Livanului.

36. **Și am trecut, și iată nu eră; și l-am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui.**

37. **Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcătordepace.**

38. **Iară cei fărădelege vor peri de o dată; rămășițele celor necurați vor peri.**

39. **Iară măntuirea dreptilor dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.**

40. **Și le va ajută lor Domnul, și-i va izbăvi pre dânsii, și-i va scoate pre ei dela cei păcătoși, și-i va măntui pre ei, că au nădăduit spre dânsul.**

SLAVĂ...

DUPĂ A CINCIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... și după Tatăl nostru... Troparile acestea:

Glas 5.

Infricoșat este scaunul tău, vicleană este viața mea; și cine mă va izbăvi pre mine de nevoca cea de atuncea? de nu te vei milostivî spre mine, Christoască Dumnezeule, ca un indurat și de oameni iubitor.

(Continuare la pag. 97)

Slavă...

Grijă vieței m'a scos din raiu, și ce voi face eu, desnădăjduitul? Pentru aceasta bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide-mi, prin po- caință, și mă măntuește!

Și acum...

Ce vom numi pre Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare?—liman duhovniceșc, raiu al branei ceii cerești, pricină a vieței ceii nesfârșite? că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Christos, să se măntuască sufletele noastre!

Apoi: Doamne miluiește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeul cel mare și puternic, Dumnezeul cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest cias ascultă-mă pre mine, cel ce te-ai făgăduit să asculti pre cei ce te vor chemă întru adevăr. **Și să nu te îngrejoșezi de mine, carele am buze necurate și sănt cuprins în păcate.** Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sănt pre mare departe, iă arma și pavăza și te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabia și stăi împotriva celor ce mă gonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela față neînțelepicionei mele. **Și să se depărteze dela gândul meu: duhul urâciunei și al pomenirei de rău, duhul zavistiei și al violeniei, duhul îngrozirei și al leneviriei, duhul mândriei și al toatei alte răutăți.** **Și să mi se stingă toată însocarea și poronirea trupească, carea se ridică din lucrarea diavolească, și să mi se lumineze sufletul și trupul**

meu, și duhul, cu lumina cunoștinței tale ceii dumnezecești, ca, cu multimea îndurărilor tale, ajungând la unirea credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vărstei, să slăvesc, împreună cu îngerii și cu toți sfintii tăi, prea cinstițul și de mare cuvîntă numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.



CATISMA A ȘEASEA.

PSALMUL LUI DAVID, 37

Spre aducerea aminte pentru sămbată.

Ooamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți;

2. Că săgețile tale s'au însipit în mine, și ai întărit preste mine mâna ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele;

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat preste mine.

5. Imputițu-s'au și au putrezit ranele mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s'au umplut de o-

cări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m' am și m' am smerit foarte, răgnit-am de suspinarea ini-mei mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea, și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsi-tu-m'a vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'a apropiat și a stătut,

12. Si cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se siliau cei ce căutauf sufletul meu.

13. Si cei ce căutauf cele rele mie, gră-ianu deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iară eu ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Si m' am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări;

15. Că spre tine, Doamne, am nădă-jduit, tu vei auzi, Doamne Dumnezeul meu;

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrășmașii mei; și când s'a clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătăi gata sănt, și du-rerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiu mărturisi, și mă voiu îngrijii pentru păcatul meu.

19. Iară vrășmașii mei trăesc, și s'a mai întărit decât mine, și s'a înmul-tit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetiau, căci ur-mam bunătatea.

21. Nu mă lăsă, Doamne; Dumnezeul meu, nu te depărtă dela mine!

22. Iă aminte spre ajutorul meu, Doamne al măntuirei mele!

Intru sfârșit lui Iditem
CÂNTAREA LUI DAVID, 38.

Zis-am: păzì-voiu căile mele, casă nu greșesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurei mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amușit-am și m' am smerit, și

am tăcut din bunătăți, și durerea mea s'a înnoit.

4. Inferbântătu-s'a inima mea în-lăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârșitul meu,

6. Și numărul zilelor mele care este, ca să știu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme, măsurate ai pus zilele mele, și traiul meu ca o nimică înaintea ta.

8. Însă toate sănt deșertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar înzadar se turbură.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pre ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu de la tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fărădeminte m'ai dat.

13. Amușit-am, și nu am deschis gura mea, că tu ai făcut.

14. Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mânei tale eu mă sfârșesc.

15. Intru mustrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pre om și ai supțiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeschert se turbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, și rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci;

17. Că nemernic sănt eu la tine, și strein, ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voi fi.

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 39.

Așteptând am așteptat pre Domnul, și a căutat spre mine,

2. Și a auzit rugăciunea mea, și m'a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Și a pus pre peatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.

4. Și a băgat în gura mea cântare nouă; cântare Dumnezeului nostru!

5. Vedea-vor mulți și se vor teme,
și vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile tale, și la gândurile tale nu este cine să se asemene ţie.

8. Vestit-am și am grăit: înmulțitul s'au preste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit, iară trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile-de-tot și jertfa pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis: iată viu,

11. În capul cărței scris este pentru mine, ca să fac voea ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea ta în mijlocul pântecelui meu este.

12. Bine-am-vestit dreptatea, intru adunare mare; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău și mântuirea ta am spus.

14. Nu am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.

15. Iară tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările tale dela mine; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească;

16. Că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fărădelegile mele, și nu mai pot să văd;

17. Înmulțitul-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit.

18. Binevoește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajută mie, iă aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu că să-l iă pre dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

21. Să-și poarte îndatăși rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine!

22. Să se bucure și să se veseliească intru fine toți cei ce te caută, Doamne, și să zică pururea: măreasă-se Domnul, cei ce ce iubesc mântuirea ta.

23. Iară eu sărac sănt și mișel; Domnul se 'ngrijește de mine.
24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu, Dumnezeul meu, nu zăbovî.

SI AVĂ...

Intru sfârșit

PSALMUL LUI DAVID, 40.

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, va izbăvi pre el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pre el, și să-l vieze pre el, și să-l fericească pre pământ, și să nu-l dea în mâinile vrășmașilor lui.

3. Domnul îi va ajută lui pre patul durerei lui; tot asternutul lui l-aî întors, intru boala lui.

4. Eu am zis: Doamne milueștemă, vindecă sufletul meu, că am greșit tie.

5. Vrășmașii mei au zis rele mie: când va muri și va perî numele lui?

6. Si intră să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege lui și, ieșia afară și grăia.

7. Împreună asupra mea șoptiau

toți vrășmașii mei, asupra mea gândiau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară, cel ce zace, nu se va mai sculă?

9. Si omul păcei mele, spre carele am nădăduit, cel ce măncă pânile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iară tu, Doamne, miluește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor.

11. Intru aceasta voi cunoaște că m'ai voit, că nu se va bucură vrășmașul meu de mine.

12. Si pre mine, pentru nerăutate, m'ai sprijinit și m'ai aşezat înaintea ta în veac.

13. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac; fie, fie.

Intru sfârșit
Spre înțelegere, filor lui Core, 41.

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, aşa dorește sufletul meu spre tine, Dumnezeule.

2. Insetat-a sufletul meu de Dum-

nezeul cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-s'au lacrimile mele mie pâne, ziua și noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

4. De acestea mi-am adus aminte și am vărsat în mine sufletul meu, când treceam în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu,

5. În glasul bucuriei și al mărturisirei sunetului ce prăznuia.

6. Pentruce ești măhnit, sufletul meu? și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feței mele.

8. Dumnezeul meu, în mine însuți sufletul meu s'a turburat, pentru că mi-am adus aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, dela muntele mic.

9. Adânc pre adânc chiamă la glasul jghiaburilor tale,

10. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, iară noaptea cântarea lui dela mine, rugăciunea către Dumnezeul vieței mele.

12. Zice-voiu lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești,

13. Pentruce m'ai uitat? și pentruce măhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrășmașul?

14. Când se sfârâmau oasele mele, mă ocărau vrășmașii mei,

15. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

16. Pentruce ești măhnit, sufletul meu? și pentruce mă turburi?

17. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL LUI DAVID, 42

Nescris deasupra la Evrei.

Judecă-mă, Dumnezeule, și alege judecata mea dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean izbăvește-mă;

2. Că tu ești, Dumnezeule, întărirea

mea, pentru ce m'ai lepădat și pentru ce măhnindu-mă umbulu, când mă necăjește vrășmașul meu?

3. Trimită lumina ta și adevărul tău; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al tău și la locașurile tale.

4. Și voiu intră la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu, cel ce veselește tinerețele mele.

5. Mărturisi-mă-voiu ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentru că ești măhnit, sufletul meu? și pentru că mă turburi?

7. Nădăjduește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

SLAVĂ...

Intru sfârșit

Filii lui Core, spre înțelegere, 43.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștrii ne-au spus nouă

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri a perdut și i-ai

sădit pre dânsii; chinuit-ai noroade și le-ai gonit pre ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mantuit pre ei,

5. Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine-ai-voit întru dânsii.

6. Tu ești însuți Impăratul meu și Dumnezeul meu, cel ce poruncești mântuirea lui Iacov.

7. Cu tine, pre vrășmașii noștrii cu cornul vom împunge, și întru numele tău, denimic vom face pre cei ce se scoală asupra noastră;

8. Pentru că nu în arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mantui;

9. Că ne-ai mantuit pre noi de cei ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

10. Intru Dumnezeu ne vom lăudă toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iară acum ne-ai lăpădat și ne-ai

rușinat pre noi, și nu vei ești, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Intorsu-ne-ai pre noi înapoi înaintea vrășmașilor noștrii, și cei ce ne urau pre noi ne-au făcut pradă loruși.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, și între neamuri ne-ai risipit pre noi.

14. Vândut-ai pre norodul tău, fără de preț, și nu eră multime întru strigăriile noastre.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocără vecinilor noștrii, batjocură și râs celor din prejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit,

18. De către glasul celui ce ocărăște și cleveteste, de către fața vrășmașului și a celui ce gonește.

19. Acestea toate au venit preste noi, dar nu te-am uitat pre tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul-de-lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi ini-mile noastre, nu s'au abătut cărările noastre dela calea ta,

21. Ca să ne smerești pre noi în locul dosădirei, și să ne acoperi pre noi cu umbra morței.

22. De am fi uitat numele Dumnezeului nostru, și de am fi întins mânila noastră către dumnezeu strein,

23. Au nu Dumnezeu ar fi căutat acestea? că el știe ascunsurile inimiei.

24. Că pentru tine ne omorîm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptă-te, pentruce dormi, Doamne! Scoală-te, și să nu ne lapezi până în sfârșit.

26. Pentruce fața ta întorci? uiți să-răcia noastră și necazul nostru?

27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipit u-s'a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

Intru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; filor lui Core, spre înțelegere. Cântare pentru cel iubit.

PSALMUL 44.

Răspuns a inima mea cuvânt bun,
grăesc eu: lucrurile mele Impăratului,

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrabă.

3. Impodobit cu frumseță mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a darul în buzele tale, pentru că te-a binecuvântat pre tine Dumnezeu în veac.

4. Incinge sabia ta, preste coapsa ta, Puternice,

5. Cu podoaba ta și cu frumseță ta; și încordează, și bine sporește, și împărătește,

6. Pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgetile tale ascuțite-s, Puternice, noroadele supt tine vor cădeă, în inima vrășmașilor Impăratului.

8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, totagul dreptăței este totagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urit fără-delegea; pentru aceasta te-a uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu unuldelemn al bucuriei, mai mult decât pre părtașii tăi.

10. Smirnă și stacți și casia sănt hainele tale; din palaturi de piluri, cântare te-a veselit; fetele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte a stătut Impăratul asa, de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, Fică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pre norodul tău și casa părintelui tău.

13. Și va pofti Impăratul frumseță ta, că acesta este Domnul tău, și tu te vei închină lui.

14. Și fata Tirului, cu daruri în fața ta; se vor rugă ție bogății norodului.

15. Toată mărirea Ficei Impăratului, înlăuntru, cu lanțuri de aur însurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor Impăratului, ficioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ție;

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie,

18. Aduce-se-vor în biserică Impăratului.

19. In locul părinților tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pre dânsii boeri preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul;

21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ţie în veacul veacului.

Intru sfârșit, fiilor lui Core, pentru cele de taină.

PSALMUL 45.

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s-au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfînțit-au locașul său cel prea înalt.

5. Dumnezeu este în mijlocul ei și nu se va clăti, ajută-i-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărațiile, dat-a glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pre pământ: stricând războae până la marginile pământului,

9. Arcul va sfârâmă și va frângе arma, și pavezele le va arde cu foc.

10. Indeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sănăt Dumnezeu; înnălță-mă-voiu întru neamuri, înnălță-mă-voiu pre pământ.

11. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

SLAVA...

DUPĂ A SEASEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 3.

Cântare îți aduc ţie, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc ţie. Dumnezeule, întorcându-te, miluește-mă!

Slavă...

Mântuește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameșul, și lacrimile curvei nu le-ai trecut. Priimește și suspirurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuește!

Si acum...

Cu rugăciune acum mă apropiu supt acoperemântul tău, întrutotnevinovată. Deci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din turburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pre pricinitorul nepătimirei!

Apoi: Doamne miluește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Mulțumim ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vîrstă cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele ce știm și care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce s'au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit pre noi atâta, încât și pre singur Unul născut Fiul tău l'ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pre noi să ne facem vred-

nici dragostei tale. Dă-ne, întru cuvântul tău, înțelepciune, și întru frica ta însuflă tărie, cu puterea cea dela tine. Si orice am greșit, cu voe sau fără de voe, iartă-ne și nu le socotă. Si păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pre el înaintea divanului tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirei tale de oameni. Si-ți adă aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele tău. Adă-ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți săntem oameni, și îndesert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm ţie, Doamne, dă-ne nouă mare milostivirei tale!

CATISMA A ȘEAPTEA.

Intru sfârșit, filor lui Core.

PSALMUL 46.

Ioate neamurile plesniți cu mâ-

nile, strigați lui Dumnezeu cu

glas de bucurie,

2. Că Domnul este prea înalt, în-

fricoșat, împărat mare preste tot pă-

mântul.

3. Supus-a noroadele nouă, și nea-

murile supt picioarele noastre.

4. Ales-a nouă moștenirea sa, frum-

șeța lui Iacov pre carea o a iubit.

5. Suitu-s'a Dumnezeu întru stri-

gare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului nostru,

cântați; cântați împăratului nostru,

cântați,

7. Că Dumnezeu este Impărat a tot

pământul; cântați cu înțelegere.

8. Împărațit-a Dumnezeu preste

neamuri, Dumnezeu șade pre scaunul
cel sfânt al său.

9. Boerii noroadelor s'au adunat
cu norodul Dumnezeului lui Avraam,
că ai lui Dumnezeu sănt cei puternici
ai pământului; foarte s'a înnălțat el.

Psalmul cântărei filor lui Core, la două
a sămbetei, 47.

Mare este Domnul și lăudat
foarte, în cetatea Domnezeului nos-
tru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a
tot pământul, este muntele Sionului,
coastele crivățului, cetatea împă-
ratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cu-
noaște, când o sprijinește pre ea.

4. Că iată împărații pământului s'au
adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceştia văzând aşa, s'au mirat,
s'au turburat, s'au clătit, cutremur
i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sănt dureri ca ale ceiea
ce naște; cu duh silnic va sfărâmă co-
răbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, aşa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru;

8. Dumnezeu o a intemeiat pre ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila ta, în mijlocul norodului tău.

9. Dupre numele tău, Dumnezeule, aşa și lauda ta preste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veseliească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeei, pentru judecările tale, Doamne.

11. Incungiurați Sionul, și-l cuprindeți pre dânsul, numărați turnurile lui.

12. Pune-ți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestii la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veci.

Intru sfârșit, fiitor lui Core.
PSALMUL 48.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume,

2. Pămânenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăbi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

4. Plecă-voiu în pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

5. Pentruce să mă tem în ziua cea rea? când fărădelegea celor ce mă urmăresc mă va încunguri,

6. Cei ce nădăjdesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăvește; au izbăviva omul? Nu va dă lui Dumnezeu în-blânzire pentru sine,

8. Si prețul rescumpărării sufletului său, și s'a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit,

9. Nu va vedea stricăciune; că va vedea pre cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor perî

10. Si vor lăsa streinilor bogăția lor și mormânturile lor, casele lor în veac.

11. Locașurile lor, în neam și în

neam, numitu-ș'au numele sale pre pământuri.

12. Iară omul în cinste fiind, nu a pricoput, alătură-tu-s'a cu dobitoacele cele fărădeminte, și s'a asemănăt lor.

13. Această cale a lor sminteaală este lor, și după aceştia și cei ce în gurile lor bine-vor-voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea îi va paște pre dânsii

15. Și-i vor stăpânî pre ei cei drepti, dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava sa s'au scos.

16. Insă Dumnezeu va izbăvî sufletul meu din mâna iadului, când mă va apucă.

17. Să nu te temi când se va îmboğăti omul, sau când se va înmulți slava casei lui;

18. Căci, când va muri el, nu va luă toate, nici se va pogorî cu dânsul slava lui.

19. Că sufletul lui în viață lui se va binecuvântă, laudă-te-va pre tine când vei face bine lui.

20. Intră-va până la neamul părin-

ților săi, până în veac nu va vedeă lumină.

21. Și omul în cinste fiind, nu a pricoput, alătura-tu-s'a cu dobitoacele cele fărădeminte, și s'a asemănăt lor.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAFA, 49.

Dumnezeul Dumnezelor, Domnul a grăit și a chemat pământul,

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este bunacuvită a frumuseței lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăceă.

4. Foc înaintea lui va arde, și înjurul lui vifor foarte.

5. Chemă-va ceriul de sus și pământul, ca să judece pre norodul său.

6. Adunați-i lui pre cuvioșii lui, pre cei ce aşează aşezământul-de-lege al lui prin jertfe.

7. Și vor vesti ceriurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă norodul meu, și voi grăi ție Israile, și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sănătău.

9. Nu pentru jertfele tale te voiu
mustră; și arderile-cele-de-tot ale tale
înaintea mea sănt pururea.
10. Nu voiu priimì din casa ta viței,
nici din turmele tale țapi,
11. Că ale mele sănt toate hiarele
țarinei, dobitoacele în munți, și boii.
12. Cunoscut-am toate paserile ce-
riului, și frumșetea țarinei cu mine
este.
13. De voiu flămândi, nu voiu zice
ție, că a mea este lumea și plinirea ei.
14. Au doară voiu mânca carne de
tauri? Sau sânge de țapi voiu beă?
15. Jertfește lui Dumnezeu jertfa de
laudă, și dă celui preaînnalt rugile tale.
16. Și mă cheamă pre mine în ziua
necazului tău, și te voiu scoate și tu
mă vei proslăvi.
17. Iară păcătosului i-a zis Dumne-
zeu: pentru ce tu povesteaști dreptă-
țile mele și iai așezământul meu de
lege prin gura ta?
18. Iară tu ai urit învățatura și ai
lepadat cuvintele mele înapoi.
19. De vedea furul, alergai cu el, și

- cu cel preacurvar partea ta puneai.
20. Gura ta a înmulțit răutate, și
limba ta a impletit vicleșuguri.
21. Șezând, împrotiva fratelui tău ai
clevetit, și împrotiva fiului maicei ta-
le ai pus sminteală. Acestea ai făcut
și eu am tăcut.
22. Ai socotit fărădelege, că voiu fi
ție asemenea. Mustra-te-voiu și voiu
pune înaintea feței tale păcatele tale.
23. Înțelegeți, dar, acestea, cei ce ui-
tați pre Dumnezeu, ca nu cumva să
răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.
24. Jertfa de laudă mă va slăvi, și a-
colo este calea în carea voiu arătă lui
mântuirea mea.
- Întru sfârșit
- PSALMUL LUI DAVID, 50.
- Când a intrat către dânsul Natan Preocul, după
ce intrase el la Virsavia, mucrea lui Urie.
- Miluește-mă, Dumnezeule, du-
pre mare mila ta,
2. Și, dupre mulțimea îndurărilor
tale, șterge fărădelega mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărăde-

legea mea, și de păcatul meu mă curățește;

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Tie unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judecă tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zemislit și întru păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunei tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăță; spălă-mă-vei, și mai vârtos de cătă zăpada mă voi albă.

9. Auzului meu vei dă bucurie și veselie, bucură-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine,

Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lăpădă pre mine dela față, și Duhul tău cel Sfânt nu-l luă dela mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirei tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Invăță-voiu pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de săngiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirei mele; bucură-se-va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschiide, și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, 'ti-aș fi dat; arderile-de-tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima 'nfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoiea ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atuncea vei binevoi jertfa drept-

tătei, prinosul și arderile-de-tot; atuncea vor pune pre Altarul tău viței.

SLAVĂ...

Întru sfârșit, al priceperii lui David, când a venit Doie idumei și a vestit lui Saul și i-a zis lui: a venit David în casa lui Avimelech.

PSALMUL 51.

O e te lauzi întru răutate, puternice? fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea, mai vârtoas decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele stricăciunei, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfârâmă până în sfârșit, zmulge-te-va și te va mută din locașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedeă-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul, carele nu a pus pre Dumnezeu ajutor lui și,

7. Ci a nădăjduit întru mulțimea

bogăției sale, și s'a întărit întru deșertaciunea sa.

8. Iară eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voiu ție în veac, că ai făcut, și voiu așteptă numele tău, că bun este înaintea cuviosilor tăi.

Întru sfârșit,

Pentru Maelet, al înțelegerii lui David

PSALMUL 52.

Z is-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au și urîți s-au făcut întru fărădelegi, nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s'a uitat preste fiilor oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu.

4. Toți s'au abătut, împreună nețebnici s'au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? cei ce mănâncă

pre norodul meu întru mâncare de pâne?

6. Pre Domnul nu l'au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu eră frică,

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s'au, că Dumnezeu 'i-a urgit pre dânsii.

8. Cine va dà din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucură-se-va Iacob și se va veseli Israil.

Intru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, când au venit Zifei și au zis lui Saul: au-nu, iată, David s'a ascuns la noi?

PSALMUL 53.

Dumnezeule, întru numele tău măntuește-mă, și întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi grajurile gurei mele;

3. Că streinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor.

4. Iată, Dumnezeu ajută mie, Dom-

nul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele reale vrășmași-lor mei; întru adevărul tău, perde-i pre dânsii.

6. De bună voe voi jertfi ţie; mărturisi-mă-voiu numelui tău, Doamne, că este bun;

7. Că din tot necazul m'ai izbăvit; și spre vrășmașii mei a privit ochiul meu.

Intru sfârșit,

Intru cântari, al înțelegerii lui David,

PSALMUL 54.

A uzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Iă aminte spre mine și mă ascultă; măhnitu-m' am întru îngrijarea mea și m'am turburat de către glasul vrășmașului, și de necazul păcatosului,

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrășmășuit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine, și frica morței a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur a venit asupra mea, și spaima m'a acoperit.
6. Și am zis: cine-mi va dă mie aripi ca de porumb? și voiu zbură și mă voiu odihni.
7. Iată, m'aș îndepărta fugind, și m'aș sălașlui în pustie.
8. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mantuiește de împuținarea sufletului și de vifor.
9. Potopește-i, Doamne, și împarți limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.
10. Ziua și noaptea o vor încungiură pre ea pre zidurile ei, și fărădelegea și osteneală, în mijlocul ei, și nedrepitatea,
11. Și nu a lipsit din ulițile ei camătă și vicleșugul.
12. Că de m'ar fi ocărît vrășmașul, aş fi răbdat.
13. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aș fi ascuns de dânsul.
14. Iară tu omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoșcutul meu,

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.
16. Să vie, dar, moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii,
17. Că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.
18. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m'a auzit pre mine.
19. Seară și dimineață și amiazăzi spune-voiu și voiu vesti, și va auzi glasul meu.
20. Izbăvă cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că mulți sănt împrotiva mea.
21. Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pre dânsii, cel ce este mai înainte de veci,
22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-au mâna lor spre răsplătire,
23. Spurcat-au așezământul lui, împărțitul-s'au de mânia feței lui, și s'au apropiat inimile lor.
24. Muiatu-s'au cuvintele lor mai

mult decât untildelemn, și acelea sănătățe.

25. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni; nu va dà în veac clătire dreptului.

26. Iară tu, Dumnezeule, pogorî-vei pre dânsii în puțul stricăciunei.

27. Bărbații sănguiurilor și ai vicleșugului, nu-și vor înjumătăți zilele sale; iară eu, Doamne, voiu nădăjdui spre tine.

SLAVĂ...

DUPĂ A ȘEAPTEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 1.

Când va ședa Judecătorul, și ingerii vor stă de față, și trâmbița va răsună, și văpaea va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor stă de față, gresalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveste-te spre mine și mă miluește!

Slavă...

Toți se priveghem și pre Christos să-l întimpiăm cu multime de undelemn și cu candele

luminate, ca să ne înrednicim înăuntrul cămărei Mirelui; că cel ce se va apucă afară de ușă, îndeserț va strigă lui Dumnezeu: miluește-mă!

Si acum...

In patul a multe păcate zăcând eu, imi jefuesc nădejdea mântuirei mele, că somnul lenevirei mele pricinuște sufletului meu muncă; însă tu, Dumnezeule, carele te-ai născut din Fecioară, ridicămă către cântarea ta, ca să te slăvesc pre tine!

Doamne miluște, de 40 de ori, și Rugaciunca aceasta:

Doamne, Dumnezel meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, carele nu așteptam să le văd. Si ce voiu răsplăti bunătăței tale, Doamne al meu? Doamne, mulțămesc numelui tău celui mult lăudat, mulțămesc milostivirei tale, ceii nepovestite, ce ai spre mine, mulțămesc îndelung răbdării tale ceii neasemănăte. Si de acum înainte sprijineste-mă și mi ajută și mă acopere, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta; că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firei mele, tu știi nepriceperea mea, tu cunoști cele lucrative de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voe și fărădevoe, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pre ele, Prea Bunele Doamne, cu roaua miliei tale, și ne mantuiește pre noi, pentru sfânt numele tău, cu judecățile care știi, pentrucă tu ești lumina și adevarul și viața, și tie slavă înnalțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în veii vecilor; amin.

CATISMA A OPTA.

Intru sfârșit,

Pentru norodul cel ce se depărtașe dela cele sfinte; își David, spre scrisoarea stâlpului, când l-a prins pre el cei de alt neam, în Ghet.

PSALMUL 55.

1. Iluește-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând războu m'a necăjit.

2. Călcătu-m'au vrășmașii mei toată ziua, că mulți sănt cei ce se luptă cu mine dela înnalțime.

3. In ziua în care mă voiu teme, voiu nădăjdui spre tine.

4. Intru Dumnezeu voiu lăudă cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme; ce-mi va face mie trupul?

5. Toată ziua cuvintele mele au urit, împrotiva mea toate gândurile lor sănt spre rău.

6. Locuì-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzî; în ce chip au așteptat ei sufletul meu!

7. Pentru nimica vei mântuì pre dânsii? Intru mânie noroadele vei sfârâmă, Doamne.

8. Dumnezeule, viața mea am spus tie; pus-ai lacrimile mele înaintea ta, ca și în făgăduința ta.

9. Intoarce-se-vor vrășmașii mei înapoi, ori în ce zi te voi chemă. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești tu.

10. Intru Dumnezeu voi lăudă graiul, întru Dumnezeu voi lăudă cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie omul.

12. Intru mine sănt, Dumnezeule, făgăduințele; plini-voiu jerfe de laudă tie;

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele din alunecare; binevoiu-plăceă înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Intru sfârșit,
Să nu strici, al lui David, intru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către fața lui Saul, în peștera.

PSALMUL 56.

Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu

2. Și în umbra aripilor tale voiu nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

3. Strigă-voiu către Dumnezeul cel prea înalt, Dumnezeul cel ce a făcut bine mie.

4. Trimis-a din cer și m'a mântuit, dat-a spre ocară pre cei ce mă calcă pre mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila sa și adevărul său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am turburat;

6. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, iară limba lor sabie ascuțită.

7. Înnalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au impilat sufletul meu;

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într'insa.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cântă-voiu și voiu lăudă întru slava mea.

11. Deșteaptă-te suflete al meu, deșteaptă-te psaltire și alăută, deșteptă-voiu zorile dimineței.

12. Mărturisimă-voiu ție, întru noroade, Doamne, cântă-voiu ție întru neamuri;

13. Că s'a mărit până la ceriuri mila ta, și până la nouri adevărul tău.

14. Înnalță-te preste ceriuri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.

Intru sfârșit,
Să nu strici, al lui David, intru scrisoarea stâlpului.

PSALMUL 57.

De grăiți adecă dupre adevăr dreptate, cele drepte judecați, fiii oamenilor;

2. Pentru că în inimă, fărădelegelu-crăți pre pământ, nedreptate mânilor voastre impleteșc.

3. Instreină-tu-s'au păcătoșii din

mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este dupre asemănarea șearpelui, ca a unei aspide surde, carea-și astupă urechile sale,

5. Carea nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7. Denimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul lor până unde va slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor lipsi, căzut-a foc preste dânsii și n'au văzut soarele.

9. Mai înainte până ce vor cunoaște spinii vostrui ramnul, ca pre niște vii ca intru mânie va înghiți pre dânsii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mânilor sale își va spăla în sângele păcătosului.

11. Și va zice omul: dacă este adecă roadă dreptului, este dar Dumnezeu

judecându-i pre dânsii pre pământ.

SLAVĂ...

Intru sfârșit,
Să nu strici, al lui David, Intru scrisoarea stâlpui, când a trimis Saul și a păzit calea lui ca să-l omoare pre el.

PSALMUL 58.

Scoate-mă dela vrășmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea, măntuește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații săngurilor mă măntuește;

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusul-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat și am îndreptat.

5. Scoală-te intru întimpinarea mea și vezi. Și tu Doamne, Dumnezel puterilor, Dumnezel lui Israil,

6. Iată aminte a cercetă toate neamurile; să nu te milostivești spre cei ce lucrează fărădelegea.

7. Intoarce-se-vor către seară, și

vor flămânză ca un câne, și vor încun-
giură cetatea.

8. Iată, aceia vor răspunde cu gura sa,
și sabie în buzele lor, că cine i-a auzit?

9. Și tu, Doamne, iți vei râde de dâns-
șii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre tine voiu păză;
că tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu
ești, Dumnezeul meu; mila lui mă va
întimpină,

11. Dumnezeul meu va arăta mie
întru vrășmașii mei.

12. Să nu-i omori pre dânsii, ca nu
cândva să uite legea ta.

13. Risipește-i pre ei întru puterea
ta, și-i pogoară pre dânsii, scutitorul
meu, Doamne.

14. Păcatul gurei lor, este cuvântul
buzelor lor, și să se prindă întru mân-
dria lor.

15. Și din blestem și minciună se vor
vesti; întru sfârșit, întru mânia sfâr-
șitului, și nu vor fi,

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu
stăpânește pre Iacob și marginile pă-
mântului.

17. Intoarce-se-vor către seară, și
vor flămânză ca un câne, și vor încun-
giură cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce,
iară de nu se vor sătură, vor și răpști.

19. Iară eu voi lăudă puterea ta și
mă voiu bucură dimineața de mila ta,

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu
și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, ție voiu cân-
tă, că tu Dumnezeul meu, sprijinito-
rul meu ești, Dumnezeul meu, mila
mea.

Intru sfârșit,

Celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului,
lui David, spre învățătură, când a ars el Mesopo-
tamia Siriei și pre Siria Soval, și s'a întors

loav și a bătut pre Edom în Valea-
sărilor, douăsprezece mii.

PSÂLMUL 59.

Dumnezeule, lăpădă-tu-ne-ai pre
noi și ne-ai surpat, mâniatu-te-ai și
te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai
turburat pre dânsul, vindecă sfără-
mările lui, că s'a clătit.

3. Arătat-ai norodului tău cele nă-

silnice, adăpatu-ne-ai pre noi cu vi-nuț umilinței.

Dat-ai semn celor ce se tem de
tine, ca să fugă dela fața arcului.

Pentru ca să se izbăvească cei
iubiți ai tăi, măntuește-mă cu dreapta
ta și mă auzi.

Dumnezeu a grăit, întru cel sfânt
al său: bucură-mă-voiu și voiu împărț
Sihemul, și Valea-locașurilor
voju măsură.

Al meu este Galaad și al meu este
Mănasi, și Efrem tăria capului meu,

Iuda împăratul meu, Moav căl-
darea nădejdei mele.

Spre Idumeea voiu întinde încăl-
tămîntea mea, mie cei de alt neam
și au supus.

Cine mă va duce la cetatea în-
tărită? Sau cine mă va povățui până
la Idumeea?

Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-
ai lăpădat pre noi? Si au nu vei ești,
Dumnezeule, întru puterile noastre?

Dă-ne nouă ajutor din necaz,
căci deșert este ajutorul omului.

13. Intru Dumnezeu vom face pu-
tere, și el va urgi și pre cei ce ne ne-
căjesc pre noi.

Intru sfârșit, întru cântări, al lui David

PSALMUL 60.

A uzi, Dumnezeule, cererea mea;
iă aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului că-
tre tine am strigat când s'a măhnit
inima mea; pre peatră m'ai înălțat.

3. Povățuitu-m'ai, că te-ai făcut
nădejdea mea, turn de tărie de către
fața vrășmașului.

4. Locui-voiu întru locașul tău în
veci, acoperi-mă-voiu întru acopere-
mântul aripilor tale;

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugă-
ciunile mele, dat-ai moștenire celor
ce se tem de numele tău.

6. Zile preste zile împăratului vei
adauge, anii lui până la ziua neamu-
lui și a neamului.

7. Rămâneă-va în veac înaintea lui
Dumnezeu; mila și adevărul lui, cine
il va căută?

8. Aşa voiu cântă numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

SLAVĂ...

Într-o sfârşit, pentru îditum.

PSALMUL LUI DAVID, 61.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea;

2. Pentru că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi clăti mai mult.

3. Până când vă punеti asupra omului? Ucideți toți voi, ca pre un părete povârnit și gard surpat.

4. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lapede; alergat-au cu setea; cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voi mută.

7. Intru Dumnezeu este mântuirea

mea și slava mea, Dumnezeul ajutorul meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiți spre dânsul toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deșerți sănt fii oamenilor, mincinoși fii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate; ei, din deșertăciune, împreună.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate, și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.

11. O dată a grăit Dumnezeu, de două ori acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și mila a ta este Doamne, că tu vei răsplăti fieștecreria dupre faptele lui.

PSALMUL LUI DAVID, 62

Când era el în pustia Iudeei.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către tine mâneac.

2. Insetat-a de tine sufletul meu, de câte ori trupul meu ție,

3. În pământ pustiu și neumblat și

fără de apă. Aşa intru cel sfânt m'am arătat ţie, ca să văd puterea ta şi slava ta.

4. Că mai bună este mila ta decât viaţa. Buzele mele te vor lăudă.

5. Aşa bine-te-voiu-cuvântă în viaţa mea, şi în numele tău voiu ridică mânilile mele.

6. Ca de său şi de grăsime să se umple sufletul meu, şi cu buze de bucurie te va lăudă gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în aşternutul meu, în dimineaţi am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu,

8. Şi intru acoperemântul aripilor tale mă voiu bucură. Lipit u-s'a sufletul meu de tine, şi pre mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iară ei îndeserăt au căutat sufletul meu; intră-vor în cele mai de jos ale pământului, dă-se-vor în mânilile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iară împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăudă-se-va tot cel ce se jură intru el, că s'a astupat gura celor ce grăesc nedreptăţi.

Intru sfârşit

PSALMUL LUI DAVID 63
uzi, Dumnezeule, glasul meu,
când mă rog către tine; dela frica
vrăşmaşului scoate sufletul meu.

Acopere-mă de adunarea celor
ce viclenesc, de multimea celor ce lu-
crează nedreptate,

Carii ş'au ascuţit ca o sabie lim-
bilă sale, întins-au arcul său lucru a-
mar, ca să săgete intru ascunsuri pre-
cel nevinovat.

Fărădeveste il vor săgetă pre-
el, şi nu se vor teme. Intărit-au loruşi
cuvânt viclean.

Vorbit-au ca să ascundă cursă;
zisău: cine ţi va vedea pre dânsii?

Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au
iscodind iscodiri.

Apropia-se-va omul şi inima a-
dâncă; şi se va înnăştă Dumnezeu.

Sägeata pruncilor s'a făcut ra-
nele lor; şi au slăbit asupra lor lim-
bile lor.

Turburatu-s'au toţi carii i-au vă-
zut pre dânsii; şi s'a temut tot omul,

10. Si a povestit lucrurile lui Dumnezeu, si faptele lui le-a intelese.

11. Veseli-se-va cel drept intru Domnul, si va nadajdui spre dansul, si se vor laudà toti cei drepti la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatâl nostru..., Troparile acestea:

Glas 1.

Furtuna deznadajduirei mă viscolește pre mine, carele m'am alunecat intru adâncurile păcatului. Deci apucă înainte, Christoase, ca un Atotputernic ocârmuior a toată lumea, și la limanul nepătmirei, cel lin, mă îndreptează, pentru milostivirea ta, Mântuitorule, și mă mântuește!

Slavă...

Suflete, acestea de aicea sănt vremelnice; iară cele de acolo vecinice. Văd divanul și pre Judecătorul șezând pre scaun, și tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neerata este judecata!

Si acum...

Nădejdea celor desnadajduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celor ce nadajduesc intru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă!

Apoi: Doamne miilește, de 40 ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și iă aminte la glasul rugăciunii mele: fă cu mine semn spre bine, povătuiește-mă în calea ta, ca să umblu intru adevărul tău; veșelește inima mea, ca să se teamă de numele tău cel sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Dumnezeu însuți și nu este asemenea tie intru dumnezei, Doamne;—puternic intru milă și bun intru tărie, spre a ajută și a măngâia și a măntui pre toți cei ce nadajduesc în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; amin.

CATISMA A NOUA.

Intru sfârșit,

PSALMUL CANTĂREI LUI DAVID

Cântarea Ieremiei și a lui Iezuehiil și a nemerniciei norodului, când vrea să iasă din
robia Vavilonului. 64

1. ie se cuvîne cântare, Dumnezeule, în Sion, și ţie se va dà rugăciune în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea; către tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pre noi și păgânătăile noastre tu le vei curățî.

4. Fericit este pre carele l'ai ales și l'ai priimit, locuì-va în curțile tale.

5. Umpleà-ne-vom de bunătățile cassei tale; sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pre noi Dumnezeule, Măntuitorul nostru, nădejdea tuturilor marginilor pământului și a celor de pre mare departe;

7. Cela ce gătești munții întru tăria

ta, încins fiind cu putere; cela ce turburi adâncul mărei; sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Turbură-se-vor neamurile și se vor spăimântă cei ce locuesc pre margini, de semnele tale; eșirile diminetei și ale serei le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul și l'ai înbătat pre dânsul, înmulțit-ai a'limbo-găti pre el.

10. Râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că aşa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12. Binecuvântă-vei cununa anului bunătăței tale, și câmpii tăi se vor umplea de grăsime.

13. Ingrășă-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Imbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulțî grâul; strigă-vor pentru că vor cântă.

Intru sfârșit
CÂNTAREA PSALMULUI ÎNVIEREI, 65.

Strigați Domnului tot pământul,
cântați numelui lui, dați slavă la-
udei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu: cât sănt de
înfricoșate lucrurile tale; intru mul-
țimea puterei tale, minti-vor ţie vră-
mașii tăi.

3. Tot pământul să se închine ţie
și să cânte ţie, să cânte adeca nume-
lui tău, Prea Innalte.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui
Dumnezeu, cât este de înfricoșat în
sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor,

5. Cel ce întoarce marea în uscat,
prin râu vor trece cu piciorul; acolo
ne vom veseli de dânsul,

6. De cel ce stăpânește intru pute-
rea sa veacul, ochii lui spre neamuri
privesc, cei ce amărăsc, să nu se înnal-
țe intru sineși.

7. Binecuvântați neamuri pre
Dumnezel nostru, și auzit faceți
glasul laudei lui,

8. A celui ce a ups sufletul meu în-

tru viață, și nu a dat spre clătire pi-
cioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pre noi, Dumne-
zeule, cu foc ne-ai lămurit pre noi,
precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pre noi în cursă,
pus-ai necazuri pre umărul nostru, ri-
dicat-ai oameni pre capetele noastre,

11. Trecut-am prin foc și prin apă,
dar ne-ai scos pre noi intru repaus.

12. Intră-voiu în casa ta cu arderi-
de-tot, dă-voiu ţie rugăciunile mele,
care le-au osebit buzele mele,

13. Și a grăit gura mea intru neca-
zul meu.

14. Arderi-de-tot cu măduvă voiu aduce ţie, cu tămăe și cu berbeci, adu-
ceți-voiu boi cu țapi.

15. Veniți de auziți, și voiu povestî
vouă, toți cei ce vă temeți de Dum-
nezeu, câte a făcut el sufletului meu.

16. Către dânsul cu gura mea am
strigat și l'am înnălțat supt limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în ini-
ma mea, să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m'a auzit Dum-

nezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunei mele.

19. Bine-este-cuvântat Dumnezeu, carele n'a depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

intru sfârșit, intru iude.

PSALMUL CÂNTĂREI LUI DAVID, 66.

Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvîntăză, luminează fața ta spre noi și ne miluește,

2. Ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mânuirea ta.

3. Mărturisească-se ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ţie noroadele toate.

4. Veseliească-se și să se bucure neamurile, că vei judecă noroadele intru dreptate, și neamurile pre pământ vei povătuì.

5. Mărturisească-se ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ţie noroadele toate. Pământul să a dat rodul său,

6. Binecuvîntăză-ne pre noi Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecu-

vîntăză-ne pre noi Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

SLAVA...

Intru sfârșit

PSALMUL CÂNTĂREI LUI DAVID, 67.

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrășmașii lui, și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pre dânsul.

Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de față focului, aşa să peară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu;

Si dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăzeze intru veselie.

Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui lui, cale faceți celui ce ce să a suiat preste apusuri, Domnul este numele lui,

Si vă bucurăti înaintea lui. Să se turbure de fața lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor,

Dumnezeu este în locul cel sfânt al său. Dumnezeu face a locuì pre cei ce sănt intru un fel în casă,

7. Scoțând pre cei din obezi cu vîtejie, așișdereea pre cei ce amărăsc, pre cei ce locuesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când eșiai tu înaintea norodului tău, când treceai tu în pustie,

9. Pământul s'a cutremurat și ceriurile au picat de către fața Dumnezeului; Sinai, de către fața Dumnezeului lui Israel.

10. Ploae devoe vei osebi, Dumnezeule, moștenirei tale; și ea a slăbit, iară tu o ai săvârșit pre dânsa.

11. Dobitoacele tale locuesc întrânsa, gătit-ai întru bunătatea ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va dà cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă,

13. Impăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.

14. De ați dormi în mijlocul hotărelor, aripile porumbiței sănt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebește, cel ceresc, împă-

rați preste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras; pentru ce gândiți de munții cei încheiați?

17. Muntele carele bine-a-voit Dumnezeu a locuì într'insul, pentru că Domnul va locuì până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-te-ai la înnăltîme, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentru că pre cei ce nu se plecau a se sălașlui.

20. Domnul Dumnezeu bine-este-cuvântat, bine-este-cuvântat Domnul din zi în zi, să sporească nouă, Dumnezeul măntuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a măntuì, și ale Domnului, ale Domnului sănt eșirile morței.

22. Însă Dumnezeu va sfârâmă capetele vrășmașilor săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.

23. Zis-a Domnul: din Vasan mă voiu întoarce, întoarce-mă-voiu întro adâncurile mărei,

24. Pentruca să se întingă piciorul tău în sânge; limba cânilor tăi din vrășmașii dela dânsul.

25. Văzutu-s'au umbletele tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Impăratului celui din cel sfânt.

26. Mai înainte au apucat boerii, ținându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane.

27. Intru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai Tânăr, întru spaimă, boerii Iudei povătitorilor, boerii Zavulonului, boerii Nefatimului.

29. Poruncește, Dumnezeule, puterii tale; întărește Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.

30. Dela Biserică ta, în Ierusalim, ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă hiarele trestiei, adunarea

taurilor întru junicile noroadelor, ca să se încue cei ispiți cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce vesc războae; veni-vor soli dela Egipt, Etiopia mai înainte va apucă mâna ei la Dumnezeu.

33. Impărațiiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului!

34. Celui ce s'a suit preste cerul cerului, spre răsărituri,

35. Iată va dà glasul său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Preste Israil mare este cuviința lui, și puterea lui în nouri.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil; însuși va dà putere și întărire norodului său. Bine-este-cuvântat Dumnezeu.

SLAVĂ...

Intru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.

PSALMUL LUI DAVID, 68.

Mântuește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m' am în noroiul adâncului și nu este stare,

3. Venit-am întru adâncurile mărei
și viforul m'a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amortit-a
grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nă-
dăduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Înmulțită-s'au mai pre sus decât
perii capului meu cei ce mă urăsc în-
zadar,

6. Întăritu-s'au vrășmașii mei, cei ce
mă goniau pre mine cu nedreptate; ce-
le ce nu am jefuit, atuncea am plătit.

7. Dumnezeule, tu ai cunoscut ne-
priceperea mea, și gresalele mele dela-
tine nu s'au ascuns.

8. Să nu se rușineze pentru mine
cei ce te aşteaptă pre tine, Doamne,
Doamne al puterilor, nici să se în-
frunteze pentru mine cei ce te caută
pre tine, Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru tine am suferit ocară,
acoperit-a rușinea obrazul meu.

10. Instreinat am făst fraților mei, și
nemernic fiilor maicei mele;

11. Că râvna casei tale m'a mâncat,
și ocările celor ce te ocărăsc pre tine
au căzut asupra mea.

12. Si am acoperit cu post sufletul
meu, și s'a făcut spre ocară mie.

13. Si am pus îmbrăcăminte mea
sac, și m'am făcut lor spre pildă.

14. Improtiva mea limbuțiau cei ce
ședeau în porți, și improtiva mea cân-
tau cei ce beau vin.

15. Iară eu cu rugăciunea mea către
tine, Doamne, vremea este de bună-
voință.

16. Dumnezeule, întru multimea mi-
lei tale auzi-mă, întru adevărul mân-
tuirei tale.

17. Mântuește-mă de tină, ca să nu
mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă
urăsc și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înece pre mine vi-
forul apei, nici să mă înghită adâncul,
nici să-și închidă preste mine puțul
gura sa.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este
mila ta; dupre multimea îndurărilor
tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața ta dela sluga
ta, că mă necăjesc, degrabă mă auzi.

21. Iă aminte spre sufletul meu și-l

mântuește pre el, pentru vrăjmașii
mei izbăvește-mă,
22. Că tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea,
23. Înaintea ta sănătății cei ce mă ne căjesc. Ocară a așteptat sufletul meu, și ticăloșie,
24. Și am așteptat precelces'ar mână cu mine și nu eră, și pre cel ce m'ar mângâia, și nu am aflat.
25. Și au dat spre mâncarea mea fieră, și spre setea mea m'au adăpat cu oțet.
26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteaală.
27. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.
28. Varsă preste dânsii iuțimea ta, și mânia iuțimei tale să-i cuprindă pre ei.
29. Facă-se curtea lor pustie, și în locașurile lor să nu fie locuitori.
30. Că pre carele tu l'ai bătut, ei l'au gonit, și spre durerea ranelor mele au adaus.

31. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea ta.
32. Steargă-se din cartea celor vii, și cu cei drepti să nu se scrie.
33. Sărac și cu durere sănătății; mântuirea ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.
34. Lăudă-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-l-voiu pre el întru laudă.
35. Și va placea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul Tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.
36. Vadă săracii, și să se veseliească; căutați pre Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru.
37. Că a auzit pre cei săraci, Domnul, și pre cei în obezi ferecați ai săi nu i-a urgisit.
38. Laude-l pre dânsul ceriurile și pământul, marea și toate câte se târasc într'insa.
39. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudei,
40. Și vor locuî acolo și-l vor mo-

șteni pre dânsul. Si seminția robilor tăi vor stăpâni pre el, si cei ce iubesc numele tău vor locui într'însul.

Intru sfârșit, lui David, spre aducerea aminte, ca să mă mantuiască pre mine Domnul. 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu iă aminte; Doamne, ca să-mi ajută mie grăbește.

2. Să se rușineze și să se nfrunteleze cei ce caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voesc mie rele.

4. Întoarcă-se îndatăși rușinându-se, cei ce-mi grăesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure și să se veseliească de tine toți cei ce te caută pre tine Dumnezeule, și să zică pururea: „mărească-se Domnul“, cei ce iubesc mântuirea ta.

6. Iară eu sărac sănt și mișel; Dumnezeule, ajută-mi.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu; Doamne, nu zăbovi.

SLAVĂ...

DUPĂ A NOAUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

(Glas 2.

Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng faptele mele cele rele, cum volu răspunde celui fără de moarte Impărat? Si cu care îndrăznire voi căută la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiile Unule născut, Duhul cel Sfânt, miluește-mă!

Slavă...

In valea plângerel, la locul pre care l'ai rănduit, când vei sedea Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluește!

Si acum...

Nădejde și acoperemânt tare al celor ce aleargă la tine, Bună, de Dumnezeu Născătoare, părtinitoare lumiei, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pre cel ce l'ai născut, pre iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbâvească sufletele noastre de toată îngrăzirea, singură binecuvântată!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, carele singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduește-l pre dânsul precum

știi, pentru multimea milei tale și a îndurărilor tale; căci din faptele mele nu este cu puțință a pune preste dânsul alifie, nici undelemn, nici legături, ci tu carele ai venit să chemi nu pre cei drepti, ci pre cei păcătoși la pocăință, fie-ți mișă, îndură-te, milostivește-te spre dânsul, rupe zapisul faptelor mele celor multe și urîte, și mă povătuiesc la calea ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul tău, să pot scăpă de săgețile vicelanului, și aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului tău divan, slăvind și lăudând prea sfântul tău nume, în vecii vecilor; amin.



CATISMA A ZECEA.

Lui David, Psalmul filor lui Ionadav și al celor ce s'au robit mai întâi. Nescris deasupra la Evrei. 70.

- Spre tine Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac. Întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate,*
- 2. Pleacă către mine urechea ta și mă mantuește.*
- 3. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mantuești,*
- 4. Că întărirea mea și scăparea mea ești tu.*
- 5. Dumnezeul meu izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, și a celui ce face strâmbătate.*
- 6. Că tu ești așteptarea mea, Doamne, Doamne nădejdea mea din tineretele mele.*
- 7. Întru tine m'am întărit din pântece, din mitrasul maicei mele tu ești acoperitorul meu,*

8. Intru tine este lauda mea pururea. Ca o minune m'am făcut multora, iară tu ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă lapezi în vremea bătrânețelor, când va lipsi vărtutea mea, să nu mă lași pre mine;

11. Că au zis vrășmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună,

12. Zicând: Dumnezeu l'a părăsit pre dânsul, goniți-l și-l prindeți pre el, că nu este cel ce izbăvește.

13. Dumnezeul meu, să nu te depărtezi dela mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu iă aminte.

14. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce căută cele rele mie.

15. Iară eu pururea voiu nădăjdui spre tine, și voiu adauge spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta,

17. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intră-voiu întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voiu aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeul meu, cela ce m'ai învățat din tineretele mele și până acum, voiu vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și cărunțe, Dumnezeul meu să nu mă părăsești,

20. Până voi vesti brațul tău, la tot neamul cel viitor

21. Puterea ta; că dreptatea ta, Dumnezeule, este până la cele înnalte, cel ce ai făcut mie măriți; Dumnezeule, cine este asemenea tiei?

22. Câteai arătat mie necazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviat, și din adâncurile pământului m'ai scos.

23. Înmulțit-ai spre mine mărirea ta, și întorcându-te m'ai măngâiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos.

24. Că eu mă voi mărturisi tiei întru noroade, Doamne, întru unelte de cân-

tare, adevărul tău Dumnezeule, cântăvoiu tie întru alăută, sfîntul lui Israil.

25. Bucură-se-vor buzele mele când voiu cântă tie, și sufletul meu pre care l-ai măntuit.

26. Si încă și limba mea toată ziua va cugetă dreptatea ta, că s'au rușinat și s'au înfruntat cei ce caută cele rele mie.

Spre Solomon

PSALMUL LUI DAVID, 71.

Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta, fiului împăratului.

2. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată.

3. Să iă munții pacea norodului, și dealurile dreptate.

4. Judecă-va pre săracii norodului, și va măntui pre fiilor săracilor, și va smeri pre cel clevetitor.

5. Si va rămâne cu soarele, și mai înainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-se-va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ.

7. Răsărî-va în zilele lui dreptatea, și multimea păcei până ce se va luă luna.

8. Si va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădea Eftioplenii, și vrășmașii lui tărâna vor lingă,

10. Impărații Ftarsisului și Ostroavele daruri vor aduce; impărații Aravilor și Sava daruri vor aduce.

11. Si se vor închină lui toate împărațiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pre săracul dela cel puternic, și pre mișelul, căruia nu-i era ajutor.

13. Se va îndură de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor va măntui.

14. De camătă și de stâmbătate va izbăvi sufletele lor, că cinstit va fi numele lui înaintea lor.

15. Si va fi viu și se va dă lui din aurul Araviei, și se vor rugă împrejurul lui pururea, toată ziua bine-îl-vor-cuvântă pre dânsul.

16. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților, prea se va înnălită mai pre sus decât Livanul rodul lui,

17. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui,

19. Și se vor binecuvântă întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor fericî pre el.

20. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israîl, cel ce face minuni însuși.

21. Și bine-este-cuvântat numele slavei lui în veac și în veacul veacului,

22. Și se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie!

SLAVĂ...

(Sfărșitul canticelor lui David, fiului lui Iesu.)

PSALMUL LUI ASAFA, 72.

Cât este de bun Dumnezeul lui Israîl, celor drepti la inimă!

2. Iară mie puțin de nu mi s'au alunecat picioarele, puțin de nu s'au vărsat pașii mei.

3. Că am răvnit asupra celor fără-delege, pacea păcătoșilor văzând.

4. Că nu este privire spre moartea lor, și întărire întru bătaea lor.

5. Intru ostenelele oamenilor nu sănt, și cu oamenii nu vor luă bătăi.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pre ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea și cu pagâniata lor.

7. Ești-va ca din său nedreptatea lor, trecut-ai întru dragostea inimiei.

8. Gândit-ai și au grăit întru viileșug, nedreptate spre înnălitime au grăit.

9. Pus-ai asupra ceriului gura lor, și limba lor a trecut pre pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce nroful meu aicea, și zile pline se vor afla întru dânsii,

11. Și au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? și de este cunoștință întru cel înalt?

12. Iată aceștia păcătoșii și carii se îndestulează în veac, au cuprins avuție.

13. Și am zis: au doară îndeșert am

îndreptat inima mea? și am spălat întru cei nevinovați mânilor mele?

14. Și am fost bătut toată ziua, și mustrarea mea în dimineți.

15. De am grăbit, voiu spune așa, iată neamul fiilor tăi am făgăduit,

16. Și am socotit că va cunoaște; această osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voiu intră la sfântitorul lui Dumnezeu, și voiu înțelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleșugurile lor le-ai pus lor rele; oborâtu-i-ai pre ei când s'au înnălțat.

19. Cum s'au făcut întru pustiire! îndată-și s'au stins! perit-ai pentru fără-deleaga lor!

20. Că visul celui ce se deșteaptă; Doamne, în cetatea ta chipul lor de nimica îl vei face;

21. Că s'a aprins inima mea, și rărunchii mei s'au schimbat.

22. Și eu defăimăt, și nu am cunoscut, dobitoc m'am făcut la tine; și eu pururea cu tine,

23. Ținutu-m'ai de mâna dreptei

mele, și în sfatul tău m'ai povăuit; și cu slavă m'ai plinuit.

24. Că ce-mi este noul în cer? și de la tine ce am voit să pământ?

25. Stinsu-să inimă mea și trupul meu; Dumnezeu mări mele și parte mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cel ce se depărtează presinești dela tine vorperi, perdut-ai dela tine pre tot cel ce curățește.

27. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a părge întru Domnul nădejdea mea, că să șestesc eu toate laudele tale în porțile fetei Sionului.

Principenii lui Asat.

PSALMUL 73.

Pentrucă, Dumnezeule, ne-ai lăpădat până în sfârșit? iuțitu-să mănia ta preste oile pășunei tale?

2. Ada-ți aminte de adunarea ta, carea o ai căștigat din început.

3. Măntuit-ai toiașul moștenirei tale, muntele Sionul acesta, întru carele ai locuit.

4. Ridică-ți mânilor tale preste mân-

driile lor intru sfârșit, câte a viclenit vrășmașul intru cel sfânt al tău,

5. Și s'au fălit cei ce te urăsc pre tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, și n'au cunoscut; ca întru o eșire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de lemn, cu topoare au tăiat ușile lui, deodată cu săcure și cu bardă l'au surpat pre el.

8. Ars-au cu foc sfînțitorul tău, în pământ au spurcat locașul numelui tău.

9. Zis-au întru inima lor: rudeniile lor dimpreună; veniți și să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pre pământ.

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă proroc, și pre noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrășmașul, va întărîtă cel protivnic numele tău până în sfârșit?

12. Pentruce întorci mâna ta și

dreapta ta din mijlocul sănului tău până în sfârșit?

13. Iară Damnezeu Impăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mânătire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărîtit întru puterea ta marea, tu ai zdrobît capetele balaurilor în apă,

15. Tu ai sfârâmât capul balaurului, datu-l'ai pre el mâncare noroadeelor Arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare și pârae, tu ai uscat râurile Iftamului.

17. A ta este ziua și a ta este noaptea, tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara și primăvara tu le-ai zidit pre ele.

19. Adă-ți aminte de acestea: Vrășmașul a ocărît pre Domnul, și norodul cel fără de minte a întărîtat numele tău.

20. Să nu dai hiarelor sufletul ce se mărturisește t'ie; sufletele săracilor tăi să nu le uiți până în sfârșit.

21. Caută spre aşezământul tău, că

s'au umplut cei intunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișelul vor lăudă numele tău.

23. Scoală-te, Dumnezeule, alege judecata ta; adă-ți aminte de ocara ta cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uită glasul slugilor tale; mândria celor ce te urăsc pre tine, s'a înălțat pururea.

SLAVA...

Intru sfârșit, să jinu stricti

PSALMUL CÂNTĂREI LUI ASAF, 74.

Mărturisi-ne-vom ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom ţie și vom chemă numele tău, povestii-voiu toate minunile tale.

1. Când voi luă vreme, cu dreptate voiu judecă.

3. Topit u-s'a pământul și toți cei ce locuesc pre dânsul; eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimii cornul vostru, și nu grăbiți împrotiva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici dela răsărituri, nici dela apusuri, nici dela munți puștii.

7. Că Dumnezeu judecător este; pre acesta smerește, și pre acesta înălță.

8. Că păharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură,

9. Si a abătut din cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s-au deseritat, beă-vor toți păcătoșii pământului.

10. Iară eu mă voi bucură în veac, cântă-voiu Dumnezelui lui Iacob.

11. Si toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi, și se va înălță cornul dreptului.

Intru sfârșit, intră cântari, Psalmul lui Asaf.
Cântare asupra Asirienilor. 75.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israhil mare este numele lui;

2. Că s'a făcut în Salim locul lui, și locașul lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăriile arcelor, arma și sabia și războiul.
4. Luminezi tu minunat, din muntei cei veșnici.
5. Turburatu-s'au toți cei neprincipuți la inimă,
6. Adormit-au cu somnul său, și n'au aflat nimica toți bărbații bogăției în mânilo sale.
7. De certarea ta, Dumnezeul lui Iacob, adormit-au cei ce încălecaseră pre cai.
8. Tu înfricoșat ești, și cine va sta împotriva ție, după ce te vei mânia?
9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut și s'a alinat,
10. Când se va sculă la judecată Dumnezeu, ca să mânțuiască pre toți blânzii pământului.
11. Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznui ție.
12. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei din prejurul lui vor aduce daruri

13. Celui înfricoșat și celui ce ia duhurile boerilor, celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.

Intru sfârșit, pentru Iditam,
PSALMUL LUI ASAF, 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine.

• 2. In ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mânilo mele noaptea înaintea lui și nu m'am amăgit; lăpădatu-s'a a se măngâia sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m'am veselit; gândit-am, și a slabit duhul meu.

4. Apucat - au înainte streji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte.

6. Și cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, și se măhniă duhul meu.

7. Au doară în veci va lăpăda Domnul, și nu va adauge bine-a-voi încă?

8. Au până în sfârșit mila sa o va

tăia? Sfărșit-a cuvânt din neam în neam?

9. Au doară va uită a se milostivî Dumnezeu? Sau va țineă întru mânia să îndurările sale?

10. Și am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile tale,

12. Și voi cugetă întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta; măntuit-ai cu brațul tău pre norodul tău, pre fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.

16. Mulțimea sunetului apelor, glas

au dat nourii, și săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată,

17. Luminat-ai fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul.

18. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pre niște oi pre norodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

SLAVĂ...

Sfânte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Trăparele acestea!

Glas 6.

De înfricoșata zi a venirei tale și de nemîtanicul județ, temându-mă, Doamne, măs păimântez și tremur, ca cela ce am mulțime de păcate. Deci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârșit întoarce-mă și mă mânțuește, Mântuitorul meu, mult milostive!

Slava...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta înaintea divanului tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât os-

tașul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiește-carele din faptele sale, sau se va slăvi, sau se va rușină.

Si acum...

Prea Curată Fecioară, Maica lui Christos, numai tu singură te-ai invrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Christos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluiește, de 40 de ori, și Rugăciunca aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, cel bogat întru milă și necuprins întru îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ciasul acesta, această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sănătății de fapte bune, și inima mea s'a turburat întru mine; și tu, Doamne, Înnalțulule Impărat al ceriului și al pământului, știi că toată tineretea mea, în păcate o am cheltuit, și umblând dupre poftele trupului meu, m'am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeuna în noroiul poftelor. Că intuinecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voea ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă incunjură, m'am făcut râs și batjocură dracilor, nici decum în minte socotind, că nesuferită este urgia îngrozirei tale cei asupra păcătoșilor, și gătită fiind gheena focului. Si dintru această pricină întru deznașdăduire căzând, și nici de cum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragoste cea dela tine m'am făcut. Că ce

fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvărit eu covârsire și cu sărgință? Mintea cu totul mi-am intinat, prin cugete trupești; trupul mi-am spuscat, prin amestecări; duhul cu totul mi l-am păngărit cu învoirea spre păcat; toate mădularile ticălosului meu trup, a lucră și a sluji la păcate le-am pornit. Si cine dar nu mă va plângere pre mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pre mine osândutul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia ta o am întărătat, eu singur urgia ta asupra mea o am atâtat, eu singur răutate înaintea ta am făcut, întrecând și covârsind pre toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcatuind, și fără de erare. Ci de vreme ce ești mult milostiv și mult îndurat, iubitorule de oameni, și aștepți întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pre sine-mi înaintea înfricoșătului și nesuferitului tău divan, și ca cum m'ă atinge de prea curatele tale picioare, dintru adâncul sufletului strigătie: milostivește-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută nepuținței mele, pleacă-te nedumerirei mele, iă aminte în rugăciunea mea, și lacrimile mele să nu le treci. Primește-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă imbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință dreptilor, nu ai pus erare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocăință asupra mea păcătosului, întru acele care spre întărătarea ta am lucrat. Gol și descopert stau înaintea ta, cunosătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să cauți și să văd înnalțimea ceriului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimei mele

și dă-mi mie umilință spre pocăință și sdrobire de înimă spre îndreptare, ca cu bună nădejde și cu adevarată deplin adeverire să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preașfânt numele tău: al Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.



CATISMA A UNSPRÁZECEA.

Al înțelegerei lui Asaf,

PSALMUL 77.

Huati aminte norodul meu la legea mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurei mele.

2. Deșchide-voiu în pilde gura mea, spune-voiu vorbele cele din început,
3. Câte am auzit și le-am cunoscut pre ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

4. Nu s'au ascuns dela fiili lor, întru alt neam

5. Vestind laudele Domnului și puterile lui și minunile lui, care a făcut.

6. Si a ridicat mărturie întru Iacov,

și lege a pus întru Israil,

7. Câte a poruncit părinților noștri, ca să le arate pre ele fililor săi,

8. Ca să cunoască alt neam, fiile cei ce se vor naște și se vor sculă, și le vor spune fililor săi;

9. Ca să-și pue întru Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să le caute,

10. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă în toartă și amărătoare,

11. Rudă care nu s'a îndreptat inima sa, și nu s'a încredințat lui Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efrem încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de războiu.

13. Nu au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea lui n'au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile de bine ale lui și minunile lui, care a arătat lor.

15. Înaintea părinților lor, a făcut minuni în pământul Eghipetului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-a marea și i-a trecut pre ei, pus-a apele ca un foale.

17. Și i-a povățuit pre dânsii în noastră ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-a peatra în pustie, și i-a adăpat pre ei, ca într'un adânc mult.

19. Și le-a scos lor apă din peatră, și a pogorît ca niște râuri ape.

20. Și au adaus încă a greșii lui, amărât-a pre cel prea innalt în loc fără de apă.

21. Și au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că au lovit peatra și au curs ape, și păræele s'au umplut de apă,

24. Au doară și pâne poate să dea? sau să gătească masă norodului său?

25. Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat, și foc s'a aprins întru Iacob, și mânia s'a suiat preste Israel,

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea lui.

27. Și a poruncit nourilor de deasupra, și ușile ceriului a deșchis.

28. Și le-a plouat lor mană să mănânce, și pâne cerească le-a dat lor.

29. Pâne îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer, și a adus întru puterea sa vântul Liviei.
 31. Și a plouat preste dânsii ca pulberea cărnuri, și ca nisipul mărei paseri sburătoare,
 32. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locașurilor lor.
 33. Și au mâncat și s-au săturat foarte, și pofta lor le-a adus lor. Nu s-au lipsit de pofta lor,
 34. Încă mâncarea fiind în gura lor. Și mânia lui Dumnezeu s'a suit preste dânsii,
 35. Și a ucis pre cei mai mulți ai lor, și pre cei aleși ai lui Israil i-a împedcat.
 36. Întru toate acestea au mai greșit încă, și nu au crezut întru minuniile lui.
 37. Și s'au stins întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cudegrab.
 38. Când îi ucidea pre dânsii, atunci îl căuta pre el, și se întorceau și mânecau la Dumnezeu.
 39. Și s'au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeul

- cel prea înalt izbăvitorul lor este.
 40. Dar l'au iubit pre dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit lui.
 41. Și inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nici s'au încredințat întru aşezământul de lege al lui.
 42. Iară el este îndurat, și curățește păcatele lor, și nu va strică,
 43. Și va înmulți a întoarce mânia sa, și nu va aprinde toată iuțimea sa;
 44. Că s'a adus aminte că trup sănbei, duh ce trece și nu se întoarce.
 45. De cîte ori l'au amărît pre dânsul în pustie, mâniatu-l'au pre dânsul în pămînt fără de apă.
 46. Și s'au întors și au ispiti pre Dumnezeu, și pre cel sfânt al lui Israil l'au întărâtat.
 47. Și nu s'au adus aminte de mâna lui, de ziua în carea i-a izbăvit pre ei din mâna celui ce-i necăjiă.
 48. Cum a pus în Egipt semnele sale, și minunile sale în câmpul Taneos.
 49. Și a întors în sânge râurile lor, și fântânile lor ca să nu beă.
 50. Trimis-a asupra lor muște că-

nești, și i-au mâncat pre ei, și broaște,
și i-au stricat pre dânsii.

51. Si a dat păliciunei rodurile lor,
și ostenelele lor lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină viile lor, și
duzii lor cu brumă.

53. Si a dat la grindină dobitoacele
lor, și avereia lor focului.

54. Trimi-s'a asupra lor iuțimea
mâniei sale, mânie și iuțime și necaz,
trimitere prin îngeri răi.

55. Cale a făcut cărărei mâniei sale,
și nu a cruțat de moarte sufletele lor,
și dobitoacele lor în moarte le-a închis.

56. Si a bătut pre tot cel întâiu născut
în pământul Eghipetului, începătu-
tura a toată osteneala lor în locașu-
rile lui Ham.

57. Si a ridicat ca pre niște oi pre
norodul său, și i-a dus pre ei ca pre o
turmă în pustie.

58. Si i-a povățuit spre nădejde și
nu s'a înfricoșat, și pre vrășmașii lor
i-a acoperit marea.

59. Si i-a băgat pre dânsii în mun-

tele sfințeniei sale, în muntele acesta,
pre carele l'a căștigat dreapta lui.

60. Si a gonit dela fața lor neamuri,
și le-a dat cu sorți lor pământul, cu
funie de împărțire,

61. Si a așezat întru locașurile lor
pre semințiile lui Israil.

62. Iară ei au ispitit și au amărît pre
Dumnezeul cel prea înalt, și mărtu-
riile lui nu le-au păzit.

63. Si s'a întors și s'a lepădat, ca
și părinții lor, întorsu-s'a ca un arc
strâmb.

64. Si l'au mâniat pre dânsul în dea-
lurile lor, și întru cele cioplite ale lor
l'au întărâtat pre dânsul.

65. Auzit-a Dumnezeu și s'a umplut
de mânie, și a urgisit foarte pre Israil.

66. Si a lepădat cortul Silomului, lo-
cașul în care a locuit întru oameni.

67. Si a dat în robie tăria lor, și frum-
șetea lor în mânilile vrășmașilor.

68. Si a închis în sabie pre norodul
său, și moștenirea sa o a trecut cu ve-
dereea.

69. Pre tinerii lor i-a mâncat focul,
și fecioarele lor nu s'au jelit.
 70. Preoții lor în sabie au căzut, și
văduvile lor nu vor plângă.
 71. Și s'a deșteptat ca cel ce doarme,
Domnul, ca un tare și amețit de vin,
 72. Și a lovit pre vrășmașii săi din-
napoi, ocară veșnică le-a dat lor.
 73. Și a lăpădat locașul lui Iosif, și
seminția lui Efrem n'a ales.
 74. Și a ales seminția Iudei, muntele
Sionul pre carele l'a iubit.
 75. Și a zidit ca a inorogului sfințe-
nia sa pre pământ, întemeiatu-o-a pre-
dânsa în veac.
 76. Și a ales pre David sluga sa, și
l'a luat pre el dela turmele oilor, dela
cele fătătoare l'a luat pre dânsul,
 77. Ca să pască pre Iacob sluga sa,
și pre Israel moștenirea sa.
 78. Și i-a păscut pre dânsii intru ne-
răutatea inimei sale, și intru price-
perile mânilor sale i-a povățuit pre
dânsii.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 78.

Dumnezeule, venit-au neamurile
intru moștenirea ta, spurcat-au sfântă
Biserica ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare
de poame; pus-au stârvurile robilor
tăi mâncări paserilor ceriului; trupu-
rile celor cuvioși ai tăi hiarelor pă-
mântului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa îm-
prejurul Ierusalimului, și nu eră cine
să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinicilor
noștri, batjocură și râs celor din pre-
jurul nostru.

5. Până când Doamne, te vei mânia
până în sfârșit, se va aprinde ca focul
râvna ta?

6. Varsă mânia ta preste neamurile
care nu te cunosc, și preste împărăți-
ile care numele tău nu l'au chemat,

7. Că au mâncat pre Iacob, și locul
lui l'au pustit.

8. Să nu pomenești fărădelegile
noastre cele de demult; degrab să

ne întimpine pre noi îndurările tale,
Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeule Mântuitorul nostru, pentru slava numelui tău; Doamne, izbăvește-ne pre noi și curățește păcatele noastre, pentru numele tău,

10. Ca nu când-va să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Să se cunoască întru neamuri, înaintea o-chilor noștri, izbândă sângeului robinilor tăi, celui vărsat.

11. Să intre înaintea ta suspinul celor ferecați; dupre mărirebrațuluiitău, păzește pre fiilor omorîți.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șeapte ori în sânul lor, ocara lor cu carea te-au ocărît pre tine Doamne.

13. Iară noi, norodul tău, și oile pășunei tale, mărturisi-ne-vom ție, Dumnezeule, în veac; în neam și în neam vom vesti lauda ta.

Intru sfârșit, intru cântări, pentru cei ce se vor schimba, mărturia lui Asaf,

PSALMUL PENTRU ASIRIENI, 79.

Cela ce paști pre Israil, iă aminte;

cela ce povătuști ca pre o oae pre Iosif, cela ce șezi pre Heruvimi, arată-te.

2. Înaintea lui Efrem și Veniamin și Manasi,

3. Deșteaptă puterea ta, și vino ca să ne mantuști pre noi.

4. Dumnezeule, înțoarce-ne pre noi și arată fața ta, și ne vom măntuī.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când te-vei mânia spre rugă roabilor tăi?

6. Hrăni-vei pre noi cu pâne de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi întrumăsură.

7. Pusu-ne-ai pre noi întru prigoni re vecilor noștri, și vrășmașii noștri ne-au batjocurit pre noi.

8. Domne, Dumnezeul puterilor, înțoarce-ne pre noi, și arată-ți fața ta, și ne vom măntuī.

9. Via din Eghipet o ai mutat, goniț-ai neamurile și o ai răsădit pre ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei, și a umplut pământul.

11. Acoperit-au munții umbra ei, și mlăditele ei, chedrii lui Dumnezeu.
12. Intinsu-ș-a vițele sale până la mare, și până la râuri odraslele sale.
13. Pentru ce ai surpat gardul ei, și o culeg pre ea toți cei ce trec pre cale?
14. O a stricat pre ea vîerul din pădure, și porcul sălbatic o a păscut pre ea.
15. Dumnezeul puterilor, întoarce-te, dar, și cauță din cer, și vezi și cercetează via aceasta,
16. Și o săvârșește pre ea, pre carea o a sădit dreapta ta, și preste fiul omenesc, pre carele l-ai întărit tîie.
17. Arsă fiind cu foc și săpată afară, de către certarea feței tale vor perî.
18. Să fie mâna ta preste bărbatul dreptei tale și preste fiul omenesc, pre carele l-ai întărit tîie.
19. Și nu ne vom depărtă dela tine; viă-ne-vei pre noi, și numele tău vom chemă.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pre noi, și arată-ți fața ta, și ne vom mântuî.

Întru sfârșit, pentru teacuri.
PSALMUL LUI ASAFA, 80.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov.

2. Luați psalmi și dați timpană, psaltire înfrumusețată cu alăută.
3. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a serbătoarei voastre,
4. Că porunca lui Israîl este, și judecata Dumnezeului lui Iacov.
5. Mărturie în Iosif a pus lui, când a esit el din pământul Egiptului; limba pre carea nu o a știut o a auzit.
6. Scos-a de supt sarcină spinarea lui, mâinile lui în coșniță au slujit.
7. Intru necaz m'ai chemat și te-am izbăvit; auzitul-te-am întru ascundere de vîfor; cercatu-te-am la apa prigo-nirei.
8. Ascultă, norodul meu, și voi mărturisî tîie; Israile, de mă vei ascultă pre mine!
9. Să nu fie întru tine dumnezeu nou, nici să te încagini la dumnezeu strein;

10. Că eu sănt Domnul Dumnezeul tău, cel ce te-am scos din pământul Eghipetului; lărgește gura ta și o voi uimpare pre ea.

11. Dar nu a ascultat norodul meu glasul meu, și Israel nu s'a uitat la mine.

12. Și i-am slobozit pre dânsii dupre meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugirile lor.

13. De m'ar fi ascultat norodul meu, Israel de ar fi umblat în căile mele,

14. Intru nimic aș fi smerit pre vrășmașii lor, și asupra celor ce-i necăjesc pre dânsii, aș fi pus mâna mea.

15. Vrășmașii Domnului au mințit lui, și va fi vremea lor în veac.

16. Și i-a hrănit pre ei din grăsimea grâului, și cu miere din peatră i-a saturat pre dânsii.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI ASAF, 81.

Dumnezeu a stătut întru adunarea dumnezelor, și în mijloc pre dumnezei va judecă.

2. Până când judecați nedreptate,

și fețele păcătoșilor le luați înainte?

3. Judecați sârmanului și săracului, pre cel smerit și pre cel sărac îndrepătați-l.

4. Scoate-ți pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului izbăviți-l pre dânsul.

5. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric umblă, clătescu-se toate temeliile pământului.

6. Eu am zis: dumnezei sănăti, și fiți ai celui prea înaltă toți.

7. Iară voi ca niște oameni muriți, și ca unul din boeri cădeți.

8. Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

CÂNTAREA PSALMULUI LUI ASAF, 82.

Dumnezeule, cine se va asemănăție? Să nu taci, nici să te îmblânzești, Dumnezeule;

2. Că iată vrășmașii tăi s'au întărât, și cei ce te urăsc pre tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului tău au mește-

șugit gând, și s'au sfătuit împotriva săfintilor tăi.

4. Zis-au: veniți și să-i perdem pre dânsii din neam, și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit într'o unire dimpreună, împotriva ta așezământ au pus.

6. Locașurile Idumeilor și Ismailenii, Moav și Agarenii,

7. Gheval, și Amon, și Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuesc în Tir,

8. și Asur a venit împreună cu dânsii, făcutu-s'au spre ajutor filor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam, ca lui Sisera, ca lui Iavim la râul Chison.

10. Perit-au în Endor, făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

11. Pune pre boerii lor ca pre Oriv, și Ziv, și Zeveh, și Salmanan,

12. Pre toți boerii lor, carii au zis: să moștenim nouă jertfelicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune-i pre ei ca

o roată, ca trestia înaintea feței vântului,

14. Ca focul carele arde pădurea, ca văpaea care arde munții.

15. Așa vei gonii pre dânsii întru viitorul tău, și întru mânia ta vei turbură pre ei.

16. Umple fețele lor de ocară, și vor căută numele tău, Doamne.

17. Să se rușineze și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să peară,

18. și să cunoască că numele îți este Domnul, tu însuți cel prea înalt preste tot pământul.

Intru sfârșit, pentru teascuri, filor lui Core,
PSALMUL 83.

Cât sănt de iubite locașurile tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfărșește sufletul meu dupre curțile Domnului,

2. Inima mea și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeul cel viu.

3. Că pasarea să aflat eiși casă, și turtureaua cuib eiși, unde își va pune puii săi,—

4. Oltarele tale, Doamne al puterilor, Impăratul meu și Dumnezeul meu.

5. Fericiti carii locuesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăudă.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui dela tine; suisuri în inima sa a pus; în valea plângerei, în locul care a pus; că binecuvântare va dă cel ce pune lege.

7. Merge-vor din putere în putere, arătă-se-va Dumnezeul Dumnezeilor în Sion.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

10. Că mai bună este o zi în curțile tale decât mii.

11. Ales-am a fi lăpatat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu Dar și Slavă va dă,

13. Domnul nu va face lipsiți de bu-

niții pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduește întru tine.

¶ Intru sfârșit, filor lui Core, PSALMUL 84.

1. Bine-ai-voit Doamne pământului tău, întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întors-ai de către iuțimea mâniei tale.

4. Întoarce-ne pre noi Dumnezeul măntuirilor noastre, și-ți întoarce mânia ta dela noi.

5. Au doară în veci te vei mânia spre noi? sau vei tinde mânia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, tu întorcându-te ne vei învia pre noi, și norodul tău se va veseli de tine.

7. Arată nouă, Doamne, mila ta, și măntuirea ta o dă nouă.

8. Auzi-voiu ce va grăbi întru mine, Domnul Dumnezeu, că va grăbi pace preste norodul său,

9. Si preste cei cuviosi ai saii, si pres-te cei ce isi intorc inima spre dânsul.
 10. Aproape este mântruirea lui de cei ce se tem de dânsul, ca sa se să-lăsluiască slava în pământul nostru.
 11. Mila și adevărul s'au întimpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.
 12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit.
 13. Domnul va dă bunătate, și pământul nostru își va dă rodul său.
 14. Dreptatea înaintea lui va merge, și va pune în cale pașii săi.

SLAVĂ...

DUPĂ A UNSPRÄZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 7.

Având, suflete al meu, doftoria pocăinței, a-propie-te lăcrămând, cu suspinuri strigând Dof-torului sufletelor și al trupurilor: slobozește-mă, Iubitorule de oameni, de greșalele mele și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu curvarul, și-mi dărueste, Dumnezeule, iertare pă-catelor mele, și mă mânțuște!

Slavă...

Iocăința vameșului nu o am răvnit, și lacri-mile curvei nu le-am căștigat, că sănăt lipsit din orbire de acest-fel de îndrepărtare; însă cu milo-stivirea ta mânțuște-mă, Christoase Dumnezeule, că un iubitor de oameni!

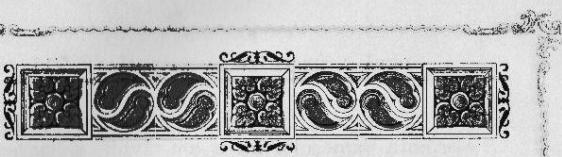
Si acum...

Irea curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, rongă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sun, ca să ne dâruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit, și mare milă!

Doamne miluște, de 40 de ori, și Rugaciunea aceasta:

Trălucește intru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cu-noștinței Dumnezeirei tale, și deschide ochii cu-getului nostru spre cunoștința evangheliceștilor tale propoveduri; pune intru noi și frica fericitelor tale porunci, ca poftele trupești cu totul călcându-le, vlață duhovnicească să petrecem, toate cele ce sănăt spre plăcerea ta cugetându-le și făcându-le, că tu ești luminarea și sfîntirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și te slavă înăltăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.





CATISMA A DOUASPRAZECEA.

Rugăciunea lui David,
PSALMUL 85.

1. Pleacă, Doamne, urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit săn eu.
2. Păzește sufletul meu, că cuvios săn; măntuește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduește spre tine.
3. Miluește-mă, Doamne, că către tine voiu strigă toată ziua.
4. Veseliește sufletul robului tău, că către tine am ridicat sufletul meu.
5. Că tu, Doamne, ești bun și bland și mult milostiv tuturor celor ce te cheamă pre tine.
6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și iă aminte glasul rugăciunei mele.
7. În ziua necazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.
8. Nu este asemenea tie, întru dum-

nezei, Doamne, și nu este dupre faptele tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor încchină înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău.
10. Că mare ești tu și faci minuni, tu ești Dumnezeu însuți.
11. Povătuiește-mă, Doamne, în calea ta, și voi merge întru adevărul tău; veseliească-se inima mea ca să se teamă de numele tău.
12. Mărturisi-mă-voiu tie, Doamne Dumnezeul meu, din toată inima mea, și voi slăvi numele tău în veac.
13. Că mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
14. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor.
15. Iară tu, Doamne, Dumnezeul meu ești, îndurat și milostiv, îndelungrăbdător și mult milostiv și adevărat.
16. Caută spre mine și mă miluește,

dă tăria ta slugei tale și măntuește pre fiul slujnicei tale.

17. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc, și să se rușinizeze, că tu, Doamne, mi-ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Filoz lui Core,

PSALMUL CÂNTĂREI, 86.

Temeliile lui în munții cei sfinți.

2. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

3. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi-vou aminte de Raav și de Vavilon între cei ce mă cunosc pre mine, și iată cei de altă seminție, și Tirul, și norodul Arapilor, aceștia s'au născut acolo.

5. Maică Sionul va zice omul, și om s'a născut într'insul, și însuși cel prea înalt l'a întemeiat pre dânsul.

6. Domnul va povestî în scriptura noroadelor și a boerilor acestora ce s'au născut într'insul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este locașul la tine.

Cântarea Psalmului filoz lui Core, întru slășit, pentru Măelet, ca să răspundă, al pricoperei lui Etam Israeliteanului, 87.

Doamne Dumnezeul măntuirei mele, ziua am strigat către tine, și noaptea înaintea ta.

2. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea;

3. Că s'a umplut de rele sufletul meu, și viața mea de iad s'a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se po-goară în groapă, făcătu-m' am ca un om neajutorit, întru cei morți slobod,

5. Ca niște răniți, ce dorm în mor-mânt, de care nu ți-ai mai adus aminte, și ei dela mâna ta s'au lăpădat.

6. Pusu-m'au în groapa cea mai de desupt, întru cele întunecate și în umbra morței.

7. Asupra mea s'a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus preste mine.

8. Depărtat-ai pre cunoșcuții mei dela mine, pusu-m'au urâciune loruși,

9. Datu-m'am și n'am eşit; ochii mei au slăbit de sărăcie.
10. Strigat-am către tine, Doamne, toată ziua, întins-am către tine mânilile mele.
11. Au doară morților vei face minuni? Sau doftorii îi vor sculă și se vor mărturisi ție?
12. Au doară va spune cineva în mormânt mila ta, și adevărul tău întru perzare?
13. Au cunoaște-se-vor întru întuneric minunile tale, și dreptatea ta în pământ uitat?
14. Iară eu către tine, Doamne, am strigat, și dimineața rugăciunea mea te va întimpină.
15. Pentruce, Doamne, lapezi sufletul meu, întorci fața ta dela mine?
16. Sărac sănt eu și întru ostenele, din tinerețele mele, și înnălțându-mă m'am smerit și m'am măhnit.
17. Preste mine au venit mâniile tale, înfricoșerile tale m'au turburat.
18. Incungiura-tu-m'au ca apa toată ziua, m'au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai dela mine pre prietenul și pre vecinul și pre cunoșcuții mei din ticăloșie.

SLAVĂ...

Al intelegeriei lui Etarn Israiteanului, 88.

Milele tale Doamne în veac voiu lăudă, în neam și în neam voiu vesti adevărul tău în gura mea.

2. Că am zis: în veac mila se va zidi, în ceriuri se va găti adevărul tău.

3. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai mei, juratu-m'am lui David slugei mele.

4. Până în veac voiu găti sămânța ta, și voiu zidi în neam și în neam scunul tău.

5. Mărturisi-vor ceriurile minunile tale, Doamne, pentrucă adevărul tău, întru adunarea sfintilor.

6. Că cine în nouri se va potrivă cu Domnul? se va asemănă Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu, cel ce se proslăvește în sfatul sfintilor, mare și înfricoșat este preste toți cei dinjurul lui.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor,

cine este asemenea ţie? Tare eştii Doamne și adevărul tău împrejurul tău.

9. Tu stăpânești puterea mărei, și pornirea valurilor ei tu o potolești.

10. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru brațul puterei tale ai risipit pre vrășmașii tăi.

11. Ale tale sănt ceriurile și al tău este pământul, lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat.

12. Miazanoapte și miazăzi tu o ai zidit, Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucură.

13. Brațul tău este cu putere, să se întărească mâna ta, înnalțe-se dreapta ta.

14. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței tale.

15. Fericit este norodul, carele știe strigarea, Doamne, întru lumina feței tale vor merge,

16. Și întru numele tău se vor bucură toată ziua, și întru dreptatea ta se vor înălță.

17. Că lauda puterii lor tu ești, și în-

tru bună vrerea ta se va înălță cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineaala, și a Sfântului lui Israil, Impăratului nostru.

19. Atuncea ai grăit în vedenii filor tăi și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pre cel ales din norodul meu.

20. Aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el,

21. Pentrucă mâna mea va ajută lui, și brațul meu îl va întări pre dânsul.

22. Nu se va folosi vrășmașul întru el, și fiul fărădelegei nu va adauge a-i face lui rău.

23. Și voiu tăia dela fața lui pre vrășmașii lui, și pre cei ce-l urăsc pre el și voiu înfrângere.

24. Și adevărul meu și mila mea cu dânsul, și întru numele meu se va înălță cornul lui.

25. Și voiu pune preste mare mâna lui, și peste râuri dreapta lui.

26. Acela mă va chemă pre mine:

Tatăl meu ești tu, Dumnezeul meu și sprijinitorul măntuirei mele.

27. Și eu întâi născut voiu pune pre dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

28. În veac voiu păzii lui mila mea, și așezământul de lege al meu credincios lui.

29. Și voiu pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele ceriului.

30. De vor lăsă fiii lui legea mea, și dupre judecățile mele nu vor umblă,

31. De vor spurca dreptățile mele, și poruncile mele de nu le vor păzi,

32. Certă-voiu cu toiac fărădelegile lor, și cu bătăi strâmbățile lor.

33. Iară mila mea nu o voiuri risipă dela dânsul, nici voi face strâmbătate intru adevărul meu.

34. Nici voi spurca așezământul meu, și cele ce ies prin buzele mele, nu le voi defăimă.

35. O dată m-am jurat intru cel sfânt al meu, au minți-voiu lui David?

36. Sămânța lui în veac va rămânea,

și scaunul lui ca soarele înaintea mea,

37. Și ca luna săvârșită în veac, și martur în cer, credincios.

38. Iară tu ai lepădat și ai urgisit, zăbăvit-ai pre unsul tău.

39. Surpat-ai așezământul robului tău, surpat-ai în pământ sfîrșenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

41. Jefuitu-l'au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.

42. Innălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți vrășmașii lui.

43. Intors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l'ai apărat pre el în războiu.

44. Strică-tu-l'ai din curătenia lui, scaunul lui în pământ l'ai surpat.

45. Micșorat-ai zilele vremiei lui, varsat-ai preste dânsul rușine.

46. Până când, Doamne, te întorci până în sfârșit, se va aprinde ca focul mânia ta?

47. Adă-ți aminte ce este statul meu;

că au doară îndeșert ai zidit pre toți
fiii oamenilor?

48.Cine este omul, carele va fi viu,
și să nu vadă moarte? să-și izbăvească
sufletul său din mâna iadului?

49.Unde sănt milele tale cele din în-
ceput, Doamne, cu care te-ai jurat lui
David întru adevărul tău?

50.Adă-ți aminte, Doamne, de ocara
robilor tăi, pre carea o am ținut în sâ-
nul meu, a multe neamuri,

51.Cu carea au ocărit vrășmașii tăi,
Doamne, cu carea au ocărit schimba-
rea unsului tău.

52.Bine-este-cuvântat Domnul în
veac; fie, fie!

SLAVĂ...

Rugăciunea lui Moisi, omului lui Dumnezeu,

PSALMUL 89.

Doamne, scăpare te-ai făcut nouă,
în neam și în neam.

2.Mai înainte de ce s'au făcut mun-
ți și s'au zidit pământul și lumea, și
din veac și până în veac tu ești.

3.Nu întoarce pre om întru sme-

renie, și ai zis: întoarceți-vă fiii oa-
menilor.

4.Că o mie de ani înaintea ochilor
tăi, Doamne, ca ziua de eri, carea a
trecut,

5.Si streaujă în noapte. Urgisire anii
lor vor fi, dimineața ca iarba va trece;

6.Dimineața va înflori și va trece,
decuseară va cădea, învârtoșă-se-va
și se va uscă.

7.Că ne-am sfârșit întru iuțimea
ta, și întru mânia ta ne-am turburat.

8.Pus-ai fărădelegile noastre în-
aintea ta, veacul nostru întru lumina-
rea feței tale.

9.Că toate zilele noastre s'au împu-
țirat, și întru mânia ta ne-am stins.

10.Anii noștri ca un păeajen s'au
socotit; zilele anilor noștri întru dâ-
șii șeaptezeci de ani,

11.Iară de vor fi în puteri, optzeci
de ani, și ce este mai mult decât ace-
stia, osteneală și durere,

12.Că au venit blândețe preste noi
și ne vom pedepsi.

13.Cine știe puterea iuțimei tale,

- și de frica ta mânia ta să o numere?
14. Dreapta ta aşa cunoscută o fămie, și pre cei ferecați cu inima intru înțelepciune.
15. Intoarce-te Doamne! până când? și te umilește spre robii tăi.
16. Umplutu-ne-am dimineața de mila ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, anii intru carii am văzut rele.
18. Si caută spre robii tăi și spre lucrurile tale, și îndreptează pre fiii lor.
19. Si fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi, și lucrurile mânilor noastre le îndreptează spre noi, și lucru mânilor noastre îndreptează-l.

LAUDA CÂNTAREI LUI DAVID,

Nescrisă deasupra la Evrei, 90.

- Cel ce locuește intru ajutorul celui prea înalt, intru acoperemântul Dumnezeului cerului se va sălașlui.
2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul

- meu, și voiu nădăjdui spre dânsul;
3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător.
4. Cu spatele sale va umbri ție, și supt aripile lui vei nădăjdui.
5. Cu armă te va încunguriade vărul lui; nu te vei teme de frica de noapte,
6. De săgeata ce zboară ziua, de luncrul ce umblă intru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi.
7. Cădeă-vor despre laturea ta o mie, și zece mii de-a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropiă.
8. Insă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ție.
10. Nu vor veni către tine rele, și bătaie nu se va apropiă intru locașul tău.
11. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească intru toate căile tale.
12. Pre mâni te vor ridică, ca nu când-va să împedeci de peatră piciorul tău.

13. Preste aspidă și vasilisc vei încălecă, și vei călcă preste leu și preste balaur.

14. Că spre mine a nădăduit, și-l voiu izbăvi pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu.

15. Strigă-va către mine, și-l voiu auzi pre el, cu dânsul sănt în necaz, scoate-l-voiu pre dânsul și-l voiu slăvi,

16. Cu lungime de zile îl voiu umplă pre el și-i voiu arătă lui mântuirea mea.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUASPRÄZECEA CATISMĂ:
Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 7.

Doamne, cela ce ai primit lacrimile curvei și ale lui Petru, și pre vameșul, carele dintru adânc a suspinat, l'ai îndreptat, și pre mine, carele cu umiliță cad înaintea ta, îndurăte Mântitorule și mă miluește!

Slavă...

Milostivește spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pre curva mă curățește, Stăpâne, și ca pre hananianca mă miluește, dupre mare mila ta!

Si acum...

Maica luminei, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Christos Dumnezeu, să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre! • Doamne miluește, de 40 de ori, și Răgăciunea aceasta:

Doamne Dumnezelui meu, cela ce ești singur bun și de oameni iubitor, cel singur bun și bland, cel singur adevarat și drept, cel singur îndurat și milostiv Dumnezelui nostru, vie puterea ta preste mine netrebnicul robul tău, și întărească-mă cu bunavestirea dumnezeștei tale învățături. Așa Stăpâne, iubitorule de oameni, iubitorule de bine și iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinăuntru ale mele și toate mădularile cu voința ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea, și de lucrarea diabolului. Si dăruiește-mi, dupre bunătatea ta, ale tale să le gândesc și ale tale să le cuget și intru voile tale să petrec, de frica ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute ţie, până la răsuflarea mea cea mai de pre urmă. Ca dupre mila ta cea nepovestită, să-mi păzești impreună trupul și sufletul și mintea și cugetul meu, Biserică nesupărată de toate cursele împotrivnicului. Doamne, al meu Doamne, acoperi-mă cu milostivirea ta și să nu mă părăsești pre mine păcătosul și necuratul și nevrednicul robul tău, că tu ești sprijinitorul meu, Doamne, și intru tine este lauda mea totdeuna, și ţie slavă înăltăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.



CATISMA A TREISPRÄZECEA.

Psalmal cântărei, la ziua Sâmbetei, 91.

1. Iñe este a se mărturisi Domnului și a cântă numelui tău Prea Innalte,

2. A vesti dimineața mila ta, și a devărul tău în toată noaptea,

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit, Doamne, întru făptura ta, și întru lucrurile mânilor tale mă voi bucură.

5. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne, foarte s'au adâncat gândurile tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea,

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarbă, și s'au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iară tu Prea Innalt ești în veac, Doamne.

9. Că iată vrășmașii tăi, Doamne, că iata vrășmașii tăi vor peră și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

10. Si se va înălță ca al inorogului cornul meu, și bătrânețele mele în untdelemn gras.

11. Si a privit ochiul meu întru vrășmașii mei, și întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.

13. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, și bine pătimind vor fi. Ca să vestească

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

In ziua cea mai înainte de Sămbăta, când
s'a locuit pământul.

LAUDA CÂNTAREI LUI DAVID, 92.

Domnul s'a împărățit, întru po-
doabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a
Domnul întru putere și s'a încins,

2. Pentru că a întărit lumea carea
nu se va călă.

3. Gata este scaunul tău de atun-
cea, din veac ești tu.

4. Ridicat-au râurile, Doamne, ri-
dicat-au râurile glasurile sale,

5. Ridica-vor râurile valurile sale.
De glasuri de ape multe,

6. Minunate-s'înnălțările mărei, mi-
nunat este întru cele înnalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au incredințat
foarte, casei tale se cuvine sfîrșenie,
Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL LUI DAVID, 93.

întru a patra a Sămbetei.

Dumnezeul izbândirilor, Dom-
nul, Dumnezeul izbândirilor cu în-
drăzneală a stătut.

2. Înnălță-te, cela ce judeci pămân-

tul, răsplătește răsplătirea celor
mândri.

3. Până când păcătoșii, Doamne?
până când păcătoșii se vor făli?

4. Vor spune și vor grăini nedreptate,
vor grăitoji cei celucrează fărădelege?

5. Pre norodul tău, Doamne, l-au
înpliat, și moștenirea ta o au asuprit.

6. Pre văduvă și pre sărac au omor-
ât, și pre nemernic au ucis,

7. Si au zis: nu va vedea Domnul,
nici va pricepe Dumnezeul lui Iacob.

8. Înțelegeți, dar, cei neînțelepti în-
tru norod, și cei nebuni înțeleptiți-vă
vre o dată.

9. Cel ce a sădit urechea, au nu a-
ude? Sau cel ce a zidit ochiul, au nu
privește?

10. Cel ce pedepsește neamurile, au
nu va certă? cel ce învăță pre om
minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oa-
menilor, că sănt deșarte.

12. Fericit este omul pre carele îl
vei certă, Doamne, și din legea ta îl
vei învăță pre el;

13. Ca să-l imblândești pre el din zilele cele rele, până ce se va săpă păcătosului groapă.

14. Că nu va lăpădă Domnul pre nroodul său, și moștenirea sa nu o va părăsi,

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, și cei ce se țin de dânsa, toți cei drepti la inimă.

16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin și s'ar fi sălăsluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s'a clătit piciorul meu, mila ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. Dupre multimea durerilor mele în inima mea, mângâerile tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegei, cel ce zidește osteneală preste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi.

22. Dar s'a făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdei mele.

23. Și le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, și dupre răutatea lor ii va perde pre dânsii Domnul Dumnezeu.

SLAVĂ...

Lauda cântarei lui David. Nescris deasupra la Evrei.
PSALMUL 94.

Veniți să ne bucurăm Domnului și să strigăm lui Dumnezeu Mântuitorului nostru,

2. Să întimpinăm fața lui întru mărturisire, și în psalmi să strigăm lui,

3. Că Dumnezeu mare este Domnul, și Impărat mare preste tot pământul;

4. Că în mâna lui sănt marginile pământului, și înălțările munților ale lui sănt.

5. A lui este marea, căci el o a făcut pre ea, și uscatul mânilor lui l'au zidit.

6. Veniți să ne încuină și să cădem lui și să plângem înaintea Domnului celui ce ne-a făcut pre noi,

7. Că el este Dumnezeul nostru, și

noi norodul păsunei lui, și oile mănei lui.

8. Astăzi de veți auzi glasul lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirei în pustie.

9. Unde m'au ispitiit părinții voștri, ispitiit-m'au și au și văzut lucrurile mele.

10. Patruzece de ani am urit pre neamul acesta, și am zis: pururea rătăcesc cu inima;

11. Și ei n'au cunoscut căile mele, că m'am jurat întru mânia mea: de vor intră întru odihna mea.

LAUDA CANTAREI EUI DAVID, 95.

Când s'a zidit casa, după robie. Nescris deasupra la Evrei.

Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, binevestiți din zi în zi mânăuirea lui.

3. Vestiți întru neamuri slava lui, în toate noroadele minunile lui;

4. Că mare este Domnul și lăudat

foarte, înfricoșat este mai presus decât toți dumneșei;

5. Că toți dumnezeii păgânilor sănt draci; iară Domnul, ceriurile a făcut.

6. Mărturisire și frumșete este înaintea lui, sfîntenie și mare cuviință întru sfîntenia lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste.

8. Aduceți Domnului slavă numelui lui, ridicați jertfe și intrați în curțile lui.

9. Inchinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui, să se clătească de față lui tot pământul.

10. Spuneți întru neamuri, că Domnă împărățit, pentrucă a întărit lumea, carea nu se va clăti; judecă-va noroadele întru dreptate.

11. Să se veseliească ceriurile și să se bucure pământul, clătească-se marea și plinirea ei.

12. Bucură-se-vor câmpii și toate cele ce sănt întru dânsii, atuncea se vor bucură toate lemnele pădurei,

13. De față Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judecă-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul său.

PSALMUL LUI DAVID, 96,

Când pământul îl i s'a aşezat. Nescris deasupra la Evrei.

Domnul s'a împărățit, să se bucură pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nour și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este temelia scaunului lui.

3. Foc înaintea lui va merge și va arde împrejur pre vrășmașii lui.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumiei, văzut-a și s'a clătit pământul.

5. Munții ca ceară s'au topit de față Domnului, de față Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au ceriurile dreptatea lui, și au văzut toate noroadele slava lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliti, cei ce se laudă în idolii săi; închinăți-vă lui toți îngerii lui.

8. Auzit-a și s'a veselit Sionul, și

s'au bucurat fetele jidovimei, pentru judecătile tale Doamne.

9. Că tu, Domnul cel Prea Înnalt preste tot pământul, foarte te-ai prea înnăltat mai presus decât toți domnezeii.

10. Cei ce iubiți pre Domnul, urîți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuviosilor săi, din mâna păcătosului le va izbăvi.

11. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie.

12. Veseliți-vă dreptii întru Domnul și vă mărturisiți pomenirei sfinteniei lui.

SLAVA...

PSALMUL LUI DAVID, 97.

Cântați Domnului cântare nouă, că minunatează făcut Domnul.

2. Mântuitu-l'a pre el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-a mila sa lui Iacov, și adevărul său casei lui Israel.

5. Văzut-au toata marginile pământului mânuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.

7. Cântați Domnului cu alătă, cu alătă, și glas de psalm.

8. Cu trâmbițe terecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Impăratului Domnul.

9. Clătească-se marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce locuesc într'insa.

10. Râurile vor bate cu mâna, de o dată munții se vor bucură de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

11. Judecă-va lumea întru dreptate și noroadele cu îndreptare.

PSALMUL LUI DAVID, 98.

Domnul s'a împărățit, să se mână noroadele; el șade pre Heruvimi, clătească-se pământul.

2. Domnul în Sion este mare, și înalt este preste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui tău

celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov tu o ai făcut.

5. Innălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă încrinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este.

6. Moisi și Aaron întru preoții lui, și Samuil întru cei ce cheamă numele lui,

7. Chemat-au pre Domnul, și el i-a auzit pre ei. În stâlp de nour a grăit către dânsii,

8. Că păziau mărturiile lui și poruncile lui, care le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, tu i-ai auzit pre ei; Dumnezeute, tu milostiv te-ai făcut lor, și izbândind pentru toate izvodirile lor.

10. Innălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă încrinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL LUI DAVID, 99.

Spre mărturisire.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea lui întru bucurie.

2. Cunoașteți că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, el ne-a făcut pre noi, și nu noi, iară noi norodul lui și oile pășunei lui.

3. Intrați în porțile lui întru mărturisire, în curțile lui întru laude, mărturisiți-vă lui, lăudați numele lui,

4. Că este bun Domnul, în veac este mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

PSALMUL LUI DAVID, 100.

Milă și judecată voiu cântă ție, Doamne.

2. Cântă-voiu și voiu înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea înimiei mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor meu lucru fărădelege; pre cei ce făceau călcări de lege i-am urit.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate dela mine, pre cel rău nu l'am cunoscut.

6. Pre cel ce clevetă întru ascuns pre vecinul său, pre acela l'am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesătios la inimă, cu acesta n'am mâncat.

8. Ochii mei preste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi sluijă.

9. Nu va locuî în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăește nedreptăți, nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pre toți păcătoșii pământului, ca să perd din cetea Domnului pre toți cei ce lucrează fărădelegea.

SLAVA...

DUPĂ A TREISPRÄZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:
Glas 4.

Cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuește, și din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochiu milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuește!

Slavă...

Că cum ar fi de fată Judecătorul grijeste-te, suflete, și-ți adă aminte de ciasul înfricoșatei zile; că judecata este nemilostivă celor ce n'au facut mișă. Deci strigă către Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai înainte până nu mă osândesti, miluește-mă!

Si acum...

Lăudă în minte, Christoase, ziua și ciasul judecătei tale ceii înfricoșate și groaznice și nemitarnice, tremur ca un săcător de rele, căci am lucruri de rușine și fapte rele, pre care eu singur cu sârghință le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile cieie că te-a născut pre tine, mult milostive, mântuește-mă!

Doamne miluște, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, cel ce locuști întru cele înalte, și cu ochiul tău, cel a toate văzător, pri-

vești spre toată zidirea, tie am plecat grumazii sufletului și ai trupului, și tie ne rugăm, Sfinte al sfintilor: tinde-ți mâna ta cea nevăzută, dintru sfânt locasul tău, și ne binecuvîntează pre noi pre toți. Si ori-ce 'ti-am greșit, cu voe, sau fără dé voe, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă și cele lumeni ale tale bunătăți. Că tie se cade a ne milui și a ne mântuim pre noi Christoase Dumnezeul nostru, și tie slavă înnăltăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amén.



CATISMA A PATRUSPRÄZECÉA.

Rugăciunea săracului când se mânește și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

PSAMUL 101.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.

2. Să nu întorci fața ta dela mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea ta.

3. Ori în ce zi te voiu chemă, degrabă mă auzi;

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s'au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba, și s'a uscat inima mea, că mi-am uitat a mâncă pânea mea.

6. De glasul suspinului meu s'a lipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănă-tu-m'am cu pelicanul de pustie, făcu-tu-m'am ca corbul de noapte în loc nelocuit.

8. Priveghiat-am și m'am făcut că pasere ce este osebită pre casă.

9. Toată ziua m'au ocărât vrășmali mei, și cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.

10. Că cenușă ca pânea am mâucat, și buatura mea cu plângere am amestecat,

11. Pentru iuțimea ta și mânia ta, că înălțându-mă m'ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca iarba m'am uscat.

13. Iară tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.

14. Tu sculându-te vei milui Sionul, că vremea este a te milostiv spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii tăi petrile lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16. Si se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava ta; că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa.

17. Căutat-a spre rugăciunea celor meriți, și nu a defăimat cerereilor.

18. Se va scrie aceasta pentru alt neam, și norodul ce se zidește va lăudă pre Domnul.

19. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pre pământ s'a uitat,

20. Ca să audă suspinul celor ferecați, să deslege pre fiile celor omorîti;

21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim,

22. Când se vor adună noroadele dimpreună și împărații ca să slujască Domnului.

23. Răspun-să lui în calea tăriei lui; împuținarea zilelor mele spune-mi.

24. Nu mă duce pre mine întru înjumătătirea zilelor mele; în neamul nemurilor anii tăi.

25. Iutru început tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mânărilor tale sănt ceriurile.

26. Acelea vor perî, iar tu vei rămânea, și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pre ei și se vor schimbă;

27. Iară tu același ești și anii tăi nu vor lipsi.

28. Fiii robilor tăi vor locui, și sămânța lor în veac se va îndreptă.

PSALMUL LUI DAVID, 102.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui.

3. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale.

4. Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pre cel ce umple de bunătăți pofta ta; înoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile sale lui Moisi, filor lui Israil voile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mâniă.

10. Nu dupre fărădelegile noastre a făcut nouă, nici dupre păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

11. Că dupre înnăltîmea ceriului dela pământ, a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el.

12. Pre cât sănt departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-a dela noi fără-delegile noastre.

13. In ce chip miluește tatăl pre fi, a miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul,

14. Că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-ș'a aminte că țărână săntem.

15. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori,

16. Că duh a trecut într'însul, și nu va fi, și nu-ș'i va mai cunoaște încă locul său.

17. Iară mila Domnului din veac și

până în veac spre cei ce se tem de dânsul,

18. Si dreptatea lui spre fiii filor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui, și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele:

19. Domnul în cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește:

20. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vârtute, carii faceți cuvântul lui, a auză glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, carii faceți voea lui.

22. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirei lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul!

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 103.

Pentru facerea lumii.

B inecuvintează, suflete al meu, pre Domnul! Doamne Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte, întru măr-

- turisire și în mare podoabă te-ai îmbrăcat.
2. Cel ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, cel ce întinzi ceriul ca o pele.
 3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, cel ce pui nourii suirea ta, cel ce umbli preste aripile vânturilor.
 4. Cel ce faci pre îngerii tăi duhuri, și pre slugile tale pară de foc.
 5. Cel ce întemeiezi pământul preste întărirea lui, nu se va cătă în veacul veacului.
 6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, preste munți vor stă ape.
 7. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșă.
 8. Se sue munți și se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pre ele.
 9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.
 10. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
 11. Adăpă-vor toate hiarele câmpu-

- lui, așteptă-vor colunii întru sete alor.
12. Preste acelea paserile ceriului vor locui din mijlocul petrilor vor da glas.
 13. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale tale, din rodul lucherilor tale se va sătură pământul.
 14. Cel ce răsare iarba dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor, ca să scotă pâne din pământ.
 15. Și vinul veselește inima omului, ca să veseliască fața cu untdelemn, și pânea inima omului o întărește.
 16. Sătură-se-vor lemnele câmpului, chedrii Livanului, pre carii i-ai răsădit.
 17. Acolo paserile se vor încuibă, locașul erodiului povătușește pre ele.
 18. Munții cei înnalți cerbilor, peatra scăparea epurilor.
 19. Făcut-a luna spre vremi, soarele să cunoască apusul său.
 20. Pus-ai întuneric și să făcut noapte, întru aceea vor trece toate hiarele pădurei,
 21. Puii leilor răgnind ca să apuce și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor;

22. Răsărit-a soarele și s'au adunat și în culcușurile sale vor zacea.
 23. Ești-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.
 24. Cât s'au mărit lucrurile tale; Doamne, toate intru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s'a pământul de zi-direa ta!
 25. Marea aceasta este mare și largă, acolo sănt jigăni, cărora nu este număr, jivini mici cu mari;
 26. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pre carele l-aizidit a-l batjocuri pre el.
 27. Toate către tine așteaptă să ledaiilor hrana la bună vreme.
 28. Dându-le tu lor, vor adună; deșchizându-mâna ta, toate se vor umplea de bunătate;
 29. Iară intorcându-ți tu fața ta, se vor turbură; luă-vei duhul lor și se vor sfârși, și înțărâna sa se vor întoarce.
 30. Trimite-vei duhul tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.
 31. Fie slava Domnului în veci, veseli-se-va Domnul de lucrurile sale,

32. Cel ce caută spre pământ și-l face pre el de se cutremură, cel ce se atinge de munți și fumegă.
 33. Cântă-voiu Domnului în viața mea, cântă-voiu Dumnezeului meu până ce voi fi.
 34. Indulciască-se lui vorba mea, și eu mă voi veseli de Domnul.
 35. Lipsiască păcătoșii de pre pământ, și cei fărădelege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul!

SLAVĂ...

Alilua, Psalmul 104.

Mărturisiri-vă Domnului și cheamați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

2. Cântați lui și-l lăudați pre el, spuneți toate minunile lui.
3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, veseliască-se inima celor ce caută pre Domnul.
4. Căutați pre Domnul și vă întăriți, căutați fața lui pururea.
5. Aduceți-vă aminte de minunile

lui, care a făcut, de minunile lui și de judecățile gurei lui,

6. Sămânța lui Avraam, slugei lui, fiul lui Iacov, aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Adusu-ș-a aminte în veac de așezământul legei lui, de cuvântul care a poruncit întru o mie de neamuri.

9. Care a aşezat lui Avraam, și jumătatea său lui Isaac.

10. Și l-a pus pre el lui Iacov spre poruncă, și lui Israel spre legătură vecinică,

11. Zicând: tie voiu da pământul lui Hanaan, funia moștenirei voastre.

12. Când erau ei la număr puțini, înputinați și nemernici într'însul.

13. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărătie la alt norod.

14. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat pentru dânsii împărați.

15. Nu vă atingeți de unșii mei, și întru prorocii mei nu vicleniți.

16. Și a chemat foamele pre pă-

mânt, toată întărirea pânei o a sfârmat.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob s'a vândut Iosif.

18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fer a trecut sufletul lui,

19. Până ce a venit cuvântul lui, cuvântul Domnului l'a aprins pre el.

20. Trimis-a împăratul și l'a slobozit pre el, boierul norodului, și l'a lăsat pre el.

21. Pusu-l'a pre el domn casei lui, și boer a toată avuția lui.

22. Ca să învețe pre boerii lui ca însuși pre sine, și pre cei bătrâni ai lui să-i înțeleptăască.

23. Și a intrat Israel în Egipt, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

24. Și a înmulțit pre norodul său foarte, și l-a întărit pre el mai mult decât pre vrășmașii lui.

25. Intors-a inima lor, ca să urască pre norodul lui, ca să vicleniască întru slugile lui.

26. Trimis-a pre Moisi sluga sa, și pre Aaron pre carele l-a ales lui și.
 27. Pus-a întru dânsii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale în pământul lui Ham.
 28. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărît cuvintele lui.
 29. Prefăcut-a apele lor în sânge, și a omorît peștii lor.
 30. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.
 31. Zis-a și a venit muscă cânescă și muștă în toate hotarele lor.
 32. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.
 33. Si a bătut viile lor și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.
 34. Zis-a și a venit lăcustă și omidă, cărora nu eră număr,
 35. Si au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.
 36. Si a bătut pre tot născutul întâiul în pământul lor, pârga a toată ostenieala lor.

37. Si i-a scos pre ei cu argint și cu aur, și nu eră întru semințiile lor bolnav.
 38. Veselitu-s'a Eghipetul la eșirea lor, căci frica lor căzuse preste dânsii.
 39. Intins-a nour spre acoperirea lor, și foc ca să le lumineze noaptea.
 40. Cersit-au și au venit cârstei, și cu pâne cerească i-a saturat pre ei.
 41. Desfăcut-a peatra și au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri;
 42. Că să adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.
 43. Si a scos pre norodul său întru bucurie, și pre cei aleși ai săi întru veselie.
 44. Si le-a dat lor țările păgânilor, și ostenelele noroadelor au moștenit,
 45. Ca să păziască dreptățile lui, și legea lui să o caute.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRUSPRÄZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de trei ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 8.

Că și curva cad înaintea ta, ca să iau ertare,
și în loc de mir îți aduc lacrimi din inimă, ca
să mă miluești ca și pre dânsa, Mântuitorule, și
să-mi dai ertare păcatelor; căci și eu, ca și dânsa,
strig către tine: izbăvește-mă de întinăciunea fap-
telor mele!

Slavă...

Căci nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moar-
te? Căci nu te întorci de acum către îndreptare, mai
înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că
atuncea nu va mai fi vreme de pocăință. Adă-ți
aminte de vameșul și de curva, carii strigau: gre-
șit-am, Doamne, miluește-mă!

Si acum...

D e Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioa-
ră, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu naște-
rea ta, și puterile cerești, noi carii prin tine ne-
am imbogățit cu dumnezeire, nefincetat pre tine
te mărim!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea
aceasta:

Multămimu-ți Doamne Dumnezelul mântu-
irilor noastre, căci toate le faci pentru binele vi-
eței noastre, și căci ne-ai odihnit pre noi intru-

măsura nopței ce a trecut, și ne-ai sculat pre noi
din asternuturile noastre, și ne-ai pus la închi-
năciunea cinstitului și slăvitului tău nume. Pen-
tru accastă ne rugăm: Doamne, dă-ne dar și pu-
tere să ne învrednicim să cântăm tie cu înțele-
gere, și să ne rugăm de-a pururea, și totdeuna
la tine să căutăm Mântuitorul și de bine făcă-
torul sufletelor noastre, lucrând cu frică și cu
cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și
ne miluește pre noi, Indurate. Zdrobește supt pi-
oioarele noastre pre nevăzuții și războinicii no-
ștri vrășmași. Priimește cele dupre putere ale noas-
tre mulțamiri. Dă-ne nouă dar și putere intru deș-
chiderea gurei noastre și ne învață pre noi în-
dreptările tale, căci nu știm ce să ne rugăm
precum se cuvine, de nu ne vei povătu tu Doam-
ne cu Duhul tău cel Sfânt. Si ori ce am greșit
până intru acest cias, cu cuvântul, sau cu lucrul,
sau cu gândul, cu voe, sau fără de voe, sloboade,
lasă și iartă Doamne. Că de te vei uită la fără-
delegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la
tine este milostivirea, dela tine este izbăvirea, tu
ești singur sfânt, ajutător puternic și sprijinitor
al vieței noastre, și pre tine bine te cuvântăm
intru toți vecii; amin.

CATISMA A CINCISPRÄZECEA.

Albia.

PSALMUL 105.

1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Cine va grăbi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui?

3. Fericiti cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

4. Adă-ți aminte de noi, Doamne, întru bună vrere către norodul tău, cerează-ne pre noi întru măntuirea ta,

5. Ca să vedem bunătatea aleșilor tăi, să ne veselim întru veselia nemului tău, să ne lăudăm cu moștenirea ta.

6. Greșit-am cu părinții noștri, negliuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinții noștri în Eghipet n'au înțeles minunile tale, nu s'au adus amintire de mulțimea milei tale, și te-au amărât suindu-se la Marea Roșie.

8. Dar i-a măntuit pre dânsii pentru numele său, casă cunoască puterea lui.

9. Si a certat Marea Roșie și a secat, și i-a povățuit pre dânsii întru adânc ca în pustie.

10. Si i-a măntuit pre ei din mâna celui ce îi ură, și i-a izbăvit pre ei din mâna vrășmașilor.

11. Acoperit-a apa pre cei ce îi necăjiau pre ei, nici unul dintr'înșii n'au rămas.

12. Si au crezut cuvântului lui, și au cântat lauda lui.

13. Sârguit-au, uitat-au lucrurile lui, n'au suferit sfatul lui.

14. Si au poftit poftă în pustie, și au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Si le-a dat lor cererea lor, trimis-a sațiu în sufletele lor.

16. Si au mâniat pre Moisi în tabără, și pre Aaron sfântul Domnului.

17. S'a deschis pământul și a înghițit pre Datan, și a acoperit întru adunare pre Airon.

18. Si s'a aprins foc întru adunarea lor, văpae a ars pre păcătoși.

19. Si au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.
 20. Si au schimbat mărirea lui întru asemănare de vițel, ce mănâncă iarba.
 21. Si au uitat pre Dumnezeu cel ce i-a mântuit pre dânsii, pre cel ce a făcut mari în Egipt,
 22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.
 23. Si a zis să-i peardă pre dânsii, de nu ar fi stătut Moisi cel ales allui întru zdrobire înaintea lui, ca să întoarcă mânia lui, ca să nu-i peardă pre dânsii.
 24. Si au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântului lui.
 25. Si au cârtit în sălașele sale, n'au ascultat glasul Domnului.
 26. Si a ridicat mâna sa asupra lor, ca să-i surpe pre ei în pustie,
 27. Si ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să-i risipiască prin țări.
 28. Si au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morților.
 29. Si l-au întărâtat pre el întru izvodirile lor, și s'au înmulțit întru dânsii căderea.

30. Si a stătut Finees, și l'a îmblânzit, și a încetat bătea.
 31. Si i s'a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.
 32. Si l'a mâniat pre ella apa „prigonirei”, și s'a dosădit Moisi pentru dânsii.
 33. Că au amărît duhul lui, și au nesocotit cu buzele lor.
 34. Nu au perdu neamurile, care a zis lor Domnul.
 35. Si s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor.
 36. Si au slujit celor ciopliți ai lor, și li s'au făcut lor spre smintea.
 37. Si au jertfit pre fiii săi și pre fetele sale dracilor.
 38. Si au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi și ale fetelor, pre carii i-au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaan, și s'a pângărit pământul lor întru săngiuri.
 39. Si s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.
 40. Si s'a mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului său și a urit moștenirea sa.

41. Si i-a dat pre dânsii în mânilor vrășmașilor, și i-au stăpânit pre ei cei ce îi urau pre ei.

42. Si i-au necăjit pre ei vrășmașii lor, și i-au împilat supt mânilor lor.

43. De multe ori i-a izbăvit pre dânsii, iară ei l'au amărit pre el întru sfatul lor, și s'au înpilat întru fărădelegile lor.

44. Si a văzut Domnul când se necăjiau ei, când a auzit el rugăciunea lor.

45. Si s'au adus aminte de așezământul de lege al său, și s'a îndurat, după multimea milei sale.

46. Si i-a dat pre ei spre milostivire înaintea tutelor celor ce i-au robit pre dânsii.

47. Mântuește-ne pre noi, Doamne Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israîl din veac și până în veac, și va zice tot norodul: fie, fie!

SLAVA...

Aliluta.

PSALMUL 106.

Mărturisiti-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică cei măntuiți dela Domnul, pre carii i-a izbăvit din mâna vrășmașului,

3. Si din țări i-a adunat pre dânsii, dela răsărituri și dela apusuri, și dela miazănoapte și dela mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetăței cea de locuit n'au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într'înșii se sfârșiă.

6. Si au strigat către Domnul, când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-a izbăvit pre dânsii.

7. Si i-a povățuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisiască-se Domnului mielele lui, și minunile lui fiilor oamenilor,

9. Că a săturat suflet deșert, și suflet flămând a umplut de bunătăți,

10. Pre cei ce ședeau întru întune-

rec și în umbra morței, pre cei ferecați cu sărăcia și cu fer.

11. Că au amărît cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul celui Prea Înnalt l'au întărâtat.

12. Si s'au înpilat întru ostenele nimile lor, slăbit-au și nu eră cine să le ajute.

13. Si au strigat către Domnul când se necăjiau ei, și din nevoile lor i-a măntuit pre dânsii.

14. Si i-a scos pre ei dintru întuneric și din umbra morței, și legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisiască-se Domnului milaile lui, și minunile lui fililor oamenilor.

16. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fer a frânt.

17. Sprijinitu-i-a pre ei din calea fărădelegei lor, că pentru fărădelegile lor s'au înpilat.

18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, și s'au apropiat până la porțile morței.

19. Si au strigat către Domnul când

se necăjiau ei, și din nevoile lor i-a măntuit pre dânsii.

20. Trimis-a cuvântul său, și i-a vindecat pre ei, și i-a scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisiască-se Domnului milaile lui, și minunile lui fililor oamenilor.

22. Si să jertfiască lui jertfă de laudă, și să vestiască lucrurile lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe,

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.

25. Zis-a, și a stătut duhul viforului, și s'au înălțat valurile ei.

26. Se sue până la ceriuri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topia.

27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au că cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s'a înghițit.

28. Si au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a scos pre dânsii.

29. Si a poruncit viforului, și a stă-

- tut întru liniște, și a încetat valurile ei.
30. Și s'au veselit căci s'a alinat, și i-a povățuit pre dânsii la limanul voei lui.
31. Mărturisiască-se Domnului miele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.
32. Să-l înnalțe pre dânsul întru adunarea norodului, și în scaunul bătrânilor să-l laude pre el.
33. Pus-a râurile întru pustie, și curgerile apelor întru sete,
34. Pământul cel roditor întru sărătură, pentru răutatea celor ce locuesc pre dânsul.
35. Pus-a pustiul întru iazere de ape, și pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.
36. Și a sălășluit acolo pre cei flămânzi, și a așezat cetăți de locuit.
37. Și a semănat țarine, și a sădit vii, și a făcut rod de sămânță.
38. Și i-a binecuvântat pre ei, și s'au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a înpuținat.
39. Și s'au înpuținat, și s'au dosădit de necazul relelor și de durere.

40. Vârsatu-s'a urgisire preste boerii lor, și i-a făcut pre ei să rătăcească întru neumblă și nu în cale.

41. Și a ajutat săracului din săracie și i-a pus pre ei ca pre niște oi de moștenire.

42. Vedeă-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupă gura sa.

43. Cine este înțelept, și va păzī acestea, și va pricepe mielele Domnului?

SLAVĂ...

CÂNTAREA PSALMULUI LUI DAVID, 107.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cântă-voiu și voiu lăudă întru slava mea.

2. Deșteaptă-te slavă mea, deșteaptă-te psaltire și alaută; deșteptă-mă-voiu dimineață.

3. Mărturisimă-voiu ție întru noroade, Doamne, cântă-voiu ție întru neamuri;

4. Că mare este deasupra ceriurilor mila ta, și până la nouri adevărul tău.

5. Innalță-te preste ceriuri, Dum-

nezeule, și preste tot pământul slava ta.

6. Pentru ca să se izbăviască cei iubiți ai tăi, mânuește-mă cu dreapta ta și mă auzi.

7. Dumnezeu a grăit întru sfântul său, înnălță-mă-voiu și voiu împărți Sihemul, și „valea locașurilor“ voiu măsură.

8. Al meu este Galaadul și al meu este Manasi, și Efrem sprijinirea capului meu, Iuda împăratul meu,

9. Moav căldarea nădejdei mele, spre Idumeea voiu pune încălțămîntea mea, mie cei „de alt neam“ s’au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea întărită? Sau cine mă va povățui până la Idumeea?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce neai lăpădat pre noi? Si au nu vei ești, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor întru necaz, că deșert este ajutorul omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putevre, și el va urgi și pre vrășmașii noștri.

Întru sfârșit,

PSALMUL LUI DAVID, 108.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s’ă deschis,

2. Grăit-a împrotiva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de urâciune m’ă încungjurat, și s’ă luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubiască, mă clevețiă, iară eu mă rugam.

4. Si a pus împrotiva mea rele, în loc de bune, și urâciune în locul iubirii mele.

5. Pune preste dânsul pre cel păcătos, și diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judecă, el să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci, și mureea lui văduvă.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui

și să ceară, să se scoată din curțile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sănt ale lui, și să jefuiască streinii ostenelele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru perzare, într'un neam să se stingă numele lui.

13. Pomeniască-se fărădelegea părintilor lui înaintea Domnului, și păcatul maicei lui să nu se steargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să peară de pre pământ pomenirea lor,

15. Pentru că nu s'au adus aminte a face milă, și au gonit pre omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Si a iubit blestemul, și va veni lui, și nu a voit binecuvântarea, și se va depărtă dela dânsul.

17. Si s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină, și a intrat ca apa în mațele lui, și ca unul delemn în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care

se îmbracă, și ca un brâu cu carele pururea se încinge.

19. Aceasta este, la Domnul, lucrul celor ce mă clevetesc pre mine, și al celor ce grăesc rele asupra sufletului meu.

20. Iară tu, Doamne, Doamne, fă cu mine după numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sănt eu, și inima mea s'a turburat în lăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în laturi, scuturat-m'am ca lăcustele.

23. Genunchii mei au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru unul delemn.

24. Si eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au și clătit-au cu capetele sale.

25. Ajută-mi mie, Doamne Dumnezeul meu, și mă mantuește, după mila ta,

26. Ca să cunoască, că mâna ta este aceasta, că tu, Doamne, o ai făcut pre dânsa.

27. Blestemă-vor ei, și tu vei binecuvântă; cei ce se scoală asupra mea, să se rușineze; iară sluga ta se va veseli.

28. Imbrace-se, cei ce mă clevetesc pre mine, în ocară, și să se învăliască, ca cu un veșmânt, cu rușinea lor.

29. Mărturisimă-voiu Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul multora îl voiu lăudă pre el;

30. Că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mantuiască sufletul meu de cei ce-l gonesc.

SLAVĂ...

DUPĂ A CINCISPRÄZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru... Troparele acestea:

Glas 1.

Cât este de mult noianul greșalelor mele, Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna, ca lui Petru, Dumnezeule, și mă mantuiește și mă miluește!

Slavă...

Că pentru gânduri și fapte rele m'am osândit, Mântuitorule, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Măntuiește-mă, Făcătorule de bine, Bunule, și mă miluește!

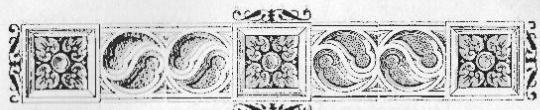
Si acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevinovată, curățește-mă pre mine ticălosul, cărele sănt intinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, prea curată și prea cinstită și întru tot sfântă Maică și Fecioară!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Iisuse Christoase, tu ești ajutorul meu; în mâinile tale sănt eu, ajută-mi mie; nu mă lăsă să greșesc ţie, căci sănt rătăcit; nu mă lăsă să umblu după voea trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sănt. Tu cunoști ce-mi este mic de folos, nu mă lăsă să per pentru păcatele mele, nu mă părăsi, Doamne, nici te depărta dela mine, că spre tine am năzuuit. Invață-mă să fac voea ta, că tu ești Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am gresit ţie; mantuiește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sănt toți cei ce mă necăjesc pre mine și nu-mi este mie altă scăpare fără numai tu Doamne. Rușineze-se dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l peardă pre el, că numai tu singur ești puternic, Doamne, întru toate, și a ta este slava, în vecii vecilor; amin.

10 Dumineă și 17



CATISMA A ȘEASESPRĂZECEA.

PSALMUL LUI DAVID, 109.

1. Is-a Domnul, Domnului meu: sezi de-a dreapta mea până ce voi pune pre vrășmași tăi așternut picioarelor tale.

2. Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrășmașilor tăi.

3. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, intru strălucirile sfinților tăi; din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut.

4. Juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul este de-a dreapta ta, stăramat-a în ziua mâniei sale împărați.

6. Judecă-va intru neamuri, pliniva căderile, zdrobi-va capetele pre pământ ale multora.

CATISMA A ȘEASESPRĂZECEA

277

7. Din părău în cale va beă, pentru aceasta va înnălță capul.

Alhia.

PSALMUL 110.

Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și intru adunare.

2. Mari sănt lucrurile Domnului, dovedite intru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut minunilor sale, milostiv și Indurat este Domnul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de dânsul, aduce-și-va aminte în veac de așezământul de lege al său.

6. Tăria lucrurilor sale o a vestit norodului său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mânilor lui: adevarul și judecata.

8. Credincioase sănt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute intru adevar și intru îndreptare.

9. Izbăvire a trimis norodului său;

poruncit-a în veac așezământul de lege al său, sfânt și înfricoșat este numele lui.

10. Incepătura înțelepciuniei este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa, lauda lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL LUI DAVID, 111.

Ințelegerea lui Agheu și a Zahariei.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul; intru poruncile lui, va voi foarte.

2. Puternică pre pământ va fi să-mânța lui, neamul dreptilor se va binecuvântă.

3. Slavă și bogătie în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a intru întuneric lumină dreptilor, cel milostiv și îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul carele se îndură și împrumută, tocmai-și-va cu-vintele sale la judecată,

6. Că în veac nu se va clăti; intru pomenire vecinică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui intru Domnul.

8. Intărîtu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrășmașilor săi.

9. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înnăltă intru slavă.

10. Păcătosul va vede și se va mâniă, cu dinții săi va scrâșni și se va topi, pofta păcătosului va peri.

SLAVA...

Alliuia. Pentru norodul cel nou.

PSALMUL 112:

Lăudați tineri pre Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului.

4. Innalt este Domnul preste toate neamurile, preste ceriuri este slava lui.

5. Cine este ca Domnul Dumneze-

ul nostru? Cel ce locuește întru cele înnalte,

6. Si spre cele smerite privește, în cer și pre pământ; cel ce scoală dela pământ pre cel sărac, și din gunoiu ridică pre cel mișel,

7. Ca să-l așeze pre el cu boerii, cu boerii norodului său;

8. Cel ce face să locuiască cea stearpă din casă, ca maică ce se veselăște de fi.

Aliluia.
PSALMUL 113.

1. Intru eșirea lui Israil din Egipt, a casei lui Iacob din norod varvar.

2. Făcutu-s'a Iuda sfînțirea lui, Israil stăpânirea lui.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ți este tie, mare, că ai fugit? Si tie Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealuri, ca mieii oilor?

7. De fața Domnului s'a clătit pă-

mântul, de fața Dumnezeului lui Iacob,

8. A celui ce a întors peatra în iazere de apă, și cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă Doamne, nu nouă, ci numelui tău dă slavă, pentru mila ta și adevărul tău,

10. Ca nu când-va să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor?

11. Iară Dumnezeul nostru în ceriu și pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

12. Idolii păgânilor: argint și aur, lucruri de mâni omenești.

13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

14. Urechi au și nu vor auzi, nări au și nu vor miroși.

15. Mâni au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umblă, nu vor glăsuți cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pre ei, și toți cei ce se nădăjduesc spre dânsii.

17. Casa lui Israil a nădăduit spre

Domnul, ajutorul și scutitorul lor este el.

18. Casa lui Aaron a nădăduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este el.

19. Cei ce se tem de Domnul, au nădăduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este el.

20. Domnul pomenindu-ne pre noi, ne-a binecuvântat, binecuvântat-a casa lui Israil, binecuvântat-a casa lui Aaron.

21. Binecuvântă-va pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari.

22. Adaugă Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Binecuvântați sănteți voi de Domnul, cel ce a făcut ceriul și pământul.

24. Ceriul este cer Domnului, iară pământul l'a dat fililor oamenilor.

25. Nu cei morți te vor lăudă, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad,

26. Ci noi cei vii bine-vom-cuvântă pre Domnul de acum și până în veac.

Aliluia.
PSALMUL 114.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunie mele,

2. Că a plecat urechea sa mie, și în zilele mele îl voi chemă.

3. Cuprinsu-m'au durerile morței, primejdiiile iadului m'au aflat, necaz și durere am aflat,

4. Și numele Domnului am chemat. O Doamne! izbăvește sufletul meu.

5. Milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeul nostru miluește.

6. Cel ce păzește pre prunci, Domnul; smeritu-m'am și m'a mântuit.

7. Intoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut tîie.

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine-voiu-plăceă înaintea Domnului, în laturea celor vii.

SLAVA...
Aliluia,
PSALMUL 115.

Crezut-am, pentru aceea am grăbit, și eu m'am smerit foarte,

2. Si am zis întru spaima mea: tot omul este mincinos.
3. Ce voiu răsplăti Domnului, pentru toate care mi-a dat mie?
4. Paharul mântuirei voiu luă, și numele Domnului voiu chemă.
5. Rugăciunile mele Domnului voiu dă înaintea a tot norodului lui.
6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosilor lui.
7. O Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta și fiul slujnicei tale, rupt-ai legăturile mele.
8. Tie voiu jertfi jertfă de laudă, și numele Domnului voiu chemă.
9. Rugăciunile mele Domnului voiu dă, înaintea a tot norodului lui,
10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

Aliluia.

PSALMUL 116.

- L**ăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați-l pre el toate noroadele,
2. Că s'a întărit mila lui preste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

Aliluia.

PSALMUL 117.

- M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.
2. Zică dar casa lui Israîl că este bun, că în veac este mila lui.
 3. Zică casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila lui.
 4. Zică toți cei ce se tem de Domnul că este bun că în veac este mila lui.
 5. Din necaz am chemat pre Domnul, și m'a auzit întru desfătare.
 6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voiu teme ce-mi va face mie omul.
 7. Domnul este mie ajutor, și eu voiu privi asupra vrășmașilor meu.
 8. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.
 9. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boer.
 10. Toate neamurile m'au încungjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.
 11. Încungjurând m'au încungjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pre ei.

12. Incungiuratu-m'au, ca albinele fagurul, și s'au aprins, ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pre ei.

13. Impins fiind, m'am povârnit să cad, dar Domnul m'a sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și s'a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor,

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înnăltat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voiu muri, ci voiu fi viu și voiu povestii lucrurile Domnului.

18. Certând m'a certat Domnul, dar morței nu m'a dat.

19. Deșchide-ți mie porțile dreptăței, și întrând într'însele, mă voiu mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intră într'însa.

21. Mărturisi-mă-voiu ție, că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Peatra, carea nu o au socotit zi-

ditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și este minunată într-o ochii noștri.

24. Aceasta este ziua carea o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa. O Doamne, mântueste! O Doamne, sporește!

25. Bine-este-cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, binecuvântat-am pre voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă.

27. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la coarnele Olteanului.

28. Dumnezeul meu ești tu și mă voiu mărturisi ție; Dumnezeul meu ești tu și te voiu înnăltă. Mărturisi-mă-voiu ție că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiti-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

DUPĂ A SEASESPRĂZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 1.

Altă lume te aşteaptă, suflete, și Judecătorul, carele va să vădiască cele ascunse și rele ale tale. Deci nu rămâneă întru aceste de aicea, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fi mie și mă mântuește!

Slavă...

Pentrucă sătăcă incunjurat de multe păcate, Mântuitorule, și de rane fără de număr ale greșalelor, rogu-mă ţie Milostive Christoase, Doforul bolnavilor: cercetează, tămașă și mă mântuește!

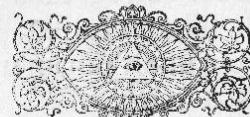
Si acum...

Suflete al meu, pentru ce zaci fără de grija, le-nevinde-te? De ce nu porți grija de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoește-te de te îndreptează mai înainte până nu-ți închide ușa, Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei și strigă: Nădejdea deznașdăjduiților, mântuește-mă pre mine, carele mult ţi-am greșit, Prea Curată Stăpână!

Doamne milostivă, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, carele întru cele de sus lo-

cuești, și spre cele smerite privesti, și cu ochiul tău, cel a toate văzător, cauti spre toată zidirea, ţie am plecat grumazul sufletului și al trupului, și ţie ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna ta cea nevăzută dintru sfânt locașul tău, și ne binecuvîntează pre noi pre toți, și ne iartă nouă toată greșala cea cu voe și cea fără de voe, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruiește-ne nouă, Doamne, umilință; dăruiește-ne lacrimi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruiește mare mila ta preste toată lumea ta și preste noi nevrednicii robii tăi, că binecuvântat și preaproslavit este numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.



CATISMA A ȘEAPTESPRĂZECEA.

Alihuia.

PSALMUL 118.

1. Fericiți cei fără prihană în cale,
care umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce cercă mărturiile
lui, cu toată inima îl vor căută pre-
dânsul,

3. Că nu cei ce lucrează fărădele-
gea, în cale lui au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile tale, ca
să le păzască foarte.

5. O, de s-ar îndreptă căile mele, să
păzască îndreptările tale!

6. Atuncea nu mă voiu rușină, când
voiu căută spre toate poruncile tale.

7. Mărturisimă-voiu ţie îndreptarea inimei, ca să mă învăț ju-
decătile dreptăiei tale.

8. Îndreptările tale voiu păzi, nu
mă părăsesc până în sfârșit.

CATISMA A ȘEAPTESPRĂZECEA 291

9. Intru ce și va îndreptă Tânărul
calea sa? Când va păzi cuvintele tale.

10. Cu toată inima mea te-am căutat
pre tine, să nu mă abat dela porun-
cile tale.

11. Intru inima mea am ascuns cu-
vintele tale, ca să nu greșesc ţie.

12. Bine-ești-cuvântat, Doamne, în-
vață-mă îndreptările tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate
judecățile guriei tale.

14. În calea mărturiilor tale m'am
desfătat, ca întru toată bogăția.

15. Intru poruncile tale mă voi de-
prinde și voi cunoaște căile tale.

16. Intru îndreptările tale voi cu-
getă, nu voi uită cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău, viază-
mă și voi păzi cuvintele tale.

18. Descopere ochii mei și voi cu-
noaște minunile din legea ta.

19. Nemernic sănt eu pre pământ, să
nu ascunzi dela mine poruncile tale.

20. Iubit-a sufletul meu ca să do-
riască de judecățile tale în toată vre-
mea.

21. Certat-ai pre cei mândri; blestemăți cei ce se abat dela poruncile tale.
22. Iă dela mine ocara și defaimarea, că mărturiile tale am căutat.
23. Pentru că au șezut boerii, și asupra mea elevetiau, iară robul tău se învăță intru îndreptările tale.
24. Că mărturiile tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările tale.
25. Lipit u-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă dupre cuvântul tău.
26. Căile mele le-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă îndreptările tale.
27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg, și mă voiу deprinde intru minunile tale.
28. Dormitat-a sufletul meu de trăndăvie, întărește-mă intru cuvintele tale.
29. Calea nedreptăței depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă miluește.
30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale n'am uitat.

31. Lipit u-m'am de mărturiile tale, Doamne nu mă rușină.
32. Pre calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.
33. Lege pune-'mi mie, Doamne, în calea îndreptărilor tale, și o voiу căută pre dânsa totdeuna.
34. Înțelegește-mă și voiу căută legea, ta și o voiу păzi pre ea cu toată inima mea.
35. Povătușește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.
36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.
37. Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune, în calea ta mă viază.
38. Pune robului tău cuvântul tău, intru frica ta.
39. Sterge ocara mea, de carea îmi pare rău, că judecățile tale sănt bune.
40. Iată am dorit de poruncile tale, intru dreptatea ta mă viază.
41. Si să vie preste mine mila ta, Doamne, măntuirea ta dupre cuvântul tău.
42. Si voiу răspunde cuvânt celor

ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

43. Si să nu iai din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile tale am nădăjduit.

44. Si voiu păză legea ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Si am umblat întru largime, că poruncile tale am căutat.

46. Si am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu m'am răsunat.

47. Si am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Si am ridicat mânila mea spre poruncile tale, care le-am iubit, și m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomenește cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a măngâiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iară eu dela legea ta nu m'am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de jude-

cățile tale cele din veac, Doamne, și m'am măngâiat.

53. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, care părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău, Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s'a făcut mie, că îndrepările tale am căutat.

57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

58. Rugatu-m'am feței tale cu toată inima mea, miluește-mă după cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile tale, și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

60. Gătitu-m'am și nu m'am turburat a păză poruncile tale.

61. Funile păcătoșilor s-au infășurat împrejurul meu, și legea ta n'am uitat.

62. În mezul nopței m'am sculat să

mă mărturisesc ţie, pentru judecătile dreptăței tale.

63. Părtaș sănt eu tutror celor ce se tem de tine, și celor ce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul tău, Doamne, dupre cuvântul tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m'am smerit, eu am greșit, pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

68. Bun ești tu, Doamne, și întru bunătatea ta mă învață îndreptările tale.

69. Înmulțit u-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată iniția voiu cercă poruncile tale.

70. Închegatu-s'a ca laptele inimilor, iară eu la legea ta am cugetat.

71. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăță îndreptările tale.

72. Bună este mie legea gurei tale,

mai vârtos decât mii de aur și de argint.

SLAVĂ...

STAREA ÎNTĂIA...

Mânile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăță poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor veseli, că intru cuvintele tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am, Doamne, că dreptate sănt judecătile tale, și intru adevar m'ai smerit.

76. Facă-se, dar, mila ta ca să mă mângâe, dupre cuvântul tău robului tău.

77. Să-mi vie mie îndurările tale și voi fi viu, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea, iară eu mă voi învăță intru poruncile tale.

79. Să mă întoarcă pre mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.
 81. Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăduit.
 82. Sfârșitul-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mânăgâia?
 83. Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările tale nu le-am uitat.
 84. Câte sănt zilele robului tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?
 85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sănt ca legea ta, Doamne.
 86. Toate poruncile tale sănt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.
 87. Puțin de num'au sfârșit pre mine pre pământ, iară eu n'am părăsit poruncile tale.
 88. Dupre mila ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurei tale.
 89. In veac, Doamne, cuvântul tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul tău, intemeiat-ai pământul și rămâne.
 91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sănt slujitoare tie.
 92. De nu ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aş fi perit întru smerenia mea.
 93. In veac nu voi uită îndreptările tale, că într-insele m'ai viat.
- STAREA A DOUA.
- A l-tău sănt eu, măntuește-mă, că îndreptările tale am căutat.
 95. Pre mine m'au aşteptat păcătoșii să mă peardă, mărturiile tale am cunoscut.
 96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătată este porunca ta foarte.
 97. Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.
 98. Mai mult decât pre vrășmașii mei m'ai înțelepțit cu porunca ta, că în veac a mea este.
 99. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile tale gândirea mea sănt.
 100. Mai mult decât cei bătrâni am

priceput, că poruncile tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.

103. Cât sănt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurei mele.

104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urit toată calea nedreptăței.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta, și lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptăței tale.

107. Smeritu-m'am până în sfârșit, Doamne viază-mă dupre cuvântul tău.

108. Cele de bună voe ale gurei mele bine-le-voește, Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâniloale tale este pururea, și legea ta n'am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie înjimei mele sănt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pre călcătorii de lege i-am urit, și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu, intru cuvintele tale am nădăjduit.

115. Depărtați-vă dela mine cei ce violeniți, și voi cercă poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă dupre cuvântul tău și mă viază, și nu mă rușină pre mine dela aşteptarea mea.

117. Ajută-mi și mă voi mândru, și voi cugetă intru îndreptările tale pururea.

118. Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

120. Pătrunde cu frica ta cărnurile

mele, că de judecătile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă dă pre mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Priimește pre robul tău întru bunătate, ca să nu mă clevetiască cei mândri.

123. Ochii mei s'au stins spre mântuirea ta, și spre cuvântul dreptăței tale.

124. Fă cu robul tău dupre mila ta, și întru îndreptările tale mă învață.

125. Robul tău sănț eu, înțelepțeștemă, și voiu cunoaște mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sănț mărturiile tale, pentru aceasta le-a cercat pre ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează, și înțelepțește pre prunci.

131. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile tale am dorit.

SLAVA...

STAREA A TREIA.

C aută spre mine și mă miluește, dupre judecata celor ce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău, și să nu mă stăpâniască toată fărădelegea.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voiu păzì poruncile tale.

135. Fața ta arată-o preste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136. Izvoare de ape au izvorit ochii mei, pentrucă n'am păzit legea ta.

137. Drept ești, Doamne, și drepte sănț judecătile tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

139. Topitul-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrășmașii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul

- tău foarte, și robul tău l'a iubit pre el.
141. Mai Tânăr sănt eu și defăimat,
îndreptările tale nu le-am uitat.
142. Dreptatea ta este dreptate în
veac, și legea ta adevărul.
143. Necazuri și nevoi m'au aflat,
poruncile tale sănt gândirea mea.
144. Dreptate sănt mărturiile tale
în veac, înțelepțește-mă și voi fi viu.
145. Strigat-am cu toată inima mea,
auzi-mă Doamne, îndreptările tale
voiu căută.
146. Strigat-am către tine, mânțu-
ește-mă, și voi păză mărturiile tale.
147. Apucat-am înainte fără de vre-
me și am strigat, întru cuvintele tale
am nădăduit.
148. Intimpinat-au ochii mei către di-
mineață, ca să cuget la cuvintele tale.
149. Glasul meu auzi-l, Doamne, du-
pre mila ta, dupre judecata ta mă
viază.
150. Apropiatu-s'au cei ce mă go-
niau fărădelege, și dela legea ta s'au
depărtat.

151. Aproape ești tu, Doamne, și
toate poruncile tale sănt adevărul.
152. Din inceput am cunoscut, din
mărturiile tale, că în veac le-ai în-
țemeliat pre ele.
153. Vezi smerenia mea și mă scoa-
te, că legea ta n'am uitat.
154. Judecă judecata mea și mă
izbăvește, dupre cuvântul tău mă
viază.
155. Departe este dela păcătoși mân-
tuirea, că îndreptările tale n'au că-
utat.
156. Indurările tale multe sănt,
Doamne, dupre judecata ta mă viază.
157. Mulți sănt cei ce mă gonesc și
mă necăjesc, dela mărturiile tale nu
m'am abătut.
158. Văzut-am pre cei neînțelegă-
tori și mă topiam, că cuvintele tale
nu le-au păzit.
159. Vezi că poruncile tale am iubit,
Doamne, întru mila ta mă viază.
160. Incepătura cuvintelor tale este
adevărul, și în veac toate judecățiile
dreptăței tale.

161. Boerii m'au gonit în zadar, și de cuvintele tale s'a înfricoșat inima mea.
162. Bucură-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca cel ce află dobânzi multe.
163. Nedreptatea am urit și m'am scârbit, iară legea ta am iubit.
164. De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptăței tale.
165. Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor sminteală.
166. Așteptat-am mântuirea ta, Doamne, și poruncile tale am iubit.
167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit foarte.
168. Păzit-am poruncile tale și mărturiile tale, că toate căile mele înaintea ta sănt, Doamne.
169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă înțelepțește.
170. Să intre cererea mea înaintea ta, Doamne, dupre cuvântul tău mă izbăvește.
171. Răspunde-vor buzule mele la-

- udă, când mă vei învăță îndreptările tale.
172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sănt dreptate.
173. Fie mâna ta să mă măntuiască, că poruncile tale am voit.
174. Dorit-am de mântuirea ta, Doamne, și legea ta cugetarea mea este.
175. Viu va fi sufletul meu și te va lăudă, și judecățile tale vor ajută mie.
176. Rătăcit-am; ca o oaie perdută, caută pre robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

SLAVĂ...

DUPĂ A ȘEAPTESPRÄZECEA CATISMĂ:
Sfinte Dumnezeule..., de trei ori Prea Sfântă Treime... Si după Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas. 2.

Greșit-am ție, Mântuitorule, ca și fiul cel curvar; priimește-mă, Părinte, pre mine cel ce mă po căesc, și mă miluește, Dumnezeule!

Slavă...

Strig ție Christoase Mântuitorule, glasul vameșului; milostiv fi mie, ca și aceluia, și mă miluește, Dumnezeule!

Si acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre mine cela ce am trebuință de sprijineala cea dela tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu; miluește-mă!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugaciunea aceasta:

Săpâne Doamne a tot puternice și făcătorule a toate, Părintele îndurărilor și Dumnezeul milei, cela ce ai zidit pre om din pământ și l'ai arătat pre el dupre chipul și asemănarea ta, ca și prin el să se slăviască pre pământ mare în cuiuinițat numele tău, și fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor tale, zidindu-l iarăși a doua oară pre el mai spre bine, intru Christosul tău, l-ai suit în ceriuri, multămescu-ți, că ai înmulțit spre mine mărirea ta, și nu m'ai dat pre mine vrășmașilor mei, carii caută desăvârșit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m'ai lăsat să per impreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive și Iubitorule de bine Doamne, carele nu voești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui și-ți primesti, cela ce ridici pre oamenii cei căzuți și tămăduești pre cei zdrobiți, întoarce-mă și pre mine la pocăință, și fiind căzut jos, mă ridică, și zdrobit fiind, vindecă-mă. Adă-ți aminte de îndurările tale și de cea din veci a ta necuprinsă bunătate, și uită cele nenumărate ale

mele fărădelegi, care cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul le-am săvârșit. Dezleagă împetritea inimiei mele și îmi dă mie lacrimi de umilință spre curățirea spucăciunei cugetului meu. Ascultă, Doamne, și aminte, Iubitorule de oameni, milostivește-te Îndurate, și de tirania patimilor, care împărătesc intru mine, slobozește ticălosul meu suflet. Si să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silniciască de acum vrășmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna ta cea tare mă răpește de supt stăpânirea lui, și împărătește tu intru mine, Bunele și Iubitorule de oameni Doamne, și cu totul să fiu al tău, și binevoește să viețuiesc de acum dupre voea ta; și prin cea negrăită bunătate a ta, dă-mi curățire a inimiei, pază a gurei, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefăținări și înfrârnare prea cuprinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunățăților, cu Darul prea Sfântului tău Duh. Si să nu mă ridici pre mine intru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul meu neîndreptat și negătit, ci mă să desăvârșit cu săvârșirea ta, și ușa mă scoate dintru această viață, ca trecând, cu Darul tău, fără-de-opreala, începătorile și stăpâniile întunericului, să privesc și eu frumșetea cea nepovestită a neapropiatei slavei tale, împreună cu toți sfinții tăi, intru carii s'a sfînit și s'a proslăvit întru tot cinstiul și de mare cuviință numele tău în veci; amin.

CATISMA A OPTSPRÄZECEA.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 119.

2. Ajutorul meu dela Domnul, când m'am necăjit,
am strigat și m'a auzit.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu
de buzele nedrepte și de limba vi-
cleană!

3. Ce se va dà tie și ce se va ada-
uge tie spre limba vicleană?

4. Săgețile celui puternic sănt as-
cuțite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie, că nemernicia mea s'a
îndelungat, sălășluitu-m'am cu săla-
șele lui Chidar.

6. Mult a nemernicit sufletul meu,
cu cei ce urau pacea. Eram făcător
de pace;

7. Când grăiam lor; se luptau cu
mine în zadar.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 120.

R idicat-am ochii mei la munte, de
unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu dela Domnul, cel
ce a facut ceriul și pământul.

3. Să nu dai întru clătire piciorul
tău, nici să dormitez cel ce te pă-
zește.

4. Iată nu v'a dormită, nici va a-
dormi cel ce păzește pre Israil.

5. Domnul te va păzi pre tine,
Domnul este acoperemânt tău preste
mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici
luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pre tine de
tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și
eșirea ta, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 121.

V eselitu-m'am de cei ce mi-au
zis mie: în casa Domnului vom merge.

2. Stând erau picioarele noastre în
curțile tale, Ierusalime;—

3. Ierusalimul cel ce se zidește ca
o cetate, a căruia împărtășirea lui
este dimpreună.

4. Că acolo s'au suit semințiile, se-

mințiile Domnului, mărturia lui Is-
rael, ca să se mărturisiască numelui
Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la ju-
decată, scaunele asupra casei lui
David.

6. Intrebați dar cele ce sănt spre
pacea Ierusalimului, și îndestulare
celor ce te iubesc pre tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare
întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frații mei și pentru ve-
cinii mei, am grăit adecă pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumne-
zeului nostru, am căutat cele bune ție.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 122.

Către tine am ridicat ochii mei,
cela ce locuești în cer.

10. Iată, precum sănt ochii slugilor
în mâinile stăpânilor săi, precum sănt
ochii slujnicei în mâinile stăpânei sale,
aşa ochii noştri către Domnul Dum-
nezeul nostru, până ce se va milostivî
spre noi.

Miluește-ne pre noi, Domne, mi-
luește-ne pre noi, că prea mult ne-am
umplut de hulă;

11. Prea mult s'a umplut sufletul
nostru de ocara celor ce sănt întru
îndestulare și de hula celor mândri.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 123.

De nu ar fi că Domnul eră întru
noi, zică adecă Israil.

12. De nu ar fi că Domnul eră întru
noi, când s'au ridicat oamenii asupra
noastră,

Iată, de vii ne-ar fi înghițit pre
noi, când s'a iuțit mânia lor preste noi.

13. Iată, apa ne-ar fi înnecat pre noi, pă-
rău ar fi trecut preste sufletul nostru.

14. Iată, ar fi trecut preste sufletul
nostru apa cea fără de stare.

15. Bine-este-cuvântat Domnul, ca-
rele nu ne-a dat pre noi spre vâna-
rea dinților lor.

16. Sufletul nostru ca o pasere s'a
izbăvit din cursa vânătorilor; cursa
s'a sfărâmat și noi ne-am izbăvit.

17. Ajutorul nostru este întru nu-

mele Domnului, celui ce a făcut ceriul și pământul.

SLAVA...
Cântarea treptelor.
PSALMUL 124.

Cei ce se nădăjduesc întru Domnul sănt ca muntele Sionului; nu se va clăti în veac cel ce locuește în Ierusalim.

2. Munții împrejurul lui și Domnul împrejurul norodului său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsă Domnul toagul păcătoșilor preste soarta dreptilor, ca să nu-și tindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima;

5. Iară pre cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace preste Israeil.

Cântarea treptelor.
PSALMUL 125.

Când a întors Domnul robia Sionului, făcute-ne-am ca niște mânăiați.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, și limba noastră de veselie; atuncea vor grăi între neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânsii.

3. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Intoarce, Doamne, robia noastră, ca părăele în austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor seceră.

6. Mergând mergeau și plângneau, aruncând semințele sale, și venind vor veni cu bucurie luând-și mănușile sale.

Cântarea treptelor.
PSALMUL 126.

De nu ar zidi Domnul casa, îndeșert s'ar osteni cei ce zidesc; de nu ar păzi Domnul cetatea, îndeșert ar priveghiă cel ce o păzește.

2. Îndeșert este vouă a mânecă; sculați-vă după ce ati sezut, cei ce mâncăți pânea durerei; când va dă iubitilor săi somn.

3. Iată, moștenirea Domnului fiui, plata, rodul pântecelui.

4. Ca niște săgeți în mâna celui tare, aşa fiți celor scuturați.

Fericit este, carele își va plini pofta să dintră înșii; nu se vor rușină când vor grăbi vrășmașilor săi în portă.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 127.

Fericitori toți cei ce se tem de Domnul, carii umblă în căile lui.

2. Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit ești și bine va fi ție.

3. Muerea ta ca o vie rodită în laturile casei sale, fiți tăi ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul mesei tale.

4. Iată aşa se va binecuvântă omul cel ce se teme de Domnul.

5. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieței tale.

6. Si vei vedea pre fiți filor tăi, pace preste Israile.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 128.

De multe ori s'au luptat cu mine

din tinerețele mele, zică adeca Israile.

2. De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, și nu m'au biruit.

3. Preste spatele mele au lucrat păcătoșii, indelungat au fărădelegea sa.

4. Domnul cel drept a tăiat grumăzii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pre casă, carea mai înainte de smulgere s'a uscat,

7. De carea nu s'a umplut mâna sa cel ce seceră, și sănul său, cel ce adună mănușchile.

8. Si n'au zis cei ce treceau: binecuvântarea Domnului preste voi, binecuvântat-am pre voi întru numele Domnului.

SLAVA...

Cântarea treptelor.

PSALMUL 129.

Dintru adâncuri am strigat către tine, Dómne, Doamne, auzi glasul meu,

2. Fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunei mele!

3. De te-vei-uită la fărădelegi,

Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la tine este milostivirea.

4. Pentru numele tău te-am răbdat,
Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre
cuvântul tău, nădăjduit-a sufletul
meu spre Domnul.

5. Din streaja dimineței până în
noapte, din streaja dimineței să nă-
dăjduiască Israil spre Domnul;

6. Că la Domnul este mila și mul-
tă măntuire la el, și el va izbăvî pre
Israil de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 130.

Doamne, nu s'a înnălțat inima mea,
nici s'au înnălțat ochii mei, nici am
umblat întru cele mari, nici întru cele
mai minunate decât mine.

2. De nu m'am smerit cu gândul, ci
am înnălțat sufletul meu, precum este
cel întărcat spre maica lui, aşa vei
răsplăti spre sufletul meu.

3. Nădăjduiască Israil spre Dom-
nul, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 131.

Adă-ți aminte, Doamne, de Da-
vid și de toate blândețele lui,

2. Că s'a jurat Domnului, s'a făgă-
duit Dumnezeului lui Iacob:

3. De voiu intră în locașurile casei
mele, de mă voiu suț pre patul așter-
nutului meu,

4. De voiu dă somn ochilor mei, și
genelor mele dormitare,

5. Si odihnă tâmpelor mele, până
ce voiu află locul Domnului, locașul
Dumnezeului lui Iacob.

6. Iată o am auzit pre ea în Efrata,
aflat-o-am pre ea în câmpii dum-
brăvei.

7. Intră-vom în locașurile lui, în-
chină-ne-vom la locul unde au stătut
picioarele lui.

8. Scoală-te, Doamne, întru odihna
ta, tu și sicriul sfințirei tale.

9. Preoții tăi se vor îmbrăcă cu
dreptate, și cuvișoșii tăi se vor bu-
cură.

10. Pentru David sluga ta, să nu înstorci fața unsului tău.

11. Juratu-să Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lăpăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău,

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea, care voiu învăță pre ei, și fiii lor până în veac vor sedea pre scaunul tău.

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l'ă pre el spre locaș lui și.

14. Aceasta este odihna mea în veacul veacului, aicea voi locuī, că l'am ales pre el.

15. Vînatul lui binecuvântând il voi binecuvântă, pre săracii lui voi sătura de pâne.

16. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuvișii lui cu bucurie se vor bucură.

17. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

18. Pre vrășmașii lui voi îmbrăca

cu rușine, iară preste dânsul va înflori sfîrșenia mea.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 132.

Lată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locuī frații împreună.

2. Ca mirul pre cap, cel ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron, carele se pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roaua Ermonului, ce se pogoară pre munții Sionului, că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viață până în veac.

Cântarea treptelor.

PSALMUL 133.

Lată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopti ridicați mânila voastră spre cele sfinte și binecuvântați pre Domnul.

Binecuvântă-te-va Domnul din
Sion, cel ce a făcut ceriul și pământul.

SLAVĂ...



DUPĂ A OPTSPRÄZECEA CATISMĂ:
Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Tre-
ime... Tatăl nostru...

Si după: Troparele acestea:
ai înainte până a nu mă osândi, Doamne
al meu, Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare
păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilință du-
hovnicească, ca să strig către tine: Milostive, Iubi-
torule de oameni, Dumnezeul meu, mantuiește-mă!

Slavă...
u dobitoacele cele fără-de-minte asemănân-
du-mă eu curvarul, m'am însoțit cu ele. Dăru-
ește-mi întoarcere, Christoase, ca să iau dela tine
mare milă!

Si acum: u-ți întoarce, Stăpână, fața ta de către mine,
carele mă rog tăie, ci, ca o milostivă, Maică a In-
duratului Dumnezeu, sărguește mai înainte de
sfârșit, dă-mi întoarcere, ca să mă mantuiesc prin
tine; că tu ești mantuirea mea și nădejdea mea
cea nerușinată, Doamna mea!

miluște, de 40 de ori, și Rugăciunea
aceasta:

Dumne, nu cu mânia ta să mă mustri pre-
mă, nici cu uriașă sa mă cerți. Stăpâne Doamne
Christoase, Fiul al lui Dumnezeu celui viu,
mă pre mine păcătosul, săracul, golul,
negrijitul, lipsitul, ticălosul, curvarul,
malachitul, sodomleanul, intinatul,
neconoscătorul, nemilostivul, impe-
ratul, imbatatul, aprinsul, obraznicul, îndrăznețul,
cel fără de răspuns, nevrednicul iubirei tale de oam-
neni și vrednicul de toată munca și de gheenă
și de pedeapsă. Si pentru mulțimea atâtă gre-
șale ale mele, nu mă pune supt mulțimea mun-
elor, labavitorule, ci mă miluește, că sănă nepu-
tinios și cu sufletul și cu trupul și cu soco-
telea și cu gândul, și mă mantuiește pre mine
nevrednicul robul tău, cu judecățile care le știi,
cum rugaciunile prea Curatei Stăpânei noastre
ale Dumnezeni Născătoarei și ale tuturor sfinților,
caru din veci bine ţi-au făcut tie spre plă-
cere, ca bine-estă-cuvântat întru toți vecii; amin.



CATISMA A NOUASPRÄZECEA.

Alilua.

PSALMUL 134.

Lăudați numele Domnului, lăudați
slugi pre Domnul,

2. Cei ce stați în casa Domnului,
în curțile casei Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pre Domnul, că este bun
Domnul,

4. Cântați numelui lui, că este bun.

5. Că pre Iacov a ales lui și Domnul,

6. Pre Israël spre moștenire lui și.

7. Că eu am cunoscut că este mare
Domnul,

8. Si Domnul nostru preste toți
dumnezeii.

9. Toate câte a vrut Domnul a fă-
cut, în cer și pre pământ,

10. In mări și intru toate adâncurile.

11. Ridicând nouri dela marginea
pământului,

12. Fulgerele spre ploae le-a făcut,
13. Cel ce scoate vânturile din vis-
tierile sale.

14. Carele a bătut cele întâiu năs-
cute ale Eghipetului,

15. Dela om până la dobitoc.

16. Trimis-a semne și minuni în mij-
locul tău Egiptie,

17. Intru Faraon și intru toate slu-
gile lui.

18. Carele a bătut neamuri multe,

19. Si a ucis împărați tari:

20. Pre Sion, împăratul Amoreilor,

21. Si pre Og, împăratul Vasanului,

22. Si toate împărațiile Hanaanului.

23. Si a dat pământul lor moștenire,

24. Moștenire lui Israël norodului

său.

25. Doamne, numele tău este în veac,

26. Si pomenirea ta în neam și în

neam.

27. Că va judecă Domnul pre noro-

dul său,

28. Si spre slugile sale se va umili.

29. Idolii păgânilor, argint și aur, lu-

cruri de mâni omenești.

Gură au și nu vor grăi,
 30 Ochi au și nu vor vedeā.
 31 Urechi au și nu vor auzi,
 32 Că nu este duh în gura lor.
 33 Asemenea lor să fie cei ce fac
 34 pre acestea,

Și toți cei ce se nădăjduesc în-
 tr'înșii.

Casa lui Israile, binecuvântați pre
 Domnul!

Casa lui Aaron, binecuvântați
 pre Domnul!

Casa lui Levi, binecuvântați pre
 Domnul!

Cei ce vă temeți de Domnul, bi-
 necuvântați pre Domnul!

40. Bine-este-cuvântat! Domnul din
 Sion! Cel ce locuește în Ierusalim.

Aliluia.

PSALMUL 135.

Mărturisiți-vă Domnului că este
 bună domnia sa cu braț înalt,
 Mărturisiți-vă Dumnezeului
 Dumnezeilor, că în veac este mila lui.

Mărturisiți-vă Domnului Dom-
 niilor, că în veac este mila lui.

Celui ce face minuni mari, unu-
 la, că în veac este mila lui.

Celui ce a făcut cerlurile cu in-
 teloare, că în veac este mila lui.

Celui ce a întărât pământul pres-
 teape, că în veac este mila lui.

Celui ce a făcut luminători mari,
 șuntoni, că în veac este mila lui.

Soarele spre stăpânirea zilei, că
 în veac este mila lui.

Luna și stelele spre stăpânirea
 noptei, că în veac este mila lui.

Celui ce a bătut Eghipetul cu cei
 întâi născuți ai lor, că în veac este
 mila lui.

Și a scos pre Israile din mijlocul
 lor, că în veac este mila lui.

Celui ce a împărțit Marea Roșie
 intru despărțituri, că în veac este mi-
 la lui.

Și a trecut pre Israile prin mijlo-
 cul ei, că în veac este mila lui.

Și a scuturat pre Faraon și pu-

tereia lui în Marea Roșie, că în veac este mila lui.

16. Celui ce a trecut norodul său în pustie, că în veac este mila lui.

17. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila lui.

18. Și a omorât împărați tari, că în veac este mila lui.

19. Pre Sion, împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui.

20. Și pre Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila lui.

21. Și le-a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila lui.

22. Moștenire lui Israîl slugei sale, că în veac este mila lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pre noi Domnul, că în veac este mila lui.

24. Și ne-a izbăvit pre noi de vrășmașii noștri, că în veac este mila lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui.

26. Mărturisiti-vă Dumnezeului cresc, că în veac este mila lui.

PSALMUL LUI DAVID, 140

În numele lui, acolo am se-

zis, că aduam adus noi

în mijlocul lui, am spân-

zat organele noastre.

Că acolo ne-au întrebat pre noi,

cei care au robit pre noi, cuvinte de

cântări, și cei ce ne-au dus pre noi,

cântări nouă din cântările

Bienoului.

Cum vom cântă cântarea Dom-

nului în pământ strein?

De te voiu uită Ierusalime, uita-

te și sic dreapta mea.

Să se lipiască limba mea de gru-

mazul meu, de nu-mi voiu aduce a-

mintea de tine, de nu voiu pune înainte

Ierusalimul, ca întru începutul veseli mele.

Adă-ți aminte, Doamne, de fiii

lui Edom, în ziua Ierusalimului, carii

ziceau:

8. Stricați-l, stricați-l până la teme-

liile lui!

9 Fata Vavilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplăti ţie răsplătirea ta, carea ai răsplătit nouă.

10 Fericit este carele va apucă și va lovi pruncii tăi de peatră!

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID, 137,

De carele și Agheu și Zaharia.

Mărturisi-mă-voiu ţie Doamne cu toată inima mea, înaintea îngeriilor voiu cântă ţie, că ai auzit toate graiurile gurei mele.

Inchină-mă-voiu la Biserica ta cea sfântă, și mă voiu mărturisi numelui tău, intru mila ta și adevărul tău, că ai mărit preste tot numele cel sfânt al tău.

Ori în ce zi te voiu chemă, degrabă mă auzi, înmulți-mă-vei în sufletul meu, cu puterea ta.

Mărturisiască-se ţie, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurei tale.

Și să cânte intru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

Că înalt este Domnul, și la cele

A NOUĂPĂRĂDINCA

121

umerite privoțe, și cele înalte de de parte le cupoțe.

7 De voiu merge în mijlocul necasului, mă vei văz; preste mânia vrăjitorilor mel întins-ai mânila tale și m'a mantuit dreapta ta.

Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila ta este în veac, lucrurile mânilor tale nu le trece cu vederea;

Intru sfârșit.

PSALMUL LUI DAVID, 138,

Al Zahariei, intru risipire.

Oamne, cercatu-m'ai și m'ai cunoscut; tu ai cunoscut sederea mea și scularea mea.

Tu ai priceput gândurile mele de departe.

Cărarea mea și funia mea tu o ai iscudit, și toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

Iată, Doamne, tu ai cunoscut toate cele de pre urmă și cele de de mult.

Tu m'ai zidit și ai pus preste mine mâna ta.

6. Minunată s'a făcut știința ta de către mine, întăritu-s'a, nu voiу puteа spre dânsa.

7. Unde mă voiу duce dela Duhul tău? Si dela fața ta unde voiу fugă?

8. De mă voiу sună în cer, tu acolo ești; de mă voiу pogoră în iad, de față ești.

9. De voiу luă aripile mele de dimineață și mă voiу sălășlui la marginile mărei,

10. Si acolo mâna ta mă va povătuи și mă va țineă dreapta ta.

11. Si am zis: au doară întunerecul mă va acoperă? Si noaptea este luminare întru desfătarea mea.

12. Că întunerecul nu se va întuneca dela tine, și noaptea ca ziua se va lumenă; precum este întunerecul ei, așa și lumina ei.

13. Că tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecele maicei mele.

14. Mărturisimă-voiu ție, că cu înfricoșare te-ai minunat, minunate sânt lucrurile tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu s'a ascuns osul meu dela tine, carele l'ai făcut întru ascuns, și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l'a văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scrie; în zile se vor zidi și nimenea întru dânsii.

17. Iară mie foarte îmi sânt cinstiți prietenii tăi Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpâniile lor.

18. Numără-voiu pre dânsii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m'am și încă sânt cu tine.

19. De vrei să omori pre păcătoși Dumnezeule, bărbații săngiurilor, dețărați-vă dela mine.

20. Că pricinuitorii sânteți întru gânduri, luă-vor întru deșertăciuni cetățile tale.

21. Au nu pre cei ce te urăsc pre tine, Doamne, i-am urit, și asupra vrășmașilor tăi m'am topit?

22. Cu urâciune desăvârșit i-am urit pre ei, neprietenii mi s'au făcut mie.

23. Ispitește-mă Dumnezeule și cu-

noaște inima mea, cearcă-mă și cu noaște cărările mele,

24. Si vezi, de este calea fărădelegei întru mine, și mă îndreptează în calea cea veșnică.

Intru sfârșit.

PSALMUL LUI DAVID, 139.

Scoate-mă Doamne dela omul vi-clean, dela bărbatul nedrept mă izbăvește.

2. Carii gândeau nedreptate în ini-mă, toată ziua rânduiau războae.

3. Ascuțit-au limba lor ca de șear-pe, otravă de aspidă supt buzele lor.

4. Păzește-mă Doamne de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepți mă scoate, carii au gândit să împede-ce pașii mei.

5. Ascuns-au mândrii cursă mie și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare sminteli mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești tu; ascultă Doamne glasul rugăciunei mele!

7. Doamne, Doamne, puterea mân-

tuirei mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de războiu.

8. Să nu mă dai, Doamne, dela dorirea mea, celui păcătos; gândit-ai împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înnalte.

9. Capul încungurărei lor, oste-neala buzelor lor va acoperi pre-dânsii.

10. Cădeă-vor preste dânsii cărbuni, cu foc îi vei surpă pre dânsii în ticăloșii, și nu vor putea răbdă.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrep-tă pre pământ; pre bărbatul nedrept retele îl vor vână spre stricăciune.

12. Cunoscut-am, că va face Dom-nul judecată săracilor și izbândă lipsiștilor.

13. Insă drepții se vor mărturisi nu-melui tău, și vor locuи drepții cu fa-ța ta.

SLAVĂ...

PSALMUL LUI DAVID 140.

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă; ià aminte glasul rugăciunei mele, când strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâea înaintea ta, ridicarea mânilor mele, jertfă de seară.
3. Pune Doamne streajă gurei mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.
4. Să nu abăti inima mea spre cunțe de vicleșug, că să tăgăduesc răspunsurile cele din păcate,
5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, și nu mă voiî însotî cu aleșii lor.
6. Certă-mă-va dreptul că milă și mă va muștră, iară un tuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu,
7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Inghiștu-s'au lângă peatră judecătorii lor,
8. Auzi-se-vor grajurile mele, că s'au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s'au rupt pre pământ, risipit-s'au oasele lor lângă iad.
9. Căci către tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre tine am nădăjduit, să nu iai sufletul meu.
10. Păzește-mă de cursa carea mi-au

pus mie, și de smintelele celor ce fac fărădelege.

11. Cădeâvor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sănt eu până ce voi trece.

PSALMUL 141

Al intelegerelui lui David, când a fost el în peșteră rugându-se.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsă-vouî înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Când lipsia dintru mine duhul meu, și tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta, în carea am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama deadreapta și am privit, și nu eră cine să mă cunoască.

6. Perit-a fuga dela mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către tine Doamne, zis-am: tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

8. Iă aminte spre rugăciunea mea,
că m'am smerit foarte.
9. Izbăvește-mă de cei ce mă go-
nesc, că s'au întărit mai vârtos decât
mine.
10. Scoate din temniță sufletul meu,
ca să se mărturisescă numelui tău.
11. Pre mine mă aşteaptă dreptii,
până ce vei răsplăti mie.

PSALMUL LUI DAVID, 142

Când îl goniă pre el Avesalom fiul său.

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea; intru adevărul
tău auzi-mă, intru dreptatea ta.

2. Și să nu intri la judecată cu ro-
bul tău, că nu se va îndrepta înaintea
ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrășmașul sufletul
meu, împilat-a la pământ viața mea,
așezatu-mă intru intuneric ca pre
mortii veacului.

4. Și s'a măhnit intru mine duhul
meu, intru mine s'a turburat inima
mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele
cele din început, cugetat-am la toate

lucrurile tale, la faptele mânilor tale
cum gândit.

Tins-am către tine mânila mele,
sufletul meu, ca niște pământ fără de
apă, ție.

Degrab auzi-mă Doamne, slă-
bit-a duhul meu, să nu întorci fața ta
dela mine, și mă voi asemănă celor
ce se pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineața mila-
ta, că spre tine am nădăduit. Arată-
mi mie, Doamne, calea în carea voiu
merge, că la tine am ridicat sufletul
meu.

9. Scoate-mă dela vrășmașii mei,
Doamne! La tine am scăpat.

10. Invață-mă să fac voea ta, că tu
ești Dumnezeul meu, Duhul tău cel
bun mă va povătu la pământul cel
drept.

11. Pentru numele tău Doamne mă
vei via, intru dreptatea ta vei scoate
din necaz sufletul meu,

12. Și intru mila ta vei sfârși pre
vrășmașii mei, și vei perde pre toți

**cei ce necăjesc sufletul meu, că eu
sânt robul tău.**

Slavă...



DUPĂ A NOUĂSPRÄZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., de trei ori, Prea Sfântă Treime... Să după! Tatăl nostru..., Tropărele acestea:

Glas 7.

Mulțamind te slăvesc Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoșilor le-ai dat pocăință!

Măntuitorule, să nu mă rușinezi, când vei veni să judeci toată lumea, pre mine carele am făcut lucruri de rușine!

Slavă...

Fără de număr gresindu-ți, și pedepse ne-numără aștept. Dumnezeul meu, îndură-te și mă măntuește!

Si acum...

La mulțimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanțurile greșalelor mele, de Dumnezeu Născătoare!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Ctăpâne Christoase Dumnezeule, carele cu patimile tale ai vindecat patimile mele, și cu ra-

nele tale ai tămaduit ranele mele, dăruiește-mi me, carcele mult ţi-am greșit, lacrimi de umilință. Amestecă cu trupul meu din miroseala Făcătorului de viață Trupului tău și îndulcește sufletul meu cu cinstiț Sângele tău de amârăciunea cu carea mă adăpat împotrivnicul. Înnalță mintea mea către tine, carea este trasă jos, și mă ridică din prăpastia perzărei, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de măngâere, care întorc fiii la moștenirea lor. Sânt intunecat la minte de patimile lumesti, nu pot să cau către tine întru durere, nu pot să mă înferbânt cu lacrimile dragostei ceii către tine, ci Stăpâne Doamne Iisus Christoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșit și înimă dureroasă spre căutarea ta. Dăruiește-mi darul tău, și de iznoavă înœște întru mine închipuirile icoanei tale. Parăsitu-te-am eu, nu mă părăsi tu pre mine. Ești spre căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea ta și mă numără împreună cu oile turmei tale celei alese. Hrănește-mă pre mine împreună cu dânsene din verdeata dumnezecăștilor tale taine, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicei tale și ale tuturor sfintilor; amin.



dânșii, trimite săgețile tale și-i vei turbură pre ei.

7. Trimite mâna ta dintru înnălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor streini,

8. A cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătăței.

9. Dumnezeule, cântare nouă voi cantică tie, în psaltire cu zece strune voi cantică tie,

10. Celui ce dai mântuire împărațiilor, celui ce izbăvești pre David, robul tău, de sabie cumplită.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor streini, a cărora gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătăței.

12. Ai cărora fiii lor ca niște tinere odrasle, înfipte întru tinerețele lor, fetele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericei.

13. Cămăriile lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru eșirile lor.

CATISMA A DOUĂZECEA.

PSALMUL LUI DAVID, 143,

Improtiva lui Goliat.

1. ine-este-cuvântat Domnul Dumnezel meu, cel ce învață mânilor mele spre oștire, degetele mele spre războiu.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru el am nădăjduit, cel ce supune norodul meu supt mine.

3. Doamne, ce este omul că te-ai făcut cunoscut lui? sau fiul omului că îl socotești pre el?

4. Omul, deșertăciunei s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă ceriurile și te pogoară, atinge-te de munți și vor fumegă.

6. Fulgeră fulgere și vei risipi pre

CATISMA A DOUĂZECEA.

PSALMUL LUI DAVID, 143,

Improtiva lui Goliat.

1. ine-este-cuvântat Domnul Dumnezel meu, cel ce învață mânilor mele spre oștire, degetele mele spre războiu.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru el am nădăjduit, cel ce supune norodul meu supt mine.

3. Doamne, ce este omul că te-ai făcut cunoscut lui? sau fiul omului că îl socotești pre el?

4. Omul, deșertăciunei s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă ceriurile și te pogoară, atinge-te de munți și vor fumegă.

6. Fulgeră fulgere și vei risipi pre

14. Boii lor grași; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițile lor.

15. Fericit-a pre norodul căruia sănt acestea, fericit este norodul, căruia Domnul este Dumnezeul lui.

LAUDEI LUI DAVID, 144.

Innălță-te-voiu Dumnezeul meu, Impăratul meu, și bine-voiu-cuvântă numele tău în veac și în veacul veacului.

2. In toate zilele bine-te-voiu-cuvântă și voiu lăudă numele tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte, și mărimei lui nu este sfârșit.

4. Neamul și neamul vor lăudă lucrurile tale, și puterea ta vor vesti.

5. Mare cuviința slavei sfintirei tale vor grăi, și minunile tale vor povesti.

6. Si puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și mărimea ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimei bunătăței

tale vor vesti, și de dreptatea ta se vor bucură.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelungrăbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui preste toate lucrurile lui.

10. Mărturisiască-se ţie, Doamne, toate lucrurile tale, și cuviosii tăi binesă-te-cuvinteze.

11. Slava împărăției tale vor spune, și puterea ta vor grăi,

12. Ca să facă cunoscută filor omeniști puterea ta, și slava marei cuvinței împărăției tale.

13. Impărăția ta este împărăție a tuturor veacurilor, și stăpânia ta intru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul intru toate cuvintele sale, și cuvios intru toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pre toți cei ce cad, și îndrepează pre toți cei surpați.

16. Ochii tuturor spre tine nădăj-

duesc, și tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deșchizi tu mâna ta, și saturi pre tot cel viu de buna voință.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, și milostiv întru toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-l cheamă pre el, de toți cei ce-l cheamă pre el întru adevăr.

20. Voea celor ce se tem de el va face, și rugăciunea lor va auzi și-i va mântuia pre dânsii.

21. Păzește Domnul pre toți cei ce-l iubesc pre el, și pre toți păcătoșii va perde.

22. Lauda Domnului va grăbi gura mea, și bine-să-cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

SLAVĂ...

Alilua.

PSALMUL 145.

Al lui Agheu și al Zahariei.

Laudă, suflete al meu, pre Domnul! Lăudă-voiu pre Domnul în viață

mea, cântă-voiu Dumnezeului meu până ce voi fi.

2. Nu vă nădăjduiți spre boeri, spre fiili oamenilor, întru carii nu este mantuire.

3. Ești-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său,

4. În ziua aceea vor peri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacob este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeului lui,

6. Spre cel ce a făcut ceriul și pământul, marea și toate cele ce sănt într-insele;

7. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepti, Domnul păzește pre cei nemernici.

9. Pre săracul și pre văduva va primi și calea păcătoșilor o va perde.

10. Impărați-va Domnul în veac,
Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în
neam.

Aliluia.
PSALMUL 146
Al lui Agheu și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să i se îndulciască lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va adună.

3. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă și leagă ztruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria lui, și principerei lui nu este număr.

6. Cel ce priimește pre cei blânci Domnul, și smerește pre cei păcătoși până la pământ.

7. Incepeti a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă ceriul cu nouri, celui ce gătește pământului ploae,

celui ce răsare în munți iarba și pajiște spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor, și puilor corbilor celor ce-l cheamă pre el.

10. Nu intru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine-i-va plăceă.

11. Bine-va-voi Domnul întru cei ce se tem de dânsul, și întru cei ce nădăjduesc spre mila lui.

Aliluia.
PSALMUL 147
Al lui Agheu și al Zahariei.

Laudă, Ierusalime, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul tău, Sioane;

2. Că a întărit încuetorile porților tale, binecuvântat-a pre fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotărăle tale pace, și cu grăsime de grâu te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrabă aleargă cuvântul lui,

5. Al celui ce dă zăpada sa ca lâna, al celui ce presară negura ca cenușa,

6. Al celui ce pune gheața sa ca pâ-

nile, împrotiva feței gerului lui cine va suferi?

7. Trimită-va cuvântul său și le va topă pre ele, suflă-va duhul lui și vor curge ape.

8. Cel ce vestește cuvântul său lui Iacov, îndreptările și judecătile sale lui Israîl.

9. Nu a făcut aşa la tot neamul, și judecătile sale nu le-a arătat lor.

SLAVĂ...

Alilua.

PSALMUL 148

Al lui Agheu și al Zahariei.

Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați pre el întru cele înalte.

2. Lăudați pre el toți îngerii lui, lăudați pre el toate puterile lui.

3. Lăudați pre el soarele și luna, lăudați pre el toate stelele și lumina.

4. Lăudați pre el ceriurile ceriurilor și apa cea mai pre sus de ceriuri să laude numele Domnului.

5. Că el a zis, și s'a făcut; el a poruncit, și s'a zidit.

6. Pusu-le-au pre ele în veac și în

vecul veacului, poruncă a pus și nu va trece.

7. Lăudați pre Domnul de pre pământ, balaurii și toate adâncurile,

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul lui,

9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți chedrii,

10. Hiarele și toate dobitoacele, cele ce se târasc și paserile cele zburătoare,

11. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului,

12. Tinerii și fecioarele, bătrâni cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s'a înnăltat numele al lui, unuia,

13. Mărturisirea lui pre pământ și în cer. Si va înnăltă cornul norodului său,

14. Cântarea tuturor cuvioșilor lui, filor lui Israîl, norodului ce se apropie de dânsul.

Aliluia.

PSALMUL 149.

- C**ântați Domnului cântare nouă,
lauda lui în Biserică cuvișilor.
2. Veseliască-se Israil de cel ce l-a
făcut pre el, și fiii Sionului să se bu-
cure de împăratul lor.
3. Să laude numele lui în hore, în
timpane și în psaltire să-i cânte lui.
4. Că binevoește Domnul întru no-
rodul său, și va înălță pre cei blânzi
întru mântuire.
5. Lăudă-se-vor cuvișii întru sla-
vă, și se vor bucură întru așternutu-
rile sale.
6. Innălțările lui Dumnezeu în gât-
lejul lor, și săbii de amândouă păr-
țile ascuțite în mânilor lor.
7. Ca să facă izbândă întru nea-
muri, muștri și întru noroade.
8. Ca să lege pre împărații lor cu o-
bezi și pre slăviții lor cu cătușe de fer.
9. Ca să facă întru dânsii judecată
scrisă. Slava aceasta este tuturor cu-
vișilor lui.

Aliluia.

PSALMUL 150.

Lăudați pre Dumnezeu întru
sfintii lui, lăudați pre el întru tăria
puterei lui.

2. Lăudați pre el întru puterile lui,
lăudați pre el dupre mulțimea mări-
rei lui.

3. Lăudați pre el în glas de trâmbi-
tă, lăudați pre el în psaltire și în a-
laută.

4. Lăudați pre el în timpane și în
hore, lăudați pre el în strune și în or-
gan.

5. Lăudați pre el în chimvale bine
răsunătoare, lăudați pre el în chim-
vale de strigare. Toată suflarea să
laude pre Domnul.

SLAVĂ...

Stînte Dumnezeule..., de 3 ori, Prea Sfântă Tre-
ime... Si după Tatăl nostru..., Troparele acestea:

Glas 7.

Plinirea tuturor bunătăților tu ești, Christoase

al meu. Umple de veselie și de bucurie sufletul meu și mă mantuiește, ca un mult milostiv!

Slavă...

De am și greșit, Christoase Mântuitorul meu, înaintea ta, iară alt Dumnezeu afară de tine nu știu, și nădăjduesc la milostivirea ta. Deci mă priimește pre mine, cela ce mă intorc, Milostive Părinte și Fiile Unule născut și Duhul Sfinte, ca pre fiul cel curvar, și mă mantuiește!

Si acum...

Altă scăpare și ferbinte sprijineală, afară de tine, nu știu. Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către cel ce s'a născut din tine, Stăpână, ajută-mi și mă mantuiește pre mine robul tău!

Doamne miluește, de 40 de ori, și Rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Christoase Dumnezeul meu, miluește-mă pre mine păcătosul și-mi iartă mie nevrednicului robului tău, câte ți-am greșit în toată vremea vieței mele și până astăzi. Si orice am păcatuit ca un om: cele cu voe ale mele păcate și cele fără de voe, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocință și din răpire și din multă mea lenevire și trăndăvire; ori de m'am jurat pre numele tău cel sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărit pre cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vre un prieten a năzuit la mine și l'am trecut cu vederea, sau pre vre un frate de am

necăjit și l'am amărit, sau stănd eu la rugăciune și la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele violene, sau de m'am desfătat afară de cuvință, sau de am râs nebunște, sau de am grăbit glume, sau de m'am trufit, sau la măririi deșarte de am gândit, sau la frumosetă deșartă de am privit și de dânsa m'am biruit, sau de am bârsit, sau de m'am lenevit de rugăciunea mea, sau de n'am pazit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăbit vorbe deșarte, sau altceva rău de am făcut, pentru că acestea toate și mai multe decât acestea am lucrat, pre care nici nu le țin minte;—miluește-mă Doamne și mi le iartă toate, ca un bun și iubitor de oameni, ca în pace să adorm și să dorm, cântând și binecuvântând și slavindu-te pre tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte și cu preasfântul și bunul și de viață săcătorul tău Duh; amin.



(PSALMUL 151).

Acest psalm deosebi este scris de David, și afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s'a bătut cu Goliat.

Ic eram întru frații mei, și mai Tânăr în casa tatălui meu; păscut-am oile tatălui meu.

Mânilo mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit psaltirea.

Și cine va vesti Domnului meu? Însuși Domnul, însuși va auzi.

Însuși a trimis pre îngerul său, și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a uns cu un tuldelemn al ungerei sale.

Frații mei buni și mari, și n'a binevoit întru dânsii Domnul.

Eșit-am întru întimpinarea celui de alt neam, și m'a blestemat întru i-dolii săi.

Iară eu zmulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui și am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.

Arătare cum se cefesc Cântările acestea în sfântul și marele Post, și mai ales cum ne-am obișnuit pre aicea nu a căntă Canoanele împreună cu Peasnele, ci a le cetei.

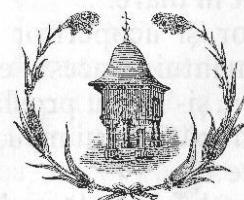
După ce zice Preotul: Cu mila și cu îndurăriile..., și fiind ziua lunii, începe un ceteț, din strana în carea îi este rândul, a cetei Canonul din Mineu al sfântului zilei. Și mai întâi cetește Stihurile Cântărei, până ce ajunge la: Inchegatu-s'au ca un părete apele..., și dela acela începe a țineă Stihurile pe 14, și punem Mineul cu Irmosul pe 6. Deci zicând Stihul: Inchegatu-s'au ca un părete apele..., cetește Irmosul, iar prin Biserici mari îl căntă. Apoi celelalte Stihuri împreună cu Troparele Canonului, tot acelaș ceteț le cetește. Iară ajungând la: Atuncea s'au grăbit voevozii..., începe în cealaltă strană a cetei Tripesnețul lui Chir Iosif pe 4. Iară la Stihul: Domnul cel ce împărătește veacurile..., începe a cetei alt Tripesneț al lui Chir Teodor Studitul. Și sfârșindu-se Stihurile, zice: Slavă... Troișna, Și acum... Bogorodisna. Apoi Pripeala: Slavă tîie Dumnezeul nostru, slavă tîie! și cetește Troparul lui Chir Teodor Studitului, fiindcă căte 5 Tropare are Peasna lui. Și pe urmă aceeași strană căntă Catavasia, Irmosul Canonului al doilea. Cu această rânduială se cetește și a 8 și a 9 Peasnă. Iară a 3-ia Peasnă o ceteam aşa: cetețul, carele cetește canonul Mineiului, zice Stihul: Domnul s'a suiat în ceriuri și a tunat..., apoi Troparul

Canonului și Stihul al 2: Si va dà tărie împărațiilor noștrii..., și al doilea Tropar al Canonului și Slavă... Si acum... cu Troparele Canonului. De aceea cantică Irmosul Mineiului dela a 3-ia Peasnă, pe urma Canonului. Așa facem și la Peasnă a 6. Iară a 4 și a 5 și a 7 Peasnă așa le cetim: zicem întâi Irmosul dela Canonul Mineiului, apoi cele dela sfârșit două Stihuri ale Pesnei, către Troparele Canonului, și Slavă... Si acum... Si Irmosul nu-l acoperim cu Pesnele, căci Irmosul se zice mai înainte de Pesne. Si numai după a 3 și după a 6 Peasnă se cantică Irmoasele Mineiului după Canon, fiindcă la acele Pesne nu se zice Irmosul mai înainte. Iară în celelalte zile ale săptămânei, afară de luni, așa se cetește și întâia Peasnă, precum s'a arătat pentru a 4 și pentru a 5 Peasnă. Dar în care Pesne va fi Tripesnețul, se cantică pe urma Canonului, Catavasia, Irmosul Tripesnețului, precum s'a arătat mai sus.

In știință să fie, că Octoiul nu se cantică în tot sfântul și marele Post, afară de duminici, ci numai Mineiul și Tripesnețul; dar în care Pesne nu este Tripesneț, se cetește numai Mineiul pe 4; iară Irmosul nu se numără, măcar de se și cantică unde nu este Tripesneț. Iară unde este Tripesneț se numără cu Irmosul pe 6, măcar fie și doi sfinti.

Așa se cucine: că de se vor întâmplă în zilele săptămânei, afară de sămbătă și de duminică, în Mineiu la rând doi sfinti, cantică Stihurile unuia la Vecernie, iară ale celuilalt la Hvalite pe 4, iară Canoanele lor le cetim ale amânduror sfintilor pe 6. Cantică Irmosul sfântului celui dintâi o dată, și după dânsul zicem trei Tropare, iară Bogorodișna se lasă a Canonului sfântului celui dințâi. Apoi ale sfântului al doilea asemenea zi-

cem două tropare în loc de unul, Slavă... Troparul al 3, Si acum... Bogorodișna. Iară unde vine Tripesnețul, tot pe 6 cetim Canoanele sfintilor amândurora, cu Bogorodișna Canonului al 2, cu Stihurile Pesnei, iară Slavă... Si acum... zicem la Tripesneț, după cum s'a mai arătat.



CÂNTAREA ÎNTÂIA A LUI MOISI

După ce s'a afundat Faraon.
Dela Eșire, Cap. 15.

Să cântăm Domnului, că cu slavă
s'a proslăvit; calul și pre călărețul
i-a aruncat în mare.

2. Ajutor și acoperitor s'a făcut
mic spre mântuire; acesta este Dum-
nezeul meu, și-l voi proslăvi pre el,
Dumnezeul părintelui meu, și-l voi
înnălță pre el.

3. Domnul cel ce sfăramă războa-
ele, Domnul este numele lui; carăle
lui Faraon și puterea lui a aruncat
în mare.

4. Pre călăreții cei aleși și căpete-
niile i-a afundat în Marea Roșie.

5. Cu marea i-a acoperit pre ei, a-
fundatu-s'au întru adânc, ca o peatră.

6. Dreapta ta, Doamne, s'a proslă-
vit întru tărie, mâna ta cea dreaptă a
sfărâmat pre vrășmași, și întru mul-

țimea slavei tale vei zdrobi pre cei
protivnici.

7. Trimis-ai mânia ta și i-a mân-
cat pre dânsii ca pre o trestie, și prin
dubul mâniei tale s'a împărțit apa.

Pe 14.

8. Încheagătă-s'au ca un părete a-
pele, încheagătă-s'au și valurile în
mijlocul mărei.

IRMOSUL

9. Zis-a vrășmașul: gonind voiu
prinde, împărți-voiu dobânzi, um-
pleă-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu
sabia mea, stârpi-va mâna mea.

10. Trimis-ai duhul tău, acoperi-
tu-i-a pre ei marea, afundat-s'au ca
plumbul în apă mare.

11. Cine este asemenea ție întru
dumnezei, Doamne? Cine este aseme-
neea ție proslăvit întru sfinți, minu-
nat și cu slavă făcând minuni?

12. Intins-ai dreapta ta, înghițită-i-a
pre dânsii pământul, povățuit-ai cu
dreapta ta pre norodul tău acesta,
pre carele l'ai izbăvit,

13. Chematu-l'ai cu puterea ta la locașul cel sfânt al tău. Auzit-au nemurile și s'au cutremurat, dureri au cuprins pre cei ce locuiau în Filistiim.

Pe 8.

14. Atuncea s'au grăbit voevozii Edomului, și boerii Moavitenilor cuprins-a pre dânsii cutremur. Topit-u-s'au toți cei ce locuiau în Hanaan.

15. Să cadă preste dânsii frică și cutremur, cu mărirebrațului tău să se impetrească.

Pe 6.

16. Până ce va trece norodul tău, Doamne, până ce va trece norodul tău acesta, pre carele l'ai agonisit.

17. Ducându-i în lăuntru, răsădește-i pre ei în muntele moștenirei tale, în locașul tău cel gata, carele l'ai făcut, Doamne, sfințenie, carele l'au gătit mânilale.

Pe 4.

18. Domnul cel ce împărătește veacurile și în veac și încă. Căci a intrat

calul lui Faraon cu căruțe și cu călărași în mare,

19. Si a adus Domnul preste dânsii apa mărei, iară fiili lui Israil au umblat pre uscat prin mijlocul mărei.

Slavă... Si acum...



CÂNTAREA A DOUA A LUI MOISI.

Deia A-doua-lege, Cap. 32.

Cade-se a ști, că a doua oântare nici o dată nu se cetește, fără numai în sfântul și marele Post, marția. Si se cetește toată până la sfârșit, iară către Tropare zicem Pripeala:

Slavă tie Dumnezeul nostru, slavă tie!

Ia aminte, ceriule, și voi grăi, și audă pământul graiuri din gura mea.

2. Să aștepte ca ploaea răspunsul meu, și să se pogoare ca roua graiurile mele,

3. Ca ploaea pre troscot și ca polgnița pre iarbă, că numele Domnului am chemat; dați slavă Dumnezeului nostru.

4. Dumnezeu, adevărate sănt lucrurile lui, și toate căile lui judecăți.
 5. Dumnezeu este credincios, și nu este nedreptate întru dânsul, drept și cuvios este Domnul.
 6. Greșit-au, nu sănt ai lui fiii cei cu prihană; rudă în toartă și răzvrătită. Au acestea Domnului răsplătiți?
 7. Acest norod este nebun și nu înțeapt. Au nu însuși acesta Părintele tău te-a agonisit pre tine, și te-a făcut, și te-a zidit?
 8. Aducetă-vă aminte de zilele veacului, socotiți anii neamului neamurilor.
 9. Intreabă pre tatăl tău, și-ți va povestii ție, pre cei bătrâni ai tăi, și vor spune ție.
 10. Când a împărțit cel prea înalt neamurile, când a semănat pre fiii lui Adam,
 11. A pus hotărăile neamurilor, după numărul îngerilor lui Dumnezeu, și s'a făcut partea Domnului, norodul lui Iacob, funia moștenirei lui Israîl.
 12. L'a îndestulat pre el în pustie,

- întru sete de ardere în loc fără de apă.
 13. Incungiuratu-l'a pre el și l'a învățat și l'a păzit ca lumina ochiului.
 14. Ca un vultur să a acoperit cuibul său, și spre puii săi a dorit,
 15. Întinzându-și aripile sale; i-a primit pre ei și i-a ridicat pre umerile sale.
 16. Domnul înșuși i-a povățuit pre ei, și nu eră împreună cu dânsi dumnezeu strein.
 17. Ridicatu-i-a pre dânsii la vârtutea pământului, hrănitu-i-a pre ei cu rodurile țarinilor.
 18. Supt-au miere din peatră și undelemn din peatră vârtoasă,
 19. Unt de vacă și lapte de oaie, cu grăsimea meilor și a berbecilor, a filor de tauri și de țapi, cu grăsimile din măduva grâului, și sânge de struguri au băut vin.
 20. Si a mâncat Iacob și s'a saturat, și s'a lepădat cel iubit.
 21. Ingroșatu-s'a, îngrășatu-s'a, lățitu-s'a. Si a părăsit pre Dumnezeul cel ce l'a făcut pre el, și s'a depăr-

tat dela Dumnezeu Mântuitorul său.
 22. Mâniatu-m'a intru cei streini, întru urâciunile sale m'a amărât.
 23. Jertfit-a dracilor și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pre carii nu i-a știut, celor noui și celor ce de curând au venit, pre carii nu i-au știut părinții lor.
 24. Pre Dumnezeu, cel ce te-a născut, l'ai părăsit, și ai uitat pre Dumnezeul, cel ce te hrănește.
 25. Și a văzut Domnul și a râvnit și s'a întărâtat pentru mânia fiilor lor și a fiicelor,
 26. Și a zis: întoarce-voiu fața mea despre dânsii și voiu arată ce va fi lor în cele de apoi;
 27. Că neam în tort este, fiii la carii nu este credință întru dânsii.
 28. Ei m'au întărâtat pre mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-m'a intru idolii săi.
 29. Și eu voiu întărâtă pre ei întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voiu mâniă pre ei.
 30. Că foc s'a aprins din mânia mea,

arde-va până la iadul cel mai de jos,
 31. Mâncă-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților.
 32. Adună-voiu la ei rele, și săgețile mele le voiu sfârși întru dânsii,
 33. Topindu-se de foame și de mâncarea paserilor și de gârbovire nevindecată,
 34. Dinți de hiară voiu trimite asupra lor, cu veninul celor ce se târasc pre pământ.
 35. Dinafară ii va stârpì pre dânsii sabia, și dinlăuntru frica, Tânărul cu fata, sugătorul cu cel desăvârșit bătrân.
 36. Zis-am: risipì-voiu pre ei și voiu face să încezeze dintr-oameni poemirea lor;
 37. Fără numai pentru mânia vrășmașilor, ca să nu-și lungiască anii și ca să nu li se pună asupră protivnicii,
 38. Ca să nu zică: mâna noastră este înaltă și nu Domnul a făcut acestea toate.
 39. Că neam ce ș'a perdit sfatul este, și nu este întru dânsii știință.

40. Nu au gândit să înțeleagă, acestea toate să le ià în vremea cea viitoare!
41. Cum va gonì unul o mie, și doi vor mută zece mii,
42. De nu i-ar fi dat Dumnezeu pre-dânsii, și Domnul i-a dat pre ei.
43. Că nu sânt dumnezeii lor, ca Dumnezeul nostru, și vrășmașii noștri sânt neînțelegători.
44. Că din via Sodomului este via lor și viața lor din Gomora.
45. Strugurul lor, strugur de fiere, strugurul amărâciunei lor.
46. Mână de balauri este vinul lor, și mână de aspidă, nevindecată.
47. Au doară nu iată acestea toate s'au adunat la mine și s'au pecetluit întru comorile mele?
48. În ziua izbândirei voi răsplăti,
49. În vremea când va rătăci piciorul lor,
50. Că aproape este ziua peirei lor, și sânt de față cele gâtite vouă.
51. Că va judecă Domnul pre norodul său, și spre slugile sale se va îndură.

52. Că i-a văzut pre ei slăbănoși și părăsiți, în primejdii și neputincioși.
53. Si a zis Domnul: unde sânt dumnezeii lor, spre carii au nădăjduit?
54. Cărora grăsimea jertfelor lor mâncăfi, și beați vinul pomenilor lor?
55. Scoale-se, și vă ajute vouă, și să se facă vouă acoperitor!
56. Vedeți, vedeți, că eu sânt, și nu este Dumnezeu afară de mine.
57. Eu voiuc ucid și voi face viu, bate-voiu, și voiud vindecă, și nu este cine să se scoată din mâinile mele.
58. Că voiur ridică la ceriu mâna mea, și mă voiur jură pre dreapta mea și voi zice: viu sânt eu în veac,
59. Că voiur ascuță ca fulgerul sabia mea, și va luă judecată mâna mea,
60. Si voiur răsplăti pedeapsă vrășmașilor mei, și celor ce mă urăsc pre mine voiur răsplăti.
61. Imbătă-voiu săgețile mele de sânge, și sabia mea va mâncă carne,
62. Din sângele celor răniți și din robime, din capetele boerilor neamurilor.

63. Veseliți-vă ceriuri împreună cu el, și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

64. Veseliți-vă neamuri cu norodul lui, și să se întăriască lui toți fiii lui Dumnezeu,

65. Că săngelui fililor săi face izbândă, și va izbândi și va răsplăti pe deapsă vrășmașilor, și celor ce-l urăsc pre el va răsplăti,

66. Și va curăți Domnul pământul norodului său.

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A TREIA.

Pre Dumnezeu cinstește stearpa ceea ce a născut înstrenat.

Rugăciunea Anei, mama lui Samuil. Prorocul

Dela întăia a împăraților Cap. 2.

Intăritu-să inima mea întru Domnul, înnălțatu-să cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-să gura mea asupra vrășmașilor mei, veselitum' am întru măntuirea ta.

2. Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeul nostru, și nu este sfânt fără numai tu.

3. Nu vă lăudați și nu grăbiți înnalte intru mândrie, și să nu iasă mari grajuri din gura voastră.

4. Că Dumnezeul cunoștințelor este Doamnul, și Dumnezeul cel ce gătește isprăvile sale.

Pe 14.

5. Arcul celor tari a slăbit, și cei slabii s'au încins cu putere.

IRMOSUL

6. Cei sătui de pâne s'au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul.

7. Că cea stearpă a născut șeapte, și cea multă întru fii a slăbit.

8. Domnul omoară și face viu, po-goară în iad și ridică.

9. Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înnalță. Ridică dela pământ pre cel lipsit, și din gunoiu scoală pre cel sărac,

10. Ca să-l aşeze pre el cu puternicii norodului, și scaunul slavei să-l dea moștenire lui.

Pe 8.

11. Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și a binecuvântat anii dreptului.

12. Că nu se întărește omul cel puternic întru vîrtutea sa; Domnul slab va face pre protivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6.

13. Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa,

14. Că numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască și să știe pre Domnul și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4.

15. Domnul s'a suit în ceriuri și a tunat, el va judecă marginile pământului, drept fiind.

16. Si va dà tărie împăraților noștri și va înălță cornul unsului său.

Slavă... Si acum... ne om seb

CÂNTAREA A PATRA.

Rugăciunea Prorocului Avacum.

Cap. 3.

Doamne, auzit-am auzul tău și m'am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

2. In mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște, când se vor apropiă anii te vei cunoaște, când va veni vremea te vei arătă, când se va turbură sufletul meu întru mânie, de milă îți vei aduce aminte.

3. Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

4. Acoperit-au ceriurile bunătățea lui, și de lauda lui este plin pământul.

5. Si strălucirea lui, ca lumina va fi, coarne în mânilor lui, și a pus iubirea cea tare a vîrtutei lui.

6. Înaintea feței lui va merge cuvântul, și va ești spre pedepsire dinapoi lui.

7. Stătut-a, și s'a clătit pământul,
privit-a, și s'au topit neamurile.
8. Zdrumicatu-s'au munții cu silă,
topitu-s'au dealuri veșnice; călătorii
veșnice ale lor, în loc de ostenele au
văzut.
9. Sălașele Etiopilor se vor spăi-
mântă, și corturile pământului lui
Madiam.
10. Au doară intru râuri te vei mân-
niă, Doamne? Au intru râuri este iuți-
mea ta? Sau în mare este pornirea ta?
11. Că vei încălecă pre caii tăi, și în-
călecarea ta este mântuire.
12. Încordând vei încordă arcul tău
asupra schiptrurilor, grăește Domnul.
13. De râuri va crăpă pământul, ve-
deă-vor, și în durere vor fi noroadele.
14. Risipind apele mergerile, dat-a
adâncul glasul său, înălțimea nălu-
cirile sale.
15. Ridicatu-s'a soarele, și luna a
stătut intru rândueala sa.
16. Intru lumină săgețile tale vor
merge, intru strălucirea fulgerului
armelor tale.

17. Cu înfricoșare vei înpuțină pământul și intru mânie vei surpă neamurile.
18. Eșit-ai spre mântuirea norodui-
lui tău, ca să mantuiești pre cei unși
ai tăi ai venit.
19. Pus-ai în capetele celor fărăde-
lege moarte, ridicat-ai legături până
la grumazi. Până în sfârșit.
- IRMOSUL.
20. Tăiat-ai intru uimire capetele
celor puternici, cutremură-se-vor în-
tr'însele, deschide-vor frânele sale,
ca săracul cel ce mănâncă intru as-
cuns.
21. Si ai suit la mare caii tăi, turbu-
rând ape multe.
22. Păzit-am și s'a spăimântat ini-
ma mea de glasul rugăciunei buzelor
mele.
23. Si a intrat cutremur în oasele
mele, și intru mine s'a turburat vâr-
tutea mea.
24. Odihnă-mă-voiu în ziua necazu-

lui meu, ca să mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pe 8.

25. Pentru că smochinul nu va rodì, și nu vor fi roduri în vii,

26. Minți-va lucrul maslinului, și câmpii nu vor face mâncare.

Pe 6.

27. Lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

28. Iară eu intru Domnul mă voi bucură, veseli-mă-voiu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Pe 4.

29. Domnul Dumnezeul meu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșire,

30. Și preste cele înalte mă sue pre mine, ca să biruesc eu intru cântarea lui.

Slavă... Si acum... ob. șenit BGD

CÂNTAREA A CINCIA.

A sfântului Isaia Prorocul,

Cap. 26.

Denoapte mâncă duhul meu

către tine Dumnezeule, pentru că lumina sănt poruncile tale pre pământ.

2. Dreptate vă învățați cei ce locuieți pre pământ, că a înceitat cel necredincios, nu se va învăță dreptate, pre pământ adevărul nu-l va face.

3. Ridice-se cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului. Doamne, înalt este brațul tău, și n'au știut, iară cunoscând se vor rușină.

Pe 14.

4. Pizmuire va luă pre norodul cel neînvățat, și acum focul pre cei protivnici va mâncă.

IRMOSUL.

5. Doamne Dumnezeul nostru, pace dă noauă, că toate ne-ai dat noauă.

6. Doamne Dumnezeul nostru, căștișă-ne pre noi, Doamne afară de tine pre altul nu știm, numele tău numim.

7. Iară morții viață nu vor vedea, nici doftorii nu vor face vii.

8. Pentru aceasta le-ai adus asupra și ai perdit și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

9. Adauge lor rele, Doamne, adauge rele celor slăviți ai pământului.

Pe 8.

10. Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de tine, întru necaz mic pe despiseră ta este nouă.

11. Și precum ceea ce se chinuește se apropie să nască, și întru durerea sa a strigat, aşa ne-am făcut celui iubit al tău.

Pe 6.

12. Pentru frica ta, Doamne, în pântece am luat și am chinuit și am născut duhul măntuirei, pre carele l'am făcut pre pământ.

13. Nu vom cădeă, ci vor cădeă cei ce locuesc pre pământ.

Pe 4.

14. Inviă-vor morții, și se vor scula cei din mormânturi, și se vor veseli cei de pre pământ.

15. Că roaua cea dela tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădeă. Mergi norodul meu, intră în cămara ta, încue ușa ta, ascun-

de-te puțin, cătuși de cât, până ce va trece mânia Domnului.

Slavă... Si acum...

CÂNTAREA A SEASEA.

Rugăciunea lui Ionă Prorocul,

Cap. 2.

Din hiară a strigat Ionă, zicând:

(Aicea se cântă întâiul IRMOSUL)

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu și m'a auzit.

2. Din pântecele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu, aruncatul'mă întru adâncul inimei mărei și râurile m'au încungjurat.

3. Toate înnălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

4. Și eu am zis: lepădatu-m'am dela ochii tăi, oare mai adauge-voiu ca să privesc la Biserica ta cea sfântă?

5. Turnatu-s'a mie apă până la suflétul meu, adâncul cel din fund m'a încungjurat.

380 CÂNTAREA 6. RUGĂCIUNEA LUI IONA PROROCUL.

6. Afundătu-s'a capul meu întru crăpături de munți, pogorîtu-m'am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sănt încuetori veșnice.
7. Și să se sue din stricăciune viața mea la tine Doamne Dumnezeul meu.

Pe 6.

8. Când se sfârșiă din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

9. Și să vie la tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a ta.

Pe 4.

10. Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, mila sa s'au părăsit.

11. Iară eu cu glas de laudă și de mărturisire voiu jertfi ție, câte m'am făgăduit voiu dă ție, întru mantuirea mea Domnului.

Slavă... Si acum...

CÂNTAREA A SEAPTEA.

Rugăciunea sfintilor trei Coconi.

Daniil, Cap. 3.

Bine-ești-cuvântat Doamne

281 CÂNTAREA 7. RUGĂCIUNEA CELOR 3 COCONI. 281

Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și proslăvit este numele tău în veci,
2. Că drept ești pentru toate câte ai făcut noauă.

3. Și toate lucrurile tale adevărate și căile tale drepte și toate judecătile tale adevărate.

4. Și judecătile adevărului ai făcut, dupre toate cele ce ai adus asupra noastră, și asupra cetăței cei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul.

5. Că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.

6. Că am greșit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine.

7. Și am greșit întru toate și poruncile tale nu le-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut dupre cum ne-ai poruncit noauă, ca să fie bine noauă.

8. Și toate câte ai făcut noauă, și toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut.

9. Și ne-ai dat pre noi în mânilor vrășmașilor celor fărădelege, protiv-

nicilor celor pizmătareți, și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul.

10. Si acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi, și celor ce te cinstesc pre tine.

11. Nu ne dă pre noi până în sfârșit, pentru numele tău, și să nu risipești așezământul tău, și să nu depărtezi mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău, și Israel sfântul tău,

12. Cărora ai grăit să le înmulțești sămânța lor ca stelele ceriului, și ca năsipurul cel de pre marginea mărei.

13. Că, Stăpâne, ne-am împuținat mai vârtos decât toate neamurile și săntem împilați în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

14. Si nu este în vremea aceasta Domn, și Proroc, și Căpeneie, nici ardere-de-tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâe, nici loc a aduce înaintea ta și a află milă,

15. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat să fim priimiți.

16. Ca întru ardere-de-tot de berbeci și de junci, și ca întru zeci de mii de miei grași, aşa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se sfârșiască după tine, că nu este rușine celor ce nădăjduesc spre tine.

17. Si acum urmăm tie cu toată inima, și ne temem de tine, și căutăm fața ta.

18. Să nu ne rușinezi pre noi, ci fă cu noi dupre blândețele tale, și dupre multimea milei tale.

19. Scoate-ne pre noi, dupre minunile tale, și dă slavă numelui tău, Doamne.

20. Si să se înfrunteze toți cei ce arată robilor tăi rele, și să se rușineze de toată puterea ta, și tăria lor să se sfărâme.

21. Si să cunoască, că tu ești Domnul Dumnezeu însuți, și slăvit preste toată lumea.

22. Si nu au încetat cei ce i-au băgat pre dânsii slugile împăratului, arzând

cuptorul cu catran, și cu smoală, și cu călți, și cu vițe.

Pe 14.

23. Si s'a vârsat para deasupra cupitorului, de coți patruzeci și noauă.

24. Si au încungiurat și au ars pre carii i-au aflat împrejurul cupotorului Haldeilor.

25. Iară îngerul Domnului s'a pogorât împreună cu cei din prejurul Azariei în cuptor.

26. Si a scuturat para focului din cuptor.

27. Si a făcut mijlocul cupotorului ca un duh de roauă suflând, și nu s'a atins de dânsii nicicum focul, nici i-a întristat, nici i-a măhnit pre ei.

28. Atuncea acei trei, ca dintr-o gură au lăudat și au slăvit și bine au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cântarea celor trei Coconi.

Pe 8.

29. Bine-ești-cuvântat Doamne,

Dumnezeul Părinților noștri, și prea lăudat și prea înnălțat în veci.

30. Si bine-ești-cuvântat numele mărirei tale cel sfânt, și prea lăudat și prea înnălțat în veci.

Pe 6.

31. Bine-ești-cuvântat în Biserica sfintei slavei tale, și prea lăudat și prea înnălțat în veci.

32. Bine-ești-cuvântat cel ce vezi adâncurile și șezi pre Heruvimi, prea lăudat și prea înnălțat în veci.

Pe 4.

33. Bine-ești-cuvântat pre scaunul slavei împărăției tale, prea lăudat și prea înnălțat în veci.

34. Bine-ești-cuvântat întru întărirea ceriului, prea lăudat și prea înnălțat în veci.

Slava... Si acum...

Binecuvântați toate lucrurile

Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l
prea înnălțați pre dânsul în veci.

2. Binecuvântați îngerii Domnului,
ceriurile Domnului pre Domnul,
lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul
în veci.

3. Binecuvântați apele toate cele
mai pre sus de ceriuri, toate puterile
Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l
prea înnălțați pre dânsul în veci.

4. Binecuvântați soarele și luna,
stelele cerului pre Domnul, lăudați-l
și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

5. Binecuvântați toată ploaea și
roaua, toate duhurile pre Domnul,
lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul
în veci.

6. Binecuvântați focul și zădutul,
frigul și căldura pre Domnul, lăudați-l
și-l prea înnălțați pre dânsul în
veci.

IRMOSUL.

7. Binecuvântați roaua și poleginea
ță, gheața și gerul pre Domnul, lăuda-

ți-l și-l prea înnălțați pre dânsul în
veci.

8. Binecuvântați brume și zăpezi,
fulgere și nouri, pre Domnul, lăudați-l
și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

9. Binecuvântați lumina și întunere-
cul, nopțile și zilele pre Domnul,
lăudați-l și-l prea înnălțați pre dânsul
în veci.

10. Binecuvântați pământul, munții
și dealurile, toate cele ce răsară în-
tr'însele pre Domnul, lăudați-l și-l
prea înnălțați pre dânsul în veci.

11. Binecuvântați izvoarele, marea
și râurile și chiții și toate cele ce se
mișcă în ape pre Domnul, lăudați-l
și-l prea înnălțați pre dânsul în veci.

12. Binecuvântați toate paserile ce-
riului, hiarele și toate dobitoacele
pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnăl-
țați pre dânsul în veci.

13. Binecuvântați fiile oamenilor, bi-
necuvinteze Israil pre Domnul, lă-
udați-l și-l prea înnălțați pre dânsul
în veci.

Pe 6.

14. Binecuvântăți preoții Domnului, slugile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțăți pre dânsul în veci.
 15. Binecuvântăți duhurile și sufletele dreptilor, cei cuviosi și smeriți cu inima pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțăți pre dânsul în veci.

Pe 4.

16. Binecuvântăți Ananie, Azarie, Misail pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțăți pre dânsul în veci.
 17. Binecuvântăți apostoli, proroci și mucenicii Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înnălțăți pre dânsul în veci.

18. Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh, pre Domnul să-l lăudăm și să-l prea înnălțăm întru toți vecii.

Si acum...

19. Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântând și prea înnălțându-l pre dânsul întru toți vecii.

CÂNTAREA A NOUAU.

Cântarea Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.
 Dela Luca, Cap. 1, 46—55.

Mărește suflete al meu pre Domnul, și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

2. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.
 3. Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui, și mila lui în neam și în neam spre cei ce se tem de el.

4. Făcut-a tărie cu brațul său, risipit-a pre cei mândri cu cugetul ini-mei lor.

5. Surpat-a pre cei puternici de pre scaune, și a înnălțat pre cei smeriți. Pre cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, și pre cei bogăți i-a scos afară deșerti.

6. Luat-a pre Israîl sluga sa, ca să pomeniască mila, precum a grăit că-

tre părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

CÂNTAREA A ZECEA.

Rugăciunea sfântului Proroc Zaharia.
(Să aicea Irmosul se zice întâi).

Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului său,

2. Si a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugei sale,

3. Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui,

4. Mântuire de vrășmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pre noi.

5. Să facă milă cu părinții noștri și să-și aducă aminte de aşezământul cel sfânt al său.

Pe 8.

6. De jurământul carele s'a jurat către Avraam părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mânila vrășmașilor noștri izbăvindu-ne.

7. Să-i slujim lui întru sfîrșenie și

întru dreptate înaintea lui, în toate zilele vieței noastre.

Pe 6.

8. Si tu, pruncule, proroc celui prea înalt te vei chemă, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile lui.

9. Ca să dai cunoștința mântuirii norodului lui, întru ertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4.

10. Intru care ne-a cercetat pre noi răsăritul din înălțime, ca să se arate celor ce ședea întru întuneric și în umbra morței.

11. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei.

Slavă... Si acum...

După aceasta: Ceea ce ești mai cinstiță decât Heruvimii..., Slavă... Si acum..., Doamne miluiește de 2 ori, Doamne binecuvintează. Si de este preot, zice opustul, preoțește; iar de nu este preot, zicem așa:

Doamne Iisuse Christoase Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicei tale,

cu puterea cinstitei și de viață fațătoarei Crucii, ale sfintelor cerestilor celor fără-de-trupuri puteri, ale sfântului marcelui mucenic Ioan al Sucevei, ale prea cuviosilor de Dumnezeu purtătorilor părintilor noștri: Grigorie Decapolitul și Nicodim Sfîntul, și ale prea cuvioasei maicii noastre Parascheva, și ale sfântului proroc David, și ale tuturor sfintilor, miluiește-mă și mă măntuește pre mine păcătosul, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta fă închinăciuni, căte îți va fi prin putință. De aceea te îndeletnicește la rugăciuni, sau la rucodelie, cu obișnuita rugăciune, care este:

Doamne Iisuse Christoase Fiule al lui Dumnezeu, miluiește-mă pre mine păcătosul.



ARĂTARE PENTRU POLIELEU.

Polieleu (care se tâlmăcește: cu multă milostivire), ce să cântă la Praznice dumnezești, și ale Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, și la sfinti însemnați, carii au, dupre Tipic, privegheri, sau Polieleu.

Și cântăm doi Psalmi dela începutul Catismei a 19:
Unul 134.

**Lăudați numele Domnului, lăudați
slugi pre Domnul.**

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Acești doi Psalmi se cântă în fiește-care Praznic preste an, intru carea zi se va întâmplă. După carii se cântă Pripeala, cu Stihurile cele alese din Psalmi, dupre pricina Praznicului, sau a sfântului ce se prăznuște, dupre cum se arată mai jos.

Se cuvine a ști, că din 21 de zile ale lunei Septembrie, se cântă Polieleu în toate Duminicile, la Utrenie, până la Dechemvrie în 20. Iar dela Dechemvrie în 20, nu se cântă, Duminicile, la Utrenie, Polieleu până la Ianuarie în 14 zile (afară numai de se va întâmplă Praznic, sau sfânt). Iar dela Ianuarie în 14 cântăm Polieleu în toate Duminicile, până în Duminica brânzei.

Și aceasta a ști se cuvine, că în Duminica Curvarului cântăm Polieleu, acei doi Psalmi mai sus arătași, lângă cari adăugăm și al 3:

Larâul Vavilonului, acolo am șezut,,,

Cu alilua, frumos. Asemenea facem și în Duminica lăsatului sec de carne și în Duminica brânzei.

Iară din Duminica brânzei până la Septembrie în 21, în toate Duminicile, la Utrenie, nu cântăm Polieleu, ci numai la Praznice împăratești și la sfinti cari au privegheri, sau Polieleu, și Duminica de se vor întâmplă. Și în toate Duminicile preste an, când se cântă Polieleu, Catisma a 17 nu se cetește.



PRIPELE ȘI MĂRIMURI,
Cu Stihurile cele alese din Psalmi.

Facere a fericitului Filotei monahul. Iară Mărimurile sănt facere a fericitului Macarie sfîntul monah, cinstițul filozof și ritor. Iară alegerea Stihurilor din Psalmi este a lui Chir Nichifor Vlemid.

Luna Septemvrie în 8 zile,

La Nașterea Prea Sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, și purarea Fecioarei Maria.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Prea Sfântă Fecioară, și cinstim pre sfintii născătorii tăi, și slăvим prea slăvită naștere ta.

Altă Pripeală.

Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și prin tine cu noi.

1. Adă-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețele lui.
2. Prea slăvite s'au grăit pentru tine, Cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău.

4. Sfințit-a locașul său cel prea înalt. Dumnezeu este în mijlocul ei, și nu se va clăti.
5. Iată o am auzit pre ea în Evfrata, aflat-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei.
6. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l'a pre el spre locaș lui și.
7. Sfântă este Biserica ta, minunată intru dreptate.
8. Casei tale se cuvine sfîntenie, Doamne, întru lungime de zile.
9. Pomeni-voiu numele tău intru tot neamul și neamul.
10. Bine-este-cuvântat Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

Și după sfârșitul stihurilor, cântăm:

Slava...

Slavă ție Treime sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule sfinte, zicând: Slavă ție Dumnezeule.

Si acum...

Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă ție Dumnezeule...

De 3 ori.

Si iarăși cântăm: Mărimu-te pre tine... o dată.
Asa facem totdeauna când este Polieeu.

Luna Septembrie în 14 zile,
La Înnăltarea Cinstitei Cruci.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Dătătorule de viață Christoase, și cinstim Crucea ta cea sfântă, prin carea ne-ai mândruit pre noi din robia vrășmașului.

Altă Pripeală.

Dat-ai celor ce se tem de tine, semn,
ca să fugă dela fața arcului, zicând:
Crucea ta Christoase Dumnezeule.

1. Judecă Doamne pre cei ce-mi fac mie strămbătate, dă războiu celor ce-mi dau războiu mie.
2. Apucă armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu.
3. Însemnatu-să preste noi lumina feței tale, Doamne.
4. Văzut-au toate marginile pământului înțuirea Dumnezeului nostru.
5. Iar Dumnezeu Impăratul nostru mai înainte de veac a făcut mândru în mijlocul pământului.
6. Innălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinăți la asternutul picioarelor lui, că sfânt este.
7. Inchină-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui.
8. Atuncea se vor bucură toate lémnele dumbrăvei.

9. Că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

10. Mărtuește Doamne norodul tău și binecuvintează moștenirea ta, și-i paște pre ei, și-i ridică pre ei până în veac.

Slava... Si acum...

Luna Septembrie în 26 de zile,

La sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfinte Apostole al lui Christos și Evangheliste Ioane, și cinstim durerile și ostenelele tale, cu care te-ai ostenit, întru bună vestirea lui Christos.

Altă Pripeală.

Veniți toți pre fiul tunetului să-l lăudăm, pre Ioan păzitorul de curăție, zicând: Pre cel dela peptul lui Christos.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mânilor lui o vestește tăria.
2. Strălucit-an fulgerile lui lumiei.
3. Că a întărît lumea carea nu se va clăti.
4. În tot pământul a eșit vestirea lor și la marginile lumei grajurile lor.
5. Dumnezeu a stătut întru adunarea dumnezelor și în mijloc de dumnezei va judecă.

6. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi,
pune-vei pre ei boeri preste tot pământul.
7. Spuneți intru neamuri că Domnul s'a im-
părățit.
8. Vestiți intru neamuri slava lui, în toate no-
radele minunile lui.
9. Supus-a noroadele noauă, și neamurile supt
picioarele noastre.
10. Și însuși va dà putere și întărire norodul-
lui său; bine-este-cuvântat Dumnezeu.

Slavă... Și acum...



Intru întâia zi a lunei Octovrie,
La Acoperemântul Prea Sfintei Născătoarei de
Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Veniți toți pre Maica Luminei, pre
Sfânta Fecioara Maria să o lăudăm,
pre carea sfântul Andrei în Vlaher-
na pentru norod o a văzut cu sfintii
rugându-se, și să cinstim pre puter-
nicul ei acoperemânt.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 8.

Luna Octovrie în 14 zile,
La Cuvioasa Parascheva.

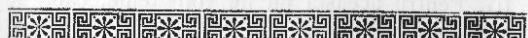
PRIPEALĂ.

Veniți, iubitorilor de prăznuire, să

**lăudăm pre Cuvioasa Parascheva, zi-
când: lauda Epivatului.**

1. Așteptând am așteptat pre Domnul, și a
căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.
2. Genunchele mele au slăbit de post, și tru-
pul meu s'a schimbat pentru unuldelemn.
3. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit
căi nășalnice.
4. Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie,
rupt-ai sacul meu și m'ai incins cu veselie.
5. Și să știți că minunat a făcut Domnul pre
cel envios al său.
6. Iată m'am indelungat fugind, și m'am să-
lăsluit în pustie.
7. Căutat-a pre tine fața mea, fața ta Doamne
voiu căută.
8. Cântați Domnului toți prea cuvioșii lui, și
vă mărturisîți pomenirei sfînteniei lui.
9. Lăudă-se-vor cuvioșii intru slavă, și se vor
bucură intru asternuturile sale.
10. Cinstită este înaintea Domnului moartea
cuvioșilor lui.

Slavă... Și acum...



Luna Octovrie în 26 de zile,
La Sfântul Marele Mucenic Dimitrie.
PRIPEALĂ.

**Mărimu-te pre tine, de chinuri răb-
dătorule, Sfinte Mare Mucenic Dimi-**

trie, și cinstim cinstite chinurile tale,
care pentru Christos le-a răbdat.

Altă Pripeală.

Veniți, iubitorilor de mucenici, să
lăudăm pre izvorâtorul de mir Dimitrie,
zicând: pre râvnitorul Mântuitorului.

1. Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor intru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.
2. Vârsat-a sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului.
3. Că pentru tine ne omorâm toată ziua.
4. Socotită-ne-am ca oile de junghiere.
5. Pus-a stârvurile robilor tăi mâncări paselor ceriului.
6. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă intru neamuri.
7. Să am fost răniți toată ziua.
8. Lămurită-ne-ai pre noi precum se lămurește argintul.
9. Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi intru odihnă.
10. Pentru aceasta nu ne vom teme, când se va turbură pământul.
11. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-a izbăvit pre ei.
12. Sfinților cari sănt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intru dânsii.

Slavă... și acum...

Luna Noemvrie în 8 zile,

La sfintii Arhangheli Mihail și Gavril și a celor
alte fără-de-trupuri Puteri.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Arhangheli și
Ingeri și toată ostășimea, Heruvimi
și Serafimi, cei ce slăviți pre Domnul.

Altă Pripeală.

Mărimu-te pre tine, sfinte Arhanghele al lui Christos, Mihaile, și pre
voi sfintilor Îngeri, Arhangheli, Începătorii, Stăpâniri, Scaune, Domnii,
Puteri, Heruvimi și înfricoșații Serafimi, cei ce proslăviți pre Domnul.

1. Mărturisi-mă-voiu tăie, Doamne, cu toată i-nima mea, și înaintea Îngerilor voiu cântă tăie.
2. Cela ce șade pre Heruvimi, clătăscă-se
pământul.
3. Binecuvântați pre Domnul toate Puterile
lui, slugile lui carii faceți voea lui.
4. Lăudați pre Domnul din ceriuri, lăudați-l
pre el intru cele înalte.
5. Să a șezut pre Heruvimi și a zburat, zburat
a preste aripile vânturilor.
6. Cu cuvântul Domnului ceriurile s'au întărit,
și cu duhul gurei lui toată puterea lor.

7. Inchinați-vă lui toți Îngerii lui.
8. Cel ce face pre Îngerii săi duhuri și per slugile sale pară de foc.
9. Binecuvântați pre Domnul toți Îngerii lui, cei puternici la vătute cari faceți cuvântul lui auzi glasul cuvintelor lui.
10. Binecuvântați Îngerii Domnului, cerințele Domnului pre Domnul lăudați-l.

Slavă... Și acum...

Luna Noemvrie în 13 zile,

La sfântul Ioan Gură-de-Aur.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, sfîntitorule Părinte Ioane Gură-de-Aur, și cinstim stântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Altă Pripeala.

Veniți toți într'un glas să lăudăm pre Ioan Gură-de-Aur, zicând: pre cel de obște învățător.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.
2. Gura mea va grăbi înțelepciune, și cugetul inimiei mele pricere.

3. Veniți filor ascultați-mă pre mine, frica Domnului voiu învăță pre voi.
4. Spune-voiu numele tau fraților mei, în mijlocul Bisericei te voiu cântă.
5. Doamne, iubit-am bună-cuvînța casei tale, și locul locașului slavei tale.
6. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăbi judecată.
7. Urât-am adunarea celor ce violenesc, și cu cei necredincioși nu voiu sedează.
8. Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăcă întru dreptate, și cuvișii tăi cu bucurie se vor bucură.
9. Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.
10. Fericiti sănt carii locuiesc în Casa ta, în veții vecilor te vor lăudă.

Slavă... Și acum...

Luna Noemvrie în 21 de zile,

La Intrarea în Biserică a prea sfântei Născătoarei de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, prea sfântă Fecioară, Cocoană, de Dumnezeu aleasă, și cinstim intrarea ta cea în Casa Domnului.

Altă Pripeala.

Veniți toți să lăudăm prea sfântă

ta Fecioara Maria, Prunca cea aleasă
lui Dumnezeu, și să cinstim ducerea
ei în Biserica Domnului.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte, în Cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.
2. Sfînțit-a locașul său cel prea înalt.
3. Casei tale se cuvînc sfînțenie, Doamne, întru lungime de zile.
4. Feței tale se vor rugă bogații poporului.
5. Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce tăie.
6. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica impăratului.
7. Înainte a stătut împărăteasa de-adreapta ta, în haină aurită, imbrăcată, impodobită.
8. Ascultă fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pre poporul tău, și casa părintelui tău.
9. Si va pofti împăratul frumșetea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei încină lui.
10. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi tie în veac și în veacul veacului.

Slavă... Si acum...

Luna Noemvrie în 30 de zile,
La Sfântul Apostol Andrei cel întâiu chemat.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, sfinte Apostole
al lui Christos, Andree, și cinstim du-

rerile și ostenelele tale, cu care te-ai
ostenit întru bună vestirea lui Christos.

De la 10 iulie Alta Pripeala.

Veniți toți într'un glas să lăudăm
pre Andrei cel întâiu chemat, zicând:
pre cel de un sânge cu Petru.

Stihurile caută-le Septemvrie în 26.

Luna Dechemvrie în 4 zile,
La Sfânta Marea Muceniță Varvara.

PRIPEALA.

Mărimu-te pre tine răbdătoare de
chinuri Mare Muceniță Varvaro, și
cinstim sfântă pătimirea ta, carea
pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Dechemvrie în 5 zile,
La Cuviosul Părintele nostru Sava cel sfînțit.

PRIPEALA.

Fericimu-te pre tine prea Cuvioase
Părinte Savo, și cinstim sfântă pome-

nirea ta, povățitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu ingerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să lăudăm pre Sava sfîntul, zicând: lauda Capadochilor.

Stihurile caută-le Octovrie în 14.

Luna Dechemvrie în 6 zile,
La sfântul Ierarh Nicolae.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfîntitorule Părinte Nicolae, și cinstim sfântă pomeneirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Altă Pripeală.

Veniți toți pământenii să lăudăm pre Ierarhul Nicolae, zicând: învățătorul celor din Mira.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Dechemvrie în 12 zile,
La sfântul Spiridon.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine sfîntitorule Pă-

rinte Spiridoane, și cinstim sfântă pomeneirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.



Luna Dechemvrie în 13 zile,
La sfintii Mucenici: Evstratie, Avxentie, Evghenie,
Mardarie și Orest.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinților Mari Mucenici, cei cinci la număr, și cinstim cinstite chinurile voastre, cele ce pentru Christos le-ați răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Dechemvrie în 25 de zile.

La Nașterea Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine, Dătătorule de viață Christoase, cela ce pentru noi acum cu trupul te-ai născut din cea ne-nuntită prea Curată Fecioara Maria.

Altă Pripeală.

Veniți împreună cu cetele îng-

rești să cântăm slavă celui dintru înălțime, lui Dumnezeu, zicând: celui ce s'a născut în peșteră.

1. Strigați Domnului tot pământul, cântați Numele lui, dați slavă laudei lui.

2. Izbăvire a trimis Domnul poporului său, sfânt și înfricoșat este numele lui.

3. Iar Dumnezeul nostru în cer și pre pământ, toate câte a vrut a făcut.

4. Și eu întâiu născut voiu pune pre dânsul, mai înaint decât împărații pământului, și se vor închină lui toți împărații pământului.

5. Din pâncea mai înainte de luceafăr te-am născut.

6. Domnul a zis către mine: Fiiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

7. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

8. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu unuldelemn al bucuriei, mai mult decât pre părășii tăi.

9. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toeagul dreptăței, toeagul Împărației tale.

10. Bine-este-cuvântat Domnul în veac; fie, fie.

Slavă... Si acum...

Luna Dechemyrie în 27 de zile,
La sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiaconul Stefan.

PRIPEALA

Mărimu-te pre tine sfinte Apostole,

întâiule Mucenice al lui Christos și Arhidiacone Stefane, și cinstim durerile și ostenelele tale, cu care te-ai ostenit întru bună vestirea lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Întru întâia zi a lunei Ianuarie,

La cea dupre trup Tăiere-împrejur a Domnului nostru Iisus Christos,

Si la pomenirea celui dintru sfinți Părintelui nostru Vasilie cel Mare.

PRIPEALA

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase, și cinstim a prea curatului tău trup tăierea-împrejur, cea dupre lege.

Alta Pripeala a Ierarhului.

Mărimu-te pre tine Ierarhe al lui Christos Vasilie, cela ce întru buna credință, pre Biserica lui Christos o ai întărit și fără prihană o ai păzit.

1. Strigați Domnului tot pământul, cântați Numele lui, dați slavă laudei lui.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

2. Izbăvire a trimis Domnul poporului său, slânt și înfricoșat este numele lui.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

3. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

4. Gura mea va grăbi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

5. Fie Numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

6. Binecuvântat este numele slavei lui de acum și până în veac.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase...

7. Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăcă cu dreptate, și cuvișii tăi cu bucurie se vor bucură.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

8. Fericiti cei ce locuiesc în Casa ta, în vecii vecilor te vor lăudă.

Mărimu-te pre tine Ierarhe...

Slavă... Si acum...

Luna Ianuarie în 6 zile,

La sfânta și dumnezeiasca Arătare a Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase, cela ce pentru noi acum cu trupul te-ai Botezat dela Ioan în apele Iordanului.

Altă Pripeală.

Botează-se Iisus al meu dela slugă, în râul Iordanului, zicând: luminând toată făptura.

1. Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața ta preste noi și ne miluește.

2. Și a tunat din cer Domnul, și cel înalt s'a dat glasul său.

3. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au temut.

4. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeul slavei a tunat, Domnul preste ape multe.

5. Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonei.

6. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

7. Tu ai întărît întru puterea ta mare, tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

8. Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Slavă... și acum...

Luna Ianuarie în 11 zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Teodosie începătorul de obște.

Pripelele vezi-le la sfântul Antonie, asemenea, schimbând numele.

Luna Ianuarie în 17 zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Antonie cel Mare.

PRIPEALĂ.

(Aceste Pripele să se pună și la alți cuvioși, schimbându-le numai numele).

Fericimu-te pre tine prea cuvioase Părinte Antonie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povătuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să lăudăm pre Marele Antonie, zicând: Slava călugărilor.

Stihurile caută-le Octovrie în 14.

Luna Ianuarie în 20 de zile,

La prea cuviosul Părintele nostru Eftimie cel Mare.

PRIPEALĂ.

Fericimu-te pre tine prea cuvioase Părinte Eftimie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povătuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să lăudăm pre Eftimie cel Mare, zicând: pre povătuitorul călugărilor.

Stihurile caută-le la Octovrie în 14.

Luna Ianuarie în 25 de zile,

Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Cu vrednicie este a te mări pre tine, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorule, cela ce adâncurile Duhului ai cercat și frumșetele vorbei și s'au adaus.

Altă Pripeala.

Veniți toți pre adâncul înțelepciuniei să-l lăudăm, pre Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, zicând: pre cel întocmai cu Ioan Teologul.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Ianuarie în 26 de zile,

Aducerea moaștelor sfântului Ioan Gură-de-Aur.
Pripelele și Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Ianuarie în 30 de zile,

La sfinții Trei Ierarhi.

Pripeala sfântului Vasilie.

Mărimu-te pre tine Ierarhe al lui Christos Vasilie, cela ce intru buna credință pre Biserica lui Christos o ai întărit și fără prihană o ai păzit.

A sfântului Grigorie.

Cu vrednicie este a te mări pre tine, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule, cela ce adâncurile Duhului ai cercat și frumșetele vorbei și s'au adaus.

A sfântului Ioan Gură-de-Aur.

Mărimu-te pre tine propoveduitoarele al pocăinței, Părinte Ioane Gură-de-Aur, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeului nostru.

La căte trei.

Veniți pre Vasilie, pre Grigorie să-i lăudăm, și pre Ioan cel cu Gura-de-Aur, zicând: pre apărătorii Treimei.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Luna Februarie în 2 zile,

La Intimpinarea Domnului nostru Iisus Christos.
PRIPEALA.

Mărimu-te pre tine Dătătorule de viață Christoase, și cinstim pre prea Curată Maica ta, de carea dupre lege acum te-ai adus în Biserica Domnului.

Altă Pripeala.

Veniți toți într'un glas să lăudăm pre Christos Dătătorul de viață și pre prea Curata sa Maică, pre cel ce du-

pre lege acum s'a adus în Biserica Domnului.

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Impăratului.
2. Incordează și bine sporește și împărătește pentru adevărul și blândețea și dreptatea.
3. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea.
4. Domnul în Biserica cea sfântă a sa, Domnul, în cer scaunul lui.
5. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Impăratului celui din cel sfânt.
6. Sfântă este Biserica ta, minunată întru dreptate.
7. Casei tale se cuvine sfînțenie, Doamne, întru lungime de zile.
8. Feței tale se vor rugă bogații norodului.
9. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.
10. Așa voiu cântă numelui tău în veac și voi aștepta numele tău, că este bun înaintea cuviosilor tăi.

Slavă... Și acum...

Luna Februarie în 24 de zile.

Întâia și a doua astare a Cinstișului Cap al sfântului Ioan Botezătorul.

PRIPEALA.

Mărimu-te pre tine sfinte, înainte
Mergătorule al Mântuitorului, Ioane,

și cinstim prea cinstită astarea capului tău.

1. Fericit bărbatul, carcle se teme de Domnul, intru poruncile lui va voi foarte.
2. Intru pomenirea veșnică va fi dreptul, de auzul rău-nu se va teme.
3. Că drept este Domnul și dreptatea a iubit, îndreptări a văzut fața lui.
4. Dreptul ca sinecăr va înflori și ca chedrul cel din Livan se va înmulți.
5. Că tu vei binecuvântă pre cel drept, Doamne, că cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pre noi.
6. Veseli-se-va dreptul de Domnul și va nădăjdui spre dânsul, și se vor lăudă toți cei drepti la inimă.
7. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi năsilnice.
8. Adevărul tău și mântuirea ta am spus, milă ta și adevărul tău n'am ascuns de către adunare multă.
9. Zis-am celor ce fac fărădelege: nu faceți fărădelege; și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.
10. Și limba mea se va învăță dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Slavă... Și acum...

Luna Martie în 9 zile.

La Sfinți patruzeci de Mucenici.

PRIPEALA.

Veniți toți, pre cei patruzeci de

Mucenici să-i lăudăm, cei din jazărul Sevastiei, zicând, pre podoaba mucenicilor.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Martie în 25 de zile,

La Buna-Vestire a Prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

PRIPEALA.

**Glasul Arhanghelului strigăm ţie
Prea Curată: Bucură-te cea plină de
Dar, Domnul este cu tine!**

1. Dumnezeule, judecata ta dă-o Impăratului, și dreptatea ta Fiului Impăratului.
2. Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.
3. Fi-va întărire pre pământ preste vârfurile munților.
4. Și se vor închină lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji lui.
5. Și a plecat ceriurile și s-au pogorit, și neînțelegă supt picioarele lui.
6. Din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău.
7. Pogorî-se-va ca ploaea pre lână, și ca o păcatură ce pică pre pământ.
8. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.
9. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israîl, cel ce face minuni însuși, și binecuvântat

este numele slavei lui în veac și în veacul veacului.

10. Și se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie!

Slavă... Și acum...

LA DUMINICA FLORILOR.

PRIPEALA.

**Mărimu-te pre tine dătătorule de
viață, Christoase. Osana întru cei din
înnălțime, și noi strigăm ţie. Bine-este-
cuvântat cel ce vii întru numele Dom-
nului.**

**Veniți și noi ca prunci să aducem
lui Dumnezeu credință ca niște ra-
muri de finic, zicând, și dragoste ca
niște stâlpări.**

1. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul.
2. Din gura pruncilor și a celor ce sun ai să-vârși laudă, pentru vrășmașii tăi.
3. Tie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și ţie se va dă rugăciune în Ierusalim.
4. Peatru carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului, dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

5. Domnul în Sion este mare și înalt preste toate noroadele. Auzit-a și s'a veselit Sionul și s'au bucurat fetele Iudeei.
6. Tocniți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile oltarului.
7. Bine-este-cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă.
8. Vestiți în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.
9. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Slava... și acum...

LA DUMINICA TOMEL

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viață, Christoase, cela ce pentru noi în iad te-ai pogorit și împreună cu tine pre toți i-ai înviat.

Altă Pripeala.

Veniți cu Apostolii să slăvим, Domnul meu și Dumnezeul meu, zicând, pre Christos cel ce a înviat.

1. Domnul s'a împărătit întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

2. Pentru că a întărit lumea carea nu se va căță.

ÎN LUNA APRILIE

421

3. Cinc va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.
4. Marturisescă Domnului milelele lui, și minunile lui fililor oamenilor.
5. Și ne-ai scos pre noi din întuneric și din umbra morței.
6. Că a sfârâmat porți de aramă, și zăvoară de fier a frânt, și i-a scos pre ei dintru întuneric și din umbra morței, și legăturile lor a rupt.
7. Să se scoale Dumnezeu și să se risipiască vrășmașii lui.
8. Aceasta este ziua carea o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'insa.
9. Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, înnalte-se mâna ta, nu uită pre săracii tăi până în sfârșit.
10. Doamne, Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi și tie.

Slava... și acum...

Luna Aprilie în 23 de zile,
La Sfântul Marele Mucenic Gheorghe.

PRIPEALĂ.

Veniți, iubitorilor de Mucenici, să lăudăm pre purtătorul de biruință Gheorghe, zicând, pre lauda Capadochilor.

Altă Pripeala.

Mărimu-te pre tine, de chinuri răbdătorule, Sfinte Mare Mucenice

Gheorghe, și cinstim cinstite chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Mai în 8 zile,

La Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu.
Pripelele și Stihurile caută-le la Septembrie în 26.

Luna Mai în 15 zile,

Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare.
Pripelele și Stihurile caută-le la Ianuarie în 17 zile.

Luna Mai în 21 zile,

La Sfinții Impărați Constantin și Elena.

PRIPEALA.

Mărimu-vă pre voi binecredincioșilor și întocmai cu Apostolii împărați, Constantine și Eleno, și cinstim sfântă pomenirea voastră, cei ce cu sfântul Botez pre toată lumea o auți luminat.

Veniți toți pre încoronății de Dum-

Alta Pripeala.

nezeu împărați să-i laudăm, pre Constantin cu Elena, zicând, pre lauda creștinilor.

Stihurile caută-le la Septembrie în 26 de zile.

Luna Mai în 25 de zile,

A treia afare a cinstișului Cap al Sfântului Ioan Botezătorul.

Pripelile și Stihurile caută-le la Februarie în 24.

LA INNĂLTAREA DOMNULUI NOSTRU IISUS CHRISTOS.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viață, Christoase, și cinstim cea la ceriuri, cu prea curatul tău Trup, dumnezeeasca înnălțare.

Alta Pripeala.

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, zicând, să măntuiască chipul lui Adam.

1. Toate neamurile plesniți cu mânilor, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
2. Și s'a suiat preste Heruvimi, și a zburat, zburat-a preste aripile vânturilor.
3. Ridicați boeri porțile voastre, și vă ridicați

porțile cele veșnice, și va intră Impăratul slavei.

4. Inchinați-vă lui toți ingerii lui.
5. Înnalță-te Doamne întru puterea ta, cântăvom și vom lăudă puterile tale.
6. Înnalță-te la ceriuri Dumnezeule, și preste tot pământul slava ta.
7. Domnul în cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește.
8. Zis-a Domnul, Domnului meu: șezi de-a dreapta mea, până ce voiu pune pre vrășmașii tăi aşternut picioarelor tale.
9. Dumnezeu șeade pre scaunul cel sfânt al său, și el va judecă lumea întru dreptate.
10. Cântați Dumnezeului nostru, cântați! Cântați Impăratului nostru, cântați!

Slavă... Si acum...

**IN DUMINICA POGORĂREI SFÂNTULUI
DUH.
PRIPEALĂ.**

Mărimu-te pre tine dătătorule de viață, Christoase, și cinstim pe Prea Sfântul tău Duh, pre carele dela Tatăl l'ai trimis dumnezeeștilor tăi Ucenici.

Alta Pripeala.

Slavă tăie Treime Sfântă: Părinte, Cuvântul și Duhul Sfinte, zicând: slavă tăie Dumnezeule!

Stihurile căută-le la Octovrie în 26.

Stihurile căută-le la Octovrie în 26.

1. Ceriurile spun slava lui Dumnezeu, și face rea mânilor lui o vestește tăria.
2. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.
3. Din cer a privit Domnul, văzut-a pre toți fișii oamenilor.
4. Foc înaintea lui va merge, și împrejurul lui visor foarte.
5. Aduce-ș'vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului, și se vor închină înaintea lui toate moștenirile neamurilor.
6. Dă-mi mie bucuria mântuirei tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.
7. Trimite-vei duhul tău și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.
8. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.
9. Nu mă lepădă pre mine dela fața ta, și Du hul tău cel Sfânt nu-l luă dela mine.
10. Domnul tărie norodului său va dă, Domnul va binecuvântă pre norodul său cu pace.

Slavă... Si acum...

Luna Iunie în 2 zile,
La Sfântul Marele Mucenic Ioan dela Suceava.

PRIPEALĂ

Mărimu-te pre tine Sfinte Mare Mucenice Ioane și cinstim sfântă pătmirea ta, carea pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile căută-le la Octovrie în 26.

Luna Iunie în 24 de zile,

La nașterea Sfântul Ioan Botezătorul.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte înainte
Mergătorule și Botezătorule al Mân-
tuitarului, Ioane, și cinstim cea din
cea stearpă prea slăvită nașterea ta.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să lăudăm,
pre Ioan Botezătorul, zicând, pre pri-
etenul Mirelui.

1. Bine-este-cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israîl, că a cercetat și a făcut izbăvire poporului său.

2. Și a ridicat corn de măntuire nouă în Casa lui David slugei sale.

3. Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepădă de dânsa.

4. Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

5. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvântă.

6. Să-i slujim lui întru sfințenie și dreptate înaintea lui, în toate zilele vieței noastre.

7. Și tu Pruncule, Proroc celui Prea Înnalt te vei chemă, că vei merge înaintea feței Domnului să gătești calea lui.

8. Ca să dai cunoștință măntuirii norodului lui.

9. Intru ertarea păcatelor lor pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

10. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei.

Slavă... Si acum...

Luna Iunie în 29 de zile,

La Sfinții Apostoli Petru și Pavel.

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinților Apostoli ai lui Christos, Petre și Pavele, cei ce pre toată lumea cu învățăturile voastre o ați luminat, și toate marginile către Christos le-ați adus.

Altă Pripeală.

Pre cetățenii Ierusalimului celui de sus să-i lăudăm: pre Petru și pre Pavel, zicând, pre Ucenicii lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Luna Iulie în 20 zile,

La Sfântul Proroc Ilie.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte Prorocule
al lui Dumnezeu, Ilie, și cinstim suirea

ta cea de foc, cu trupul, spre cer.

Stihurile caută-le la Februarie în 24.

Luna Iulie în 27 de zile,

La Sfântul Marele Mucenic Panteleimon.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine Sfinte Mare Mucenice și tămăduitorule, Panteleimoane, și cinstim sfintele chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octovrie în 26.

Luna Avgust în 6 zile,

La Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Christos.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine dătătorule de viață, Christoase, și cinstim a prea curatului tău Trup prea slăvita schimbare.

Altă Pripeala.

Schimbatu-să la față Iisus al meu Domnul, în muntele Tavorului, zicând, arătându-și slava sa.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cel ce primește pre cei blânzi, Domnul, și pre cei smeriți îi înaltează.

3. Cine se va suia în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al lui?

4. Doamne, cine va locui în locașul tău? Sau cine se va sălașui în muntele cel sfânt al tău?

5. Trimite lumina ta și adevărul tău.

6. Luminezi tu minunat din munții cei veșnici.

7. Lumea și plinirea ei tu o ai intemeiat.

8. Tavorul și Ermonul intru numele tău se vor bucură.

9. Doamne, intru lumina feței tale vor merge, și întru numele tău se vor bucură toată ziua.

10. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi de acum și până în veac.

Slavă... Și acum...

Luna Avgust în 15 zile,

La Adormirea Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

PRIPEALĂ.

Mărimu-te pre tine cea fără prihană, Maica lui Christos Dumnezeului nostru, și slăvim prea slăvită adormirea ta.

Altă Pripeala.

Cântare de eșire aducem ție, Marie, că te-ai mutat dela cele pământești, zicând, la veșnicile locașuri.

1. Strigați Domnului tot pământul, lăudați și vă bucurați și cântați.
2. În cetatea Domnului Puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
3. Și s'a făcut în pace locul lui și locașul lui în Sion.
4. Paharul măntuirei voiu luă și numele Domnului voiu chemă.
5. În pace împreună voi adormi și voi odihnă.
6. Prea slăvite s-au grădit pentru tine, Cetatea lui Dumnezeu.
7. Întoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie.
8. În mâinile tale voi pune duhul meu.
9. Domnul cel drept va tăia grumazii păcătoșilor.
10. Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu și scriul sfințirei tale.
11. Casei tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.
12. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Slavă... și acum...

Luna Avgust în 29 de zile,
La Tăierea Cinstițului Cap al Sfântului Ioan
Înainte-Mergătorul.

PRIPEALA.
Mărimu-te pre tine Sfinte Botăzătorule al Măntuitorului, Ioane, și

cinstim toți cinstită tăierea capului tău.

Altă Pripeala.

Veniți, pre prietenul Mirelui să-l
lăudăm, pre văditorul lui Irod, zi-
când, pre Mergătorul-Înainte Ioan.

Stihurile caută-le la Februarie în 24 de zile.



La Sfinții cei fără de argint Cosma și Damian
(1 Noemvrie și 1 Iulie).

PRIPEALA.

Mărimu-vă pre voi sfinților slăvițiilor făcătorilor de minuni, Cosmo și Damiene, și cinstim sfântă pomenirea voastră, povățuitorii celor rătăciți, vindecătorii celor bolnavi și împreună vorbitori cu îngerii.

1. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezelui lui Israîl.
2. Sfinților cari sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânsii.
3. Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul; întru poruncile lui va voi foarte.
4. Puternică pre pământ va fi sămânța lui.
5. Bun este bărbatul, carele se îndură și împrumută.
6. Că în veac nu se va clăti.

7. Imprumută-se păcătosul, și nu va plăti, iară dreptul se îndură și dă.
8. Toată ziua miluește și împrumută dreptul, și sămânța lui întru binecuvântare va fi.
9. Întru pomenire veșnică va fi dreptul.
10. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

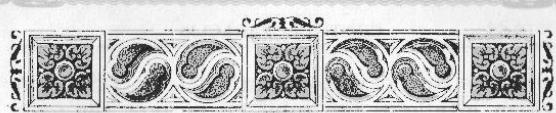
Slavă... Si acum...

La Sfinții cei fără de argint Chir și Ioan
(31 Ianuarie și 28 Iunie).

PRIPEALĂ.

Mărimu-vă pre voi Sfinților făcătorilor de minuni, slăviților, cei fără de arginți, Chire și Ioane, și cinstim cinstite pătimirile voastre, care pentru Christos le-ați răbdat.

Stihurile caută-le mai sus, la Sfinții Cosma și Damian.



CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA

AL PREA SFINTEI DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREI

Ce se cântă la toată scârba susțelui și la vreme de nevoie și de grijă.

Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascăr.

De este Preot, zice: Bine-este-cuvântat Dumnezeul nostru... iară de nu este Preot, se zice: Pentru rugăciunile săinților părinților noștri... Deaccea: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... și după: Tatăl nostru... Că a ta este împărația... Doamne miluește, de 12 ori. Apoi: Veniți să ne închinăm... de 3 ori. Deci: Doamne auzi rugăciunea mea.... Apoi: Dumnezeu este Domnul... de 3 ori... și Troparele acestea, glas 4:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și zmeriții, și să cădem, cu pocăință strigând, dintru adâncul susțelului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sărguește, că perim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi îndeșert, că numai pre tine te avem ajutătoare. De 2 ori.

Slavă... Si acum...

Nici odinioară nu vom tăceă noi nevredniciei a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi măntuit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ținut pre noi până acum

slobozi? Nu ne vom depărtă dela tine, Stăpână, că tu măntuești pre robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce ești singură binecuvântată.

După aceasta Psalmul 50: Miluește-mă
Dumnezeule...

CANON DE RUGĂCIUNE

CĂTRE PREA SFÂNTĂ NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU.

Peasna 1, Glas 8, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă în căruță l-a cufundat toiaugul lui Moisi, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind și despărțind marea și pre Israîl fugătorul cel pedestru l-a măntuit, pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu
măntuește-ne pre noi.

Asuprelele scârbelor vîforăsc smeritul meu suflăt, și nouării primejdiilor acoperință inima mea, Mirreasă a lui Dumnezeu; ci ceea ce ai născut lumină cea dumnezecască și mai înainte de veci, strălucește-mi lumina cea veselitoare.

Din nenumărate nevoi și scârbe și de vrășmașii cei răi și de primejdiile vieței izbăvit fiind, Prea Curată, cu puterea ta cea tare, laud, slăvesc nemăsurată milostivirea ta și măngâcerca ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăduindu-mă, la sprijineala ta cea tare am scăpat, și către acoperemântul tău cu tot suflul am alergat, și genunchele îmi plec, Stăpână,

și plâng și suspin, să nu mă treci cu vederea pre mine ticălosul, Scăparca creștinilor.

Si acum...

Nu voiu tăceă a lăudă totdeuna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu Fecioară pentru mine, pururea rugând pre Fiul și Dumnezeul tău, cine m'ar fi izbăvit dintru atâtă furtună și cumplite primejdii?

Peasna 3, Irmos.

Doamne, cela ce ai făcut cele deasupra cruguii ceresc și ai zidit Biserica, tu pre mine mă întărește întru dragostea ta, că tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărite, unule iubitorule de oameni.

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig t'ie: apucă mai înainte, ferbinte folositoare, și al tău ajutor dă-mi-l mie robului tău, celui smerit și ticălos, carele cu căldură cauți sprijineala ta.

Minunat-ai, cu adevărat, acum spre mine, Stăpână, facerile de bine ale tale Fecioară și milele tale. Pentru aceea te slăvesc și laud și cinstesc multă și nemăsurata purtarea ta de grija.

Slavă...

Vîforul primejdiilor mă viscolește, Stăpână, și întreitele valuri ale scârbelor mă înneacă; ci apucând mai înainte, dă-mi mâna de ajutor, sprijinirea și părtinirea mea cea ferbinte.

Si acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc Stăpână, pre tine ceea ce ai perdit stă-

pânirea morței, căci ca ceea ce din fire ești vie, din legăturile iadului către viață m'ai scos pre mine, carele am căzut pre pământ.

Catavasie.

Mântuește din nevoi pre robii tăi, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toți năzuim la tine, ca către un zid nemîncat și folosoitoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, și vindecă durerea sufletului meu.

După aceasta ecenia, dupre obiceiu, și vozglasul:

Că milostiv și iubitor de oameni...

Apoi Sedealna, Glas 2.

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvorul milei și lumei scăpare, cu deadinsul strigăm tie, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: vino degrabă și ne izbăvește pre noi din nevoi, una ceca ce ești grabnică folosoitoare.

Peasna 4, Irmos.

Tu ești tăria mea, Doamne, tu puterea mea, tu ești Dumnezeul meu, tu bucuria mea, cela ce nu ai lăsat sănurile Tatălui, și a noastră săracie o ai cercetat. Pentru aceasta cu prorocul Avacum strig către tine: slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Și unde deaciea altă sprijineală voiu află? Unde voiu scăpă? Unde dar mă voiu și măntui? Și care ajutor cald voiu avea? clătit fiind de scărbele și de valurile vieței, vai mie! Spre tine singură mă nădajduesc și îndrăznesc și mă laud și alerg către acoperemântul tău, mântuește-mă.

Râul cel dulce al milei tale, Prea Curată, care râurează cu bogate daruri pre prea ticălosul și smeritul meu suflet, ce se părjolește în cuporul primejdijilor și al scărbelor, îl măresc, propovezuesc și alerg la acoperemântul tău, mântuește-mă.

Slavă...

Pre tine Curată, pre tine Fecioară și Neîntinată, singură te am zid nebiruit, scăpare, acoperemânt tare, armă de mântuire, nu mă trece cu vederea pre mine cel curvar, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor, bucuria scărbiților și sprijineala.

Si acum...

Cum voiu putea spune dupre vrednicie nenumărate îndurările tale, o Stăpână, care ca o apă pururea a incunjurat pre sufletul meu cel foarte scărbit? Ci, o a ta purtare de grija și facere de bine, care o am perdit nebunește ticălosul.

Peasna 5, Irmos.

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină neapusă, și m'a acoperit întunericul cel strein, pre mine ticălosul? Ci mă întoarce și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Cu multămită strig tie: Bucură-te mireasă Fecioară. Bucură-te Mireasă Dumnezeasă. Bucură-te dumnezeescul acoperemânt. Bucură-te armă și zid nesurpat. Bucură-te folosoitoare și ajutătoare și mântuire a celor ce aleargă către tine cu credință.

Cei ce mă urăsc îndeșert, săgeți și săbii și groapă au gătit și caută prea ticălosul meu

trup să-l rupă și doresc să-l pogoare în pământ; ci dintru acestea, mai înainte apucând, mânăstește-mă Prea Curată.

Slavă...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu, toți cunoșcându-te pre tine, Prea Curată Stăpână, și știind pre cel născut dintru tine, că este Dumnezeu Cuvânt, îl propoveduim în doauă ființe, volnice de sineși stăpâniri, mai pre sus de cuvânt și de legile firei.

Si acum...

Ce dar de mulțămită îți voiu aduce ţie, pentru darurile tale de cari m'am îndulcit și pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt și măresc milostivirea ta cea neagrăită către mine.

Peasna 6, Irmos.

Rugăciunea mea voi vârsă către Domnul și lui voi spune scărbele mele. Că s'a umplut suflul meu de nevoi și viața mea s'a apropiat de iad; ci mă rog, ca Ionă: Duunezeule, scoate-mă din stricăciune.

Nourii scărbelor au acoperit pre ticălosul meu suflet și inima, și întunccare îmi fac mie, Fecioră; ci ca ceea ce ai născut lămina cea neapropiată, gonește-i pre aceștia de departe, cu suflarea dumnezeștei tale rugăciuni.

Mângâere întru scărbe te știu, și boalelor doctor te cunosc, și desăvârșit sfârâmare a morței, și râu al vieței nedeșertat, și tuturor celor din primejdii, grabnică și iute folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale și izvorul minunilor celor nenumărate și fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirei tale ceii către mine, Stăpână, ci tuturor mărturisesc și strig și propoveduesc și vestesc.

Si acum...

Incungiuratu-m'au valurile vieței, ca albinele fagurul, Fecioară, și cuprinzând pre inima mea, o rânesc cu săgețile scărbelor; ci să te aflu pre tine ajutătoare și izbăvitoare și izgonitoare, Prea Curată.

Catavase:

Măntuește din nevoi pre robii tăi... și: Caută cu milostivire... Apoi ectenia cea mică, și vozglasul: Că tu ești Împăratul păcei...

Deaciea Condac, Glas 6.

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pre tine, Prea Curată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim și cu tine ne lăudăm, ca să nu ne rușinăm, că săntem robii tăi.

După această, Prochimen, Glas 4.

Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih.

Asculta și vezi și pleacă urechia ta și uită pre poporul tău și casa părintelui tău,

Evanghelia dela Luca.
(Cap. X, vers. 38—42; XI, 27 și 28.)

In vremea aceea intrat-a Iisus într'un sat; iar o muere cu numele Marta l-a priimit pre el în casa sa. Și aceea avea o soră ce o chemă Maria, carea și șezând lângă picioarele lui Iisus, ascultă cuvântul lui. Iar Marta se siliă spre multă slujbă, și stând a zis: Doamne, au nu socotești că soru-meas singură m'a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Și răspunzând Iisus a zis ei: Marto, Marto, te grijești și spre multe te silești; ci un lucru trebuiește; căci Maria partea cea bună și-a ales, carea nu se va luă dela dânsa. Și a fost când grăia el acestea, ridicând o muere glas din norod a zis lui: Fericit este pântecele care te-a purtat și țătele ce ai supt. Iar el a zis: Adevărat; fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pre dânsul.

Apoi: Slavă... Glas 2.

Părinte, Cuvântule și Duhule, Treime Sfântă,
curățește multimea păcatelor noastre.

Și acum...
Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește multimea păcatelor noastre.

Stih.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta,
și, dupre multimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Și Stihurile acestea, Glas 6.

Nu ne încredință pre noi folosinței omenești,
Prea Sfântă Stăpână, ci priimește rugăciunea roboilor tăi; că scârbele ne cuprind și nu putem
să răbdăm săgetăturile dracilor. Acoperemânt nu
ne-am agonisit nicăieri, să scăpăm noi pătimășii,
pururea fiind biruiți. Mângâere nu avem pre nimenea,
fără numai pre tine, Stăpâna lumiei, nădejdea și folositoarea credincioșilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iasă
rușinat, Prea Curată Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, ci cerând darul, priimește dăruirea, dupre
cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor nepu-

tincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară,
mântuiește cetatea și norodul, pacea celor ce li
se dă războae, liniștea celor învisorăți, una folosi-

toarea credincioșilor.

Apoi: Mântuește Dumnezeule norodul tău...
Doamne miluște... de 12 ori, și vozglas;
Cu mila și cu îndurările...

Peasna 7, Irmos.

Tinerii evreiești cu îndrăzneală au călcat văpaea cuptorului și focul în roauă l-au schimbat, cântând: Bine-ești-cuvântat Doamne, Dumnezeule în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pre mine cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind locaș al Luminei, curat și fără prihană, ca cu dragoste pre tine să te slăvesc.

Acoperemânt fii Fecioară și folositoare și sprijineală și laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor și nădejdea celor fără de nădejde.

Slava...

Cu tot sufletul și gândul și inima și buzele, te slăvesc pre tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari; ci o bunătatea ta și nenumăratele tale minuni.

Și acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv și cercetează dosădirea carea o am, și de cumplitele nevoi și de vătămare și de primejdii și de ispite izbăvește-mă, cu nemăsurată mila ta.

Peasna 8, Irmos.

Pre Dumnezeu cel ce s'a proslăvit...

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă

trece cu vederea, Cinstiță, pre mine cel înnechat în furtuna valurilor lumești, ci dă-mi mie mâna de ajutor, celui supărat de chinurile vieței.

Impresurări și scârbe și nevoi m'au aflat, Curată, și primejdii ale vieții și ispite de pretutindinea m'au încungjurat; ci ajută-mi și mă sprijinește cu acoperemântul tău cel puternic.

Binecuvântăm pre Tătăl...

Intru furtuni să te afu pre tine liman; intru întristări, bucurie și veselie, și intru boale, grabnică ajutătoare, și intru primejdii izbăvitoare, și intru ispite folositoare.

Și acum...

Bucură-te scaunul Domnului cel în chipul lui. Bucură-te năstrapă dumnezească și de mâna priimitoare. Bucură-te sfesnic de aur și făclie nestinsă. Bucură-te slava fecioarelor și a maiceilor podoaba și lauda.

Să laudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu cel ce s'a proslăvit în muntele cel sfânt, și în rug a arătat lui Moisi taina pururea Fecioarei, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos.

Infricoșatu-s'a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum cel prea înalt de bună voe s'a pogorit până și la trup, din pântece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta pre prea curata de Dumnezeu Născătoarea, credinciosii o mărim.

Către carea alta voiu scăpă, Curată? Unde dea-

cica voiu alergă și mă voiu mântuì? Unde mă voiu duce? Si pre cine voiu afă scăpare? Pre cine ferbinte sprijineală? Pre cine în scărbe ajutătoare? Spre tine însăti nădăjduesc, intru tine singură mă laud și spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putință a numără măririle tale și a spune adâncul cel ne urmat al minunilor tale celor mai pre sus de minte, care pururea sănt desăvârșit, celor ce cu dragoste te cinstesc pre tine și cu credință și se închină, ca uneea adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

In cântări de multămită slăvesc și cinstesc ne măsurată mila ta, și puterea ta cea multă tutror o mărturisesc, și facerile tale de bine, care le-ai desertat preste mine le propoveduesc, le măresc și cu sufletul și cu inima și cu gândul și cu limba totdeuna.

Si acum...
Si acum...
Si acum...

Priimește rugăciunca mea cea sărăcească, și plânsul și suspinul, și lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijinește ca o bună, și cererile le plinăște, că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui a-tot-puternic, numai de te vei uită spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie.

O prea luminate nouă, Maica lui Dumnezeu, pre cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânoare și a-tot-puternică, și celor ce sănt în scărbe le ajută, pre cei asupriți fi măntuește și dezleagă din păcate pre cei ce se roagă tăie, că toate le poți căte le voești.

Si îndată cântăm: Cade-se să te fericim... și: Ceea ce ești mai cinstită... Si Preotul cădește altarul și pre norod, iară noi cântăm aceste Stihiri:

Glas 2.
Podobie: Când de pre lemn...

Pentru toți te rogi ceea ce ești bună, care scapă supt mâna ta cea puternică, că noi păcătoșii nu avem către Dumnezeu, intru nevoi și intru scărbe, altă mijlocire, cei ce pururea săntem impilați de multe păcate, Maica Dumnezeului celui prea înalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pre noi, robii tăi, din toate primejdile.

Stih: Pomeni voiu numele tău intru tot neamul și neamul.

A tuturor scărbișilor bucuria, și a asuprișilor părtinitoarea, a săracilor hrânițoarea, a streinilor măngâierea, a celor învăluți adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioși acoperemântul și sprijineala, toeag al orbilor tu ești prea curată Maica Dumnezeului celui prea înalt. Tie ne rugăm: grăbește de măntuește pre robii tăi.

Stih: Ascultă sfică și vezi și pleacă urechea, ta și uită pre poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te Fecioară prea curată, bucură-te cinstițul schiptru al Impăratului Christos, bucură-te ceea ce ai crescut strugurul cel de taină, bucură-te ușa ceriului și rugul cel ne ars, bucură-te lumina a toată lumea, bucură-te bucuria tuturor, bucură-te măntuirea credincioșilor, bucură-te a-părătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă... Si acum... Glas 8.
Bucură-te lauda a toată lumea, bucură-te casa

Domnului, bucură-te munte umbrit, bucură-te săpare, bucură-te ceea ce ești sfesnic de aur, bucură-te prea curată, carea ești slava creștinilor, bucură-te Maica lui Christos Dumnezeu, bucură-te rai, bucură-te masa cea dumnezecască, bucură-te biserică, bucură-te năstrapă de aur, bucură-te bucuria tuturor.

Alte Bogorodisne:

Pre ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, carea ne-a izbăvit pre noi din blestem, pre Stăpâna lumiei cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnavescă trupul, slăbește și sufletul meu. La tine scap, ceea ce ești cu Dar dăruită. Nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, priimește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fi solitoare către cel ce s'a născut din tine. O, Stăpâna Iumei, fii mijloacitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei icoanei tale ceii zugrăvite de prea sfîntul Apostol și Evangelist Luca, ceea ce să cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie smeritului, că fără de tine altă năzuință nu știu, cel ce sănt plin de tot felul de păcate. Miluște-mă, nădejdea creștinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie, și cei intru tot lăudatei Născătoarei de Dumnezeu. Cu Mergătorul-inainte și cu toți Sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pre noi.

Toate oștile Ingerilor, Mergătorule-inainte al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoarea de Dumnezeu.

(Din Apantasma luată, cu numărul 11.)

Ceea ce singură ești bucuria celor scârbiți și părtinitoare celor ce se nedreptătesc, măngâiere celor ce plâng și ajutor celor ne ajutoriți, cercetare celor neputincioși și acoperământ și sprijineală celor ce se chinuesc, liman celor ce se învîforcază și toagă orbilor, povățuitoare celor rătăciți și scăpare tare celor din nevoi, Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, iă aminte la această ticăloasă și netrebuie rugăciune a mea, pre carea o aduc tie întru înghiesuirea inimei, și mă slobozește de visorul cel rău al gândurilor. Izbăvește-mă pre mine de somnul cel greu, care mi s'a pricinuit mie din lenevire, și depărtează dela mine trândăvia cea cumplită. Izbăvește-mă de tirania cea amară a dracilor, și mă răpește dela obiceiul cel rău al patinilor. Si precum știu, măntuște-mă pre mine nevrednicul robul tău, cel ce intru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirei mele. Dă-mi mic, Prea Curată, cu osârdie să fac poruncile Fiului tău și Dumnezelui nostru, și să păzesc totdeuna așezământurile lui cele mântuitoare. Si mă întărește, ca cu cuget privileghetor și cu minte deșteptată să intimpin slavosloviiile lui cele bine primită; că tie, pricinuitoarei bu-nătăților și ajutătoarei, nădăduindu-mă, aduc a-

ceastă cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Prea Curată, nici să mă întorc smerit și rușinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrabă sfârșitul cererilor mele, ca totdeuna, ca pre o ajutătoare tare a noastră a păcătoșilor, și împlinitoare a cererilor mele, să te laud și să te măresc pre tine, acum și pururea și în vecii vecilor; amin.

Deacinea: Sfinte Dumezeule... Prea Sfântă Treime... Si după: Tatăl nostru... Troparele acestea, Glas 6: Miluiește-ne pre noi Doamne... Slavă... Doamne miluiește-ne pré noi... Si acum... Ușa milostivirei... Si Ecenia dela Preot, de este Doamne miluiește de 40 de ori, Ceea ce ești mai cinstită... Slavă... Si acum... Doamne miluiește, de 3 ori, Binecuvinteață... și Otpustul. Apoi: Stăpână primeste...

Al prea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Efrem
Sirul, cuvânt pentru Psalm.

(Din Tomul al 3, fila 37.)

Si pentru dragoste adecă acestea, și decât acestea mai multe fie zise. Iară noi iarăși către prochimen să ne întoarcem, și pentru pocăință și pentru judecata ceea ce va să fie să grăim, că acestea deapurarea este de nevoie a le cugetă. Că ziua Domnului ca un fur noaptea, aşa va veni. Deci pentru aceasta noaptea și ziua, la ciasul cel mai de pre urmă priviți, și în-

tru legea Domnului să cugetați ziua și noaptea. Grăește lui Dumnezeu multe, și oamenilor puține. Si dacă mâna la lucruri o întinzi, gura să cânte și mintea roage-se, psalmul în gură tie-ți neîncetă. Că Dumnezeu numindu-se, izgonește pre draci, sfințește pre căntătorul de psalmi. Psalmul este alinare a sufletului, dăruitor al păcii, psalmul este adunător al prieteniei, unire a celor despărțiti, al celor învrăjbiți împăcatori. Psalmul este aducător de ajutorul ingerilor, armă întru frici de noapte, odihnă a osteneilor de ziua, pruncilor întemecere, bătrânilor împodobire, prea îmbătrânișilor măngâiere, femeilor podoabă prea potrivită. Psalmul pre pustietăți le sălașluește, pre târguri le înțelepăște, al celor noui incepători învățătură de buchii, al celor sporiți creștere, al celor desăvârșiți întărire, găs al Bisericii. Acesta pre praznice le strălucește, acesta pre întristarea cea du pre Dumnezeu o zidește. Că psalmul și din inimă de peatră scoate lacrimi. Psalmul este lucru ingerilor, petrecerea cea cercasă, tămâia cea duhovnicească. Psalmul este luminare a sufletelor, sfințire a trupurilor. Pre acesta, fraților, să nu încetăm totdeuna cugetându-l; și prin case, și pre călătorii, și dormind, și sculându-ne, grăind întru înșine cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești. Psalmul este bucurie a iubitorilor de Dumnezeu. Aceasta pre grăirea deșeartă o surghiu-nește, pre râs il domolește, pre judecată o pomenește, pre suflet către Dumnezeu il deșteaptă, împreună cu Ingerii dănușește. Unde este psalmul cu umiliță, acolo este și Dumnezeu, cu Ingerii, iară unde sănt cântările celui strein, acolo este urgia lui Dumnezeu, și valul este răsplătită râsului. Unde sănt sfințitele cărti și ceterile,

acolo este veselie a dreptilor și măntuire a auzitorilor, iară unde sănt alăute și hore, acolo intunecare a bărbăților și a femeilor și praznicul diavolului! O, ce violenie rea și astări ale diavolului! Cum prin meșteșug pre fioște-carele îl împedecă, și îl amăgește, și îl pleacă să facă pre cele rele, ca pre niște bune! Astăzi cu părere cântă psalmi, și mâne cu sărguință joacă. Astăzi sănt creștini, și mâne păgâni. Astăzi bine lăudați, și mâne elini. Astăzi robi al lui Christos, și mâne împotrinvici ai lui Dumnezeu. Nu vă amăgiți; nici un rob la doi domni nu poate să slujiască, după cum este scris: nu puteți lui Dumnezeu a-i sluji și împreună cu diavolul a dăncui. Ca niște adevărăți robi ai lui Christos să-i slujim lui, lui să ne închinăm, lângă dânsul să îngăduim, lângă dânsul să rămânem până la răsuflarea cea mai de pre urmă și să nu ne plecăm balaurului, căci ca un leu răcinind încungură căutând pre cine să înghită, pre cine să amăgiască, căruia stați împotrivă ca niște tari ostași ai lui Christos, slujindu-i lui și dvorindu-i. Nu astăzi să cântă psalmi, și mâne să dănuiești. Nu astăzi să te pocăești de păcatele tale, și mâne să joci spre perirea ta. Nu astăzi să cetești, și mâne să lăutărești. Nu astăzi să te înfrânezi, și mâne să te apropii aicea și acolo împrejur purtându-te și de toți batjocurindu-te. Nu, fraților, nu aşa să perdem vremea măntuirei noastre, jucând și batjocurindu-ne. Fă-te ca un bun lucrător de pământ, lucrând și păzind. Să nu socotești ca niște rele, frate, pre merinile vieței ceii veșnice, să nu lapezi mâncarea cea uscată, să nu te depărtezi de priveghere, să nu te lenevești de culcarea pre jos, să nu părăsești cântarea de psalmi, că acestea și cele asceme-

nea acestora, la viață și la bucurie și la veselie și la odihnă veșnică te va trimite pre tine. Iubește tăcerea despre vorbirea cea rea. Vorbirile mirenilor pre minte dela Dumnezeu o depărtează.

POMENIC

Care este dator nu numai monahul, ci și mireanul, în fiestecare zi, după sfârșitul Pravilei, cu toată umilință, cu osărdie și cu evlavie a-l cetă

Adu-ți aminte, Doamne Iisuse Christoase Dumnezelui nostru, de mila și de îndurările tale cele din veac, pentru care te-ai intrupat și de voci ai răbdat răstignire și moarte și ai inviat din morți, și te-ai înmălțat la cer, și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, pentru măntuirea tuturor celor ce cred drept întru tine. Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima te cheamă pre tine. Pleacă urechea ta și auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului tău, întru miros cu bună mireazmă duhovinească, ce se aduce tiei pentru norodul tău. Și întâiu adu-ți aminte de Soborniceasca și Apostoleasca Biserica ta, pre carca o ai căștigat cu scump săngele tău, și o intemeiază, și o întărește, și o lătește, și o înmulțește, și o împacă, și în veci nebiruită de porțile iadului o păzește; întăritările ei le potolește. Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrabă le sfaramă și le dezrădăcinează și întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului tău Duh.

Inchinăciune, una.

2. Mântuește, Doamne, și miluește pre blagocestivii Impărați și pre binecredinciosul Domnul nostru (N), supune supt picioarele lor pre tot vrășmașul și improtvnicul, și pune în inima lor cele bune și de pace pentru sfânta Biserica și pentru tot norodul, ca întru liniștea lor viață lină și fără gâlceavă să viețuim întru dreapta credință și întru toată creștinătatea și curăția.

Inchinăciune, una.

3. Mântuește, Doamne, și miluește pre prea sfintii a toată lumea patru Patriarhi, pre prea sfîntul și îndreptătorul Sinod și pre Arhiepiscopul nostru și Mitropolitul (N) și pre toți prea sfintiții Arhiepiscopi, Mitropoliti și Episcopi ortodocși, pre Preoți, pre Diaconi și pre tot Clerul Bisericesc, pre carii i-ai pus să păstorească turma ta cea cuvântătoare, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și mă mântuește și pre mine păcătosul.

Inchinăciune, una.

4. Mântuește, Doamne, și miluește pre drept credinciosii boieri, pre începătorii oștilor și pre căpeteniile cetăților, pre mai marii orașelor și pre toți binecredinciosii ostași și de Christos iubitorii.

Inchinăciune, una.

5. Mântuește, Doamne, și miluește pre părintele nostru (Arhimandritul sau Igumenul) (N) și pre toți frații cei intru Christos, și pentru rugăciunile lor, mântuește-mă și pre mine păcătosul.

Inchinăciune, una.

6. Mântuește, Doamne, și miluește pre părintele

meu Duhovnicul (N), și pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele.

Inchinăciune, una.

7. Mântuește, Doamne, și miluește pre toți cei ce se ostenesc și slujesc, și pre cei ce cu osârdie au slujit în sfântul locașul acesta, frații noștri cu lucrul mânălor, pre cei puși în ascultări, iconomi, dichii, și pre cei impreună cu dânsii ostenitori, și pre slugile lumenii, și pre lucrătorii de pământ ai sfintei monastirei aceștia, și pre toți ortodocșii creștini.

Inchinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi, de sănt vîi

8. Mântuește, Doamne, și miluește pre născătorii mei (N), frații, surorile și toate rudenile cele dupre duh și dupre trup, și pre prietenii, și le dăruește lor pacea ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai pre sus de lume.

Inchinăciune, una.

9. Mântuește, Doamne, și miluește pre Monastirile de pretutindenea și pre cei ce viețuiesc și petrec întru dânsale, părinții și frații noștri, și pentru rugăciunile lor, miluește-mă și pre mine păcătosul.

Inchinăciune, una.

10. Mântuește, Doamne, și miluește, dupre mulțimea îndurărilor tale, pre toți sfintiții Ieroshimonahi, Ieromonahi, Ieroshidaconi, Ierodiaconi, Shimonahi și Monahi, Shimonahite și Monahii, și pre toți cei ce întru feciorie și cu evlavie viețuiesc cu înfrâname prin Monastiri, prin pustii, prin

peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturiile petrilor, prin ostroavele mărilor și în tot locul și latura, carii cu creștinească dreaptă și buna credință slujesc tie și să roagă, ușurează-le greutatea, mângâe-le scârba, și cu puterea ta întărește-i spre nevoiță, și pentru rugăciunile lor, dăruiește-mi și mie ertare păcatelor.

Închinăciune, una.

11. Mântuește, Doamne, și miluește pre bătrâni și pre tineri, pre săraci și pre sărmani, pre văduve și pre cei ce se află întru neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temnițe și întru închisori, și mai ales pre cei izgoniți pentru tine și pentru dreapta credință cea ortodoxă, de limbile cele fară de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiind ei robii tăi; miluește-i pre dânsii, cercetează-i, întărește-i, mângâe-i și degrabă, cu puterea ta, din toate cele grele îi slobozește și le dă lor izbăvire.

Închinăciune, una.

12. Mântuește, Doamne, și miluește și îmi iartă ori ce eu, ca un om neputincios, am greșit tie și m'am smintit și nebunește dela calea mântuirii m'am depărtat și către fapte necuvioase prin desărarea minței mele ticăloșește m'am abătut; ci mă rog: prin dumnezeasca iconomia ta, îrtoare-mă iarashi în calea mântuirii.

Închinăciune, una.

13. Pre cei ce s-au depărtat dela dreapta credință, și cu eresurile întunecându-se, întru perzare se află, cu strălucirea cunoștinței tale luminându-i, sfintei Apostoleștei și Soborniceștei tale Biserici îi unește.

Închinăciune, una.

14. Urată și de Dumnezeu hulitoarea împărătie păgânească degrabă o surpă, și binecredinciosilor Impărați și Domni o supune, înnalță corul hristianilor dreptslăvitori și trimite preste noi milele tale cele bogate.

Închinăciune, una.

15. Mântuește, Doamne, și miluește pre cei ce mă urăsc și mă dosădesc și mă asupresc, și nu îi lăsă pre dânsii să piară pentru mine păcătosul.

Închinăciune, una.

Pentru cei răposați.

16. Pomenește, Doamne, pre cei ce s-au dus din viața aceasta, binecredinciosii Impărați și Domni, Impărătese și Doamne, boieri și jupâneze, pre prea sfintiții Patriarhi, Mitropoliti, Arhiepiscopi și Episcopi ortodocși, Preoții, și pre tot Clerul Bisericesc, și pre cei din Cinul Monahicesc, carii au slujit tie, și pre Ctorilor sfântului locașului acestuia, împreună cu Sfinții tăi în veșnicile tale locașuri îi odihnește.

Închinăciune, una.

Aicea pomenește pre născătorii tăi de sănătățile răposați.

17. Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor tăi părinților mei (N), frații și surorile și pre toate rudeniile mele cele dupre duh și dupre trup, și le iartă lor toată greșala cea de voe și cea fară de voe, dăruiește lor împărăția și împărtășirea veșnicilor tale bunătăți și a ta cea fară desfărșit îndulcire și fericita viață.

Inchinăciunea, una.

18. Pomenește, Doamne, pre toti cei ce intru nădejdea invierii și a vieței veșnice au adormit: părinții și frații noștri, pre cei ce zac aicea și pretutindinea dreptslăvitori hristiani și cu Sfinții tăi sălășuește-i, unde cercetează lumina feței tale, și pre noi miluește-ne ca un bun și de oameni iubitor.

Inchinăciune, una.

Iată la sfârșit, zî aceasta, de 3 ori:

19. Dăruește, Doamne, ertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s'au mutat, întru buna credință și întru nădejdea invierii, părinții și frații noștri, și le fă lor veșnica pomenire.

Deaciea inchină-te de 3 ori și zî:

Dumnezeule, curățește-mă pre mine păcătosul și mă miluește.

Doamne, cel ce m'ai zidit pre mine, miluește-mă. Fără de număr ţi-am greșit, Doamne; iartă-mă!



Psalmii ce se cetesc la vreme de primejdii.

Când se ridică vrășmașii spre tine, zî Psalm 3, 19, 30, 31.

Când auzi de ciumă, zî Psalm 90.

Când ai căzut în păcat, zî Psalm 50, 45, 46, 70, 72.

Când mergi la domni să te judeci cu elneva, zî Psalm 20, 75.

Când va cădeă vre o frică preste tine, zî Psalm 6, 66, 76.

Când ai supărare de dracul, zî Psalm 37.

Când cazi la inchisoare sau la robie, zî Psalm 69.

Când vor fi trăsnete sau fulgere și grindină, zî Psalm 84.

Când vei merge la războiu, zî Psalm 27.

Când vei incepe la pâne noastră sau la vin sau ori la ce fel de poame, zî Psalm 33.

Acasăta «Psalme» s'a revenit și adrepată — în baza textului «Psalme» de Neamțu de Dr. Constantin Chiriacu, Directorul Tipografiei Cărților Bisericești din București, Profesor, Decan al Facultății de teologie, Administrator al Casei Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

București, în 12/15 Martie 1903.

PASCALIA).

Anii dela Adam	Anii dela Christos	INDUȚIUCI CRIGEL SĂMĂNEȚII TERELEA LUI	Nășterea lui Christos	Mâncare de carne	Triodul se incepe	Lăsatul de carne	Lăsatul de brânză	SĂP. ZILE
7413	1905	3 21	3 6	Sâmbătă	8 2 Feb.	7 Feb.	20 Feb.	27
7414	1906	4 22	4 17	Duminică	6 2 Ian.	22 Feb.	5 >	12
7415	1907	5 23	5 28	Luni	9 0 Feb.	11 Feb.	25 Martie	4
7416	1908	6 24	6 1 Marti	7 3 Feb.	11 Feb.	17 Feb.	24	
7417	1909	7 25	7 20	Joi	5 4 Ian.	18 Feb.	1 >	8
7418	1910	8 26	8 1	Vineri	8 3 Feb.	7 Feb.	21 >	28
7419	1911	9 27	9 12	Sâmbătă	7 2 Ian.	30 Feb.	13 >	20
7420	1912	10 28	10 23	Duminică	5 1 Ian.	1 Ian.	16 Ian.	5
7421	1913	11 1	11 4	Marij	7 6 Feb.	3 Feb.	17 >	24
7422	1914	12 2	12 15	Mercuri	6 5 Ian.	26 Feb.	9 >	16
7423	1915	13 3	13 26	Joi	4 4 Ian.	11 Ian.	25 >	1
7424	1916	14 4	14 1	Vineri	7 3 Ian.	31 Ian.	14 >	31
7425	1917	15 5	15 18	Duminică	6 1 Ian.	22 Feb.	5 >	12
7426	1918	1 6	16 29	Luni	9 0 Feb.	11 Feb.	25 Martie	4
7427	1919	2 7	17 11	Marti	6 6 Ian.	27 Feb.	10 Feb.	17
7428	1920	3 8	18 22	Mercuri	5 5 Ian.	10 Ian.	21 >	9
7429	1921	4 9	19 3	Vineri	8 3 Feb.	7 Feb.	21 >	28
7430	1922	5 10	1 14	Sâmbătă	6 2 Ian.	23 Feb.	6 >	13
7431	1923	6 11	2 25	Duminică	5 1 Ian.	15 Ian.	29 >	5
7432	1924	7 12	3 6	Luni	8 0 Feb.	4 Feb.	18 >	25
7433	1925	8 13	4 17	Mercuri	6 5 Ian.	26 Feb.	9 >	16
7434	1926	9 14	5 28	Joi	8 4 Feb.	8 Feb.	22 Martie	1
7435	1927	10 15	6 9	Vineri	7 3 Ian.	31 Ian.	14 Feb.	21
7436	1928	11 16	7 20	Sâmbătă	8 2 Ian.	23 Feb.	6 >	13
7437	1929	12 17	8 1	Luni	9 0 Feb.	11 Feb.	25 Martie	4
7438	1930	13 18	9 12	Marti	6 6 Ian.	27 Feb.	10 Feb.	17
7439	1931	14 19	10 23	Mercuri	5 5 Ian.	19 Feb.	2 >	9
7440	1932	15 20	11 3	Joi	8 4 Feb.	8 Feb.	20 >	29
7441	1933	1 21	12 15	Sâmbătă	6 2 Ian.	23 Feb.	6 >	13
7442	1934	2 22	13 26	Duminică	5 1 Ian.	15 Ian.	29 >	5

PASCALIA.

Buna Vestire	Sfintele Paști	Sfintul Gheorghe	Ioanul Praznic	Iacobul Praznic	Ioanul Botezul	Duminica a 50 zile	Postul Apostol	Ziua Mo
Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.	Ziua Săpt.
Vineri	4 Aprilie	17 Sâmb. lum	Mar	11 Mai	26 Iunie b	2	2	Merc.
Sâmb. Lazăr	Aprilie	23 Duminică	4 Aprilie	26	11 Mai	21	4	3
Duminică	3 Aprilie	22 Luni	Mar	16	31 Ian. 10	1	4	Vineri
Mari	4 Aprilie	21 Marti	Mar	17	22 Ian. 11	2	6	Dum.
Merc. mare	Martie 29	Joi	4 Aprilie	22	7 Mai	17	5	Luni
Joi	4 Aprilie	18 Vinerea lum	Mar	12	27 Ian.	6	2	1
Vineri	5 Aprilie	10 Sâmbătă	3 Mai	4	19 Mai	29	3	Merc.
Dum. Pașt.	Martie 20	Luni	5 Aprilie	18	18 Mai	29	3	Vineri
Luni	5 Aprilie	14 Marti	2 Mai	8	23 Ian.	2	5	Sâmb.
Martî	6 Aprilie	6 Mercuri	3 Aprilie	30	15 Mai	25	3	Dum.
Merc. lum.	Martie 22	Joi	5 Aprilie	15 Ap. 30	> 10	6	3	Luni
Vineri	6 Aprilie	10 Sâmbătă	2 Mai	1	4 Mai	19	3	Merc.
Sâmb. Lazar	Aprilie	22 Duminică	4 Aprilie	26 Mai	11 > 21	4	3	Joi
Duminică	3 Aprilie	22 Luni	Mar	16	31 Ian. 10	1	4	Vineri
Luni	6 Aprilie	7 Marti	3 Mai	1	16 Mai	26	3	Sâmb.
Merc. mare	Martie 26	Ioan	4 Aprilie	23	7 Mai	17	5	0
Joi	4 Aprilie	18 Vinerea lum	Mar	12	27 Ian.	6	2	Luni
Vineri	6 Aprilie	3 Sâmbătă	3 Aprilie	27	12 Mai	22	4	Mere.
Sâmb. marci	Martie 26	Duminică	5 Aprilie	19	> 4	14	5	3
Luni	8 Aprilie	18 Marti	2 Mai	8	23 Ian.	2	5	Sâmb.
Martî	6 Aprilie	6 Mercuri	3 Aprilie	30	> 15 Mai	25	3	Dum.
Mercuri	4 Aprilie	19 Joiia lum.	Mar	13	> 28 Ian.	7	2	Luni
Joi	5 Aprilie	11 Vineri	2 Mai	5	> 20 Mai	30	3	Merc.
Sâmb. Lazar	Aprilie	22 Dum.	4 Aprilie	26	> 11	21	4	3
Duminică	3 Aprilie	23 Luni	Mar	16	> 31 Ian.	10	1	Vineri
Luni	6 Aprilie	7 Marti	3 Mai	1	> 16 Mai	26	3	Sâmb.
Martia mare	Martie 30	Mercuri	4 Aprilie	23	> 8	18	4	6
Vineri	6 Aprilie	18 Vinerea lum	Mar	12	> 27 Ian.	6	2	Merc.
Sâmb. marci	Martie 26	Duminică	5 Aprilie	19	> 4	14	5	Joi

¹⁾. Aceasta și următoarele trei tabele sunt luate după «Psaltirea» tipărită în acastă Tipografie în anul 1895.

NAȘTEREA LUNILOR

Crugul Lunei	M.	A.	M.	I.	I.	A.	S.	O.	N.	D.	L.	F.	Temelia
1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	14
2	4	3	2	1,30	30	29	28	27	26	25	24	23	25
3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	6
4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	17
5	1,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	28
6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	9
7	9	8	7	6	5	4	3	2	1,30	30	29	28	20
8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	1
9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	12
10	6	5	4	3	2	1,31	30	29	28	27	26	25	23
11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	4
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	15
13	3	2	1,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	26
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	7
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1,31	29	18
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	29
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	11
18	8	7	6	5	4	3	2	1,31	30	29	28	27	22
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	3

De vreă ca să afli ziua lunei, când se naște lumina, ţine dintru această crugul și temelia lunei, care sănt tipările cu roșu, pe margini, și în dreptul crugului și al temeliei lunei, acolo este însemnată ziua lunei când se naște lumina.

Literile cele roșii, care stau aci pe deasupra, însemnează numele lunilor, precum: M.—Martie, A.—Aprilie și celelalte.



ȘTIRBIREA LUNILOR

Crugul Lunei	M.	A.	M.	I.	I.	A.	S.	O.	N.	D.	L.	F.	Temelia
1	1,30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	14
2	19	18	17	16	15	14	13	13	11	11	9	8	25
3	9	7	7	5	5	3	2	2,31	30	29	28	27	6
4	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	17
5	16	15	15	13	13	11	10	10	8	8	6	5	28
6	6	4	4	2	2,31	30	29	28	27	26	25	24	9
7	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	20
8	14	12	12	10	10	8	7	7	5	5	3	2	1
9	3	1,30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	12
10	21	20	19	18	17	16	15	15	13	13	11	10	23
11	11	9	9	7	5	4	4	4	2	2,31	30	28	4
12	29	28	27	26	25	24	23	21	20	19	18	15	15
13	18	17	16	15	15	13	12	12	12	12	10	9	26
14	8	6	6	4	4	2	1	1,30	29	28	27	26	7
15	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	18
16	15	14	14	12	12	10	9	9	7	6	7	6	29
17	4	2	2,31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	11
18	22	21	20	19	18	17	16	15	14	14	12	11	22
19	12	10	10	8	8	6	5	5	3	3	1,31	29	3

De vreă ca să afli ziua lunelor, când se șirbește luna, ţine dintru această crugul și temelia lunelor, care sănt tipările cu roșu, pe margini, și în dreptul crugului și al temeliei lunelor, acolo este însemnată ziua lunelor în care se șirbește luna.

Literile cele roșii, care stau pe deasupra, însemnează numele lunilor, precum: M.—Martie, A.—Aprilie și celelalte.

